

SOCIAL AND POLITICAL HISTORY

DOI: 10.46340/ephd.2024.10.4.1

**Dmytro Yagunov, D.Sc. in Political Science, PhD in Public Administration,
Member of the Howard League for Penal Reform**

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2822-2268>

Eberhard Karls University of Tübingen, Germany,

Vasyl' Stus Donetsk National University, Vinnitsya, Ukraine

AFRICAN-AMERICAN GANGS IN THE UNITED STATES: HISTORY, TRANSFORMATION, SUBCULTURE, HIERARCHY, CASE LAW AND POLITICAL DISCOURSE

**Дмитро Ягунов, доктор політичних наук, кандидат наук державного управління,
член Howard League for Penal Reform**

Тюбінгенський університет імені Еберхарда і Карла, Німеччина,

Донецький національний університет імені Василя Стуса, Вінниця, Україна

АФРОАМЕРИКАНСЬКІ БАНДИ У США: ІСТОРІЯ, ТРАНСФОРМАЦІЯ, СУБКУЛЬТУРА, ІЄРАРХІЯ, СУДОВА ПРАКТИКА ТА ПОЛІТИЧНИЙ ДИСКУРС

This article focuses on African American street and prison gangs, which – along with other gangs – constitute a significant and iconic phenomenon of contemporary political discourse in the United States, as well as social and economic life in this country. Likewise, African American street and prison gangs are an important part of cultural and musical life not only in the United States but all over the world, broadcasting relevant narratives through rap culture and various gangsta rap styles.

The relevance of the issues we have studied in this article is primarily indicated by the number of street and prison gang members. If at least 0.4% of the country's population are members of gangs or their associates, this raises the natural question of why authorities allow this phenomenon to exist and spread.

Secondly, so far as the history of some street and prison gangs goes back more than 50 years, this raises the question of the reasons for the permanent success of their functioning – despite numerous legislative initiatives and the activities of law enforcement agencies with their huge budgets.

For half a century of their existence, American street and prison gangs in their current form have formed a unique political and legal complex of illegality that is incorporated into the criminal justice system and the political, economic, and cultural life of the country. The activities of street and prison gangs are constantly a subject of discussion among politicians and a source of accusations by political opponents of being too liberal in their attitude toward street and prison gangs.

Regarding prison gangs, their presence once again raises questions about the goals of punishment, the mission of penitentiary institutions, the possibility of achieving such goals and, consequently, the success of the rehabilitation mission itself. The emergence of modern prison gangs in the United States coincided with a sharp criticism of the rehabilitative ideal in the late 1960s and after Robert Martinson's landmark work in the early 1970s. If the rehabilitative ideal was moving by inertia even before Martinson, after the «verdict» on the rehabilitative ideal in «Nothing Works», against the backdrop of prison gangs and the corresponding institutional violence, the question of re-socialization of offenders and their reintegration into society became even more illusory, especially given the generally lifelong status of prison gang membership and the dissolution of the boundaries between “prison gangs” and “street gangs.”

From the perspective of our earlier conclusions about prison subculture simulacrum, given the prevalence of street and prison gangs in the general population and even the creation of a “gangster” segment in the social structure of society, we can formulate a conclusion about a properly organized and deeply thought-out system of informal punitive and repressive power that successfully competes with formal power institutions both in prison and in free society. At the same time, it is a mechanism for the forced seizure of material assets from representatives of middle and lower levels of street and prison hierarchies (and not only). This organized system of punitive and repressive power and, at the same time, a mechanism for permanent extortion and redistribution of material values, is disguised as a subculture of street and prison gangs, forming its simulacrum.

This study was conducted using the formal legal method and the method of content analysis, based on numerous American court decisions on the activities of street and prison gangs, which are an important source of views of political elites and other social groups on the preconditions for the emergence, historical transformations and current state of the phenomenon of African American street and prison gangs. Studies of American court decisions that in one way or another relate to street and prison gangs demonstrate how relevant this issue is to criminal justice, creating a set of problems such as “criminal” and “non-criminal activities of a gang member” or the distinction between “criminal activities of gang members outside the gang” and “criminal activities of gang members within the gang”.

Keywords: organized crime, prison gangs, street gangs, African American street and prison gangs, racism, «black power», USA, United States of America, prison violence, torture, torture prevention, case law.

Вступ

Вуличні та в'язничні субкультури, сформовані у рамках неформальних ієрархій, та притаманне їм насильство – це об'єктивні елементи сучасних відносин влади, невід'ємна складова відносин влади та водночас продукт поширення дисципліни паноптичного зразку в суспільстві XXI століття¹.

У доповіді *Global Prison Trends 2023* щодо тенденцій глобального розвитку сучасних національних пенітенціарних систем наголошується, що пенітенціарні системи характеризуються збільшенням ролі насильницьких кримінальних субкультур у в'язницях, що є ключовим викликом для більшості пенітенціарних систем. За цих умов традиційні класичні цілі кримінального покарання дедалі більше перетворюються на фікцію.

Саме тому в цій статті нами ставиться за мету провести аналіз феномену вуличних та в'язничних банд як особливої форми злочинних організацій у пенітенціарних системах Сполучених Штатів Америки, які, на додаток, діють і за межами пенітенціарних установ².

Вуличні та в'язничні банди є не лише елементом національного американського кримінологічного та пенологічного ландшафту. Вони становлять значну частину соціального, економічного, культурного, музичного життя і, на додаток, більш ніж важливий елемент американського політичного дискурсу.

Станом на 2007 рік у США діяло щонайменше 30 тис. банд, які об'єднували понад 800 тис. членів. У цей період латиноамериканці становили 47% усіх членів банд, афроамериканці – 31%, білі – 13%, азіати – 6%³.

Станом на 2009 рік вже понад 900 тис. членів банд проживали у межах місцевих громад по всій країні, а понад 147 тис. перебували у в'язницях.

Аналогічні висновки можна знайти і в спеціалізованих наукових дослідженнях⁴. Так, американські дослідники вважають, що станом на сьогодні близько 15 % американських

¹ Ягунов Д., Мельничук Т., Мелюхов В. (2023). В'язнична банда як «бренд» (огляд неформальних в'язничних ієрархій у сучасних пенітенціарних системах). *Політичне життя*, 2, 47-56.

² Penal Reform International (2023). *Global Prison Trends 2023*.

<<https://www.penalreform.org/global-prison-trends-2023/>> (2024, листопад, 14).

³ Federal Bureau of Investigation (2011). *2011 National Gang Threat Assessment*.

<<https://www.fbi.gov/stats-services/publications/2011-national-gang-threat-assessment>> (2024, листопад, 14).

⁴ Skarbek, D. (2014). *The Social Order of the Underworld: How Prison Gangs Govern the American Penal System*. New York: Oxford Academic.

ув'язнених пов'язані з бандами; набагато більша частина ув'язнених підтримує зв'язки з в'язничними бандами через численні інституційні обмеження¹.

Вказана статистика кореспондує регіональній судовій практиці.

Так, у рішенні у справі *Johnson v. California* визначаються п'ять основних в'язничних банд у штаті Каліфорнія: *the Mexican Mafia* (латиноамериканська банда), *the Nuestra Familia* (латиноамериканська банда), *the Black Guerilla Family* (афроамериканська банда), *the Aryan Brotherhood* (біла супремасистська банда) та *the Nazi Low Riders Brotherhood* (біла супремасистська банда)².

При розгляді справи *Ingersoll, Jr. v. State of Maryland* судом надавалася правова оцінка свідченням експерта обвинувачення, що найбільш відомими бандами у штаті Меріленд є *the Black Guerilla Family* (афроамериканська банда), *the Bloods* (афроамериканська банда), *the Crips* (афроамериканська банда) і *the Dead Man Incorporated* (біла супремасистська банда)³.

Відтак дослідження проблематики вуличних та в'язничних банд характеризується великою актуальністю та відповідає потребам сьогодення.

Термінологія

У цій статті аналізуються афроамериканські вуличні та в'язничні банди відповідно до традиційної класифікації американських органів правопорядку на вуличні, в'язничні та байкерські.

Щодо останніх, то вони здебільшого вже відійшли у минуле, залишивши значну спадщину у кінематографі (можна згадати сцену у стрічці «Бронкська історія» щодо побиття членами місцевого осередку італійської мафії у Бронксі членів банди білих байкерів). Хоча, безумовно, багато традиційних американських байкерських клубів продовжують вважатися злочинними організаціями (*Bandidos* – 2,5 тис. членів; *Hells Angels Motorcycle Club* – 2,5 тис. членів; *Outlaws Motorcycle Club* – 1,7 тис. членів).

Традиційно законодавство різних штатів містить визначення поняття «вулична банда».

Прикладом може служити Кримінальний кодекс штату Айова (*Iowa Code § 723 A. 2, 1991*): «Для цілей застосування цього Статуту «злочинна вулична банда» визначається як будь-яка діюча організація, об'єднання або група з трьох або більше осіб, формальна чи неформальна, однією з основних цілей якої є вчинення одного або більше кримінальних злочинів, яка має назву, що може бути ідентифікована, або розпізнавальний знак чи символ, і члени якої індивідуально або колективно беруть участь або брали участь у злочинній бандитській діяльності»⁴.

У резонансній справі *State v. Lewis* про стрілянину між бандами *the Black Gangster Disciples* і *the Crips* поблизу школи детектив поліції Пол Помервіль, член оперативної групи поліції Сіетла, наголосив на наступному: «Загалом «вулична банда» – субкультурна група з особливими переконаннями, цінностями, поведінкою, мистецтвом, одягом, письмовими, вербальними та невербальними формами спілкування»⁵.

Девід Піруз, відомий спеціаліст у сфері дослідження в'язничних банд, наводить наступне визначення: «В'язнична банда – це стійка група, яка поділяє колективну ідентичність, зберігає вплив на місця позбавлення волі, демонструє колективну поведінку та займається конкретно незаконною діяльністю»⁶.

На практиці «вуличні банди» та «в'язничні банди» дуже часто амальгамуються, створюючи одне ціле⁷. Так, наприклад, у в'язничній системі штату Іллінойс відома вулична банда *the Mickey Cobras* є частиною альянсу *the People Nation*, користуючись привілеями членства у загальнонаціональному в'язничному альянсі.

¹ Pyrooz, D. C. (2022). The Prison and the Gang. *Crime and Justice*, 51. DOI:10.1086/720944.

² *Johnson v. California*, 543 U.S. 499 (2005). Certiorari to the United States Court of Appeals for the Ninth Circuit. No. 03 – 636. Argued November 2, 2004. Decided February 23, 2005.

³ *John Michael Ingersoll, Jr. v. State of Maryland*. Circuit Court for Dorchester County. Case No. C-09-CR-19-000259. Reported in the Appellate Court of Maryland. No. 1477 September Term, 2021. Filed: May 31, 2024.

⁴ *State v. Browne*, 494 N.W.2d 241 (1992). State of Iowa, Appellee, v. Anthony A. Browne, Appellant. No. 91-1129. Supreme Court of Iowa. December 23, 1992.

⁵ *State v. Johnson*, 124 Wn.2d 57 (1994). 873 P.2d 514. No. 60583-1. The Supreme Court of Washington, En Banc. May 26, 1994.

⁶ Pyrooz, D. C. (2022). The Prison and the Gang. *Crime and Justice*, 51. DOI:10.1086/720944.

⁷ *State of Tennessee v. Jeremy Reynolds*. The Supreme Court of Tennessee. Appeal by Permission from the Court of Criminal Appeals Criminal Court for Hamilton County No. 290147 Barry A. Steelman, Judge. March 31, 2021.

Проте в'язничні умови зумовлюють вимушені союзи членів різних банд саме за ознакою раси. Так, у рішенні у справі *Weicherding v. Riegel* суд підкреслив: «В'язничні банди, як правило, складаються лише з представників однієї раси»¹.

У відомій кінострічці «*Felon*» (2008) головний герой говорить слова, які можуть служити ілюстрацією проблеми: «В'язниця – це не про вуличні банди. Справа саме в расі. Латиноамериканці розділені на два табори. Є північні та південні – вони завжди у стані війни. Щодо чорних, то це суміш банд, які забули про свої чвари та об'єдналися з азіатами та жителями тихоокеанських островів. Не намагайся з'ясувати, хто є хто. Усі вони тебе ненавидять»².

Попередні дослідження автора

У наших попередніх дослідженнях ми аналізували феномен в'язничних банд у США, Бразилії та інших країнах³.

Крім того, ми проводили відмінності між неформальними ієрархіями ув'язнених та відповідними симулякрами в'язничних субкультур у країнах Західної Європи та США, з одного боку, та пострадянських країнах, з іншого⁴.

Білі супремасистські в'язничні банди та білі групи ненависті нами досліджувалося окремо⁵.

Методологія та новизна дослідження

Ця стаття не ставить за мету надати детальне історичне дослідження вуличних та в'язничних банд у США. Такі дослідження були проведені великою кількістю американських істориків.

Це дослідження, у першу чергу, проведене з використанням формально-юридичного методу та методу контент-аналізу, де в основу дослідження покладено велика кількість рішень американських судів щодо діяльності вуличних та в'язничних банд, які є важливим джерелом поглядів політичних еліт та інших соціальних груп на передумови появи, історичні трансформації та сучасний стан феномену американського вуличного та в'язничного бандитизму.

Географія вуличного бандитизму

В силу політичних, соціальних та економічних особливостей та великої території афроамериканські банди, на дослідженні яких сфокусована ця стаття, виникали у різні етапи, поступово створюючи той політико-економічний комплекс протизаконності, який існує сьогодні у США та впливає на усі прошарки американського суспільства.

Якщо говорити про *Північно-Східний регіон* (переважно Нью-Йорк), перші банди з'явилися ще у XVIII столітті. Проте лише після реалізації політики десегрегації вони стали проявляти себе у тому обсязі, щоб говорити про них як про окремий політичний та соціальний феномен. Починаючи з 1930-х років найбільш інтенсивна діяльність банд у Нью-Йорку перемістилася з центру міста (Мангеттен) до північних (Східний Гарлем та Бронкс) і південно-східних (Бруклін) районів мегаполісу. Проте, що є більш важливим, більша кількість банд з'явилося після прибуття афроамериканських переселенців з Півдня та груп латиноамериканських іммігрантів (з Латинської Америки, Карибського басейну та Пуерто-Рико) у 1930-1940-х роках.

Власне, феномен афроамериканських вуличних та в'язничних банд як такий у Північно-Східному регіоні з'явився у 1950-х роках, коли наприкінці 1950-х років у рамках проекту «розчищення нетрів» кілька тисяч бідних пуерториканських та афроамериканських родин були переселені до багатоповерхових соціальних будинків у Східному Гарлемі. Після чергової хвилі міграції афроамериканців, що почалася в 1950-х роках, афроамериканські банди стали поширеними

¹ Wallace Weicherding v. David Riegel, Kenneth Dobucki and Howard Peters. 7th Cir. 1998.

² Ягунов, Д. (2024). Білі супремасистські в'язничні банди у США: походження, субкультура, ідеологія, ієрархія та судова практика. *Політичне життя*, 4, 27.

³ Ягунов, Д., Мельничук, Т., Мелюхов, В. (2023). В'язнична банда як «бренд» (огляд неформальних в'язничних ієрархій у сучасних пенітенціарних системах). *Політичне життя*, 2, 47-56.

⁴ Ягунов, Д., Польовий, М., Тупчієнко, Д., Мельничук, Т., Старенький, С., Сокальська, О., Черноусов, А., Трохимчук, В., Аніщенко, В. (2023). Феномен неформальних в'язничних ієрархій та симулякр в'язничної субкультури у сучасних відносинах влади. *European Political and Law Discourse*. 10(4), 5-51. DOI: 10.46340/epd.2023.10.4.1

⁵ Ягунов, Д. (2024). Білі супремасистські в'язничні банди у США: походження, субкультура, ідеологія, ієрархія та судова практика. *Політичне життя*, 4, 27.

у Східному Гарлемі та інших сегрегованих громадах Нью-Йорка. Загалом, на той час 67% нью-йоркських банд були пуерториканцями або афроамериканцями.

Щодо *Середнього Заходу* (переважно Чикаго), то перші вуличні банди Чикаго виникли серед білих іммігрантів за етнічною ознакою, переважно ірландців, німців та литовців. Якщо спочатку це були погано організовані групи, то до 1860-х років виникли більш загрозливі банди ірландської та німецької молоді. У 1880-х роках великі ірландські банди вже мали потужний вплив на вулицях навколо складів – грабували чоловіків, що йшли з роботи, билися між собою і тероризували німецьких, єврейських та польських іммігрантів, які оселилися там з 1870-х по 1890-ті роки. Ці банди постійно воювали між собою, але час від часу об'єднувалися для боротьби з сусідніми чорними бандами¹.

Афроамериканські іммігранти прибули після Громадянської війни в США, щоб уникнути сегрегаційних утисків та обмежень від «*Jim Crow laws*» у південних штатах. Але впливові «чорні» банди, ймовірно, не з'явилися до 1920-х років, де поштовхом до створення афроамериканських банд у цьому регіоні стали расові заворушення 1919 року. Афроамериканці створили свої банди, щоб протистояти вороже налаштованим білим бандам, які тероризували афроамериканські громади.

Вплив афроамериканських вуличних банд на афроамериканську громаду був мінімальним, в кращому випадку, до 1940-х років. Жодна з чиказьких банд, класифікованих дослідниками у 1920-х роках, не мала мексиканського походження, і лише 7% (63 банди) були афроамериканцями².

У період 1910 – 1930 років понад мільйона афроамериканців перебралися з сільського Півдня на міську Північ у пошуках роботи. Чикаго поповнилося майже 200 тис. афроамериканцями. Все це дало місту величезну кількість афроамериканського міського населення – поряд з Нью-Йорком, Клівлендом, Детройтом, Філадельфією та іншими містами Північного Сходу та Середнього Заходу. Афроамериканські банди почали формуватися для протидії агресивній білій молоді, але ці відносно неорганізовані групи спочатку не могли протистояти добре організованим білим бандам.

Проблема афроамериканських банд у Чикаго вибухнула в 1960-х роках, коли банд та, відповідно, насильства стало більше. Чиказькі вуличні банди афроамериканців розрослися до таких розмірів, що становили загрозу не лише для самих себе, але й для громади афроамериканців.

Поява *the Black Panthers* «прищепила чорношкірим гордість». Зростання расової свідомості та расові заворушення також сприяли швидкому зростанню банд у Чикаго³.

Західний регіон (переважно Лос-Анджелес) вважався землею процвітання через можливості працевлаштування на фабриках. Натомість інституційна нерівність у сфері житла, освіти та зайнятості та обмежувальні житлові угоди, узаконені в 1920-х роках, зробили більшу частину Лос-Анджелеса недоступною для більшості меншин. Чорношкірі мешканці оскаржували ці угоди, що призводило до жорстоких сутичок між білими мешканцями та групами афроамериканської молоді.

Вже наприкінці 1940-х років афроамериканські банди Лос-Анджелеса починають набувати рис вуличних банд, а згодом – і в'язничних. У 1960-х роках афроамериканські банди вже міцно закріпилися у соціальних житлових проектах для малозабезпечених верств населення. *Вулична банда* (а не сім'я чи церква) стала найважливішою соціальною мережею для міської молоді⁴.

До 1970-х років вуличні банди з'явилися в більшості населених пунктів Каліфорнії. Наслідки житлової сегрегації (особливо в державних житлових проектах), жорстокість поліції та насильство на расовому ґрунті після конфліктів за громадянські права 1960-х років створили на початку 1970-х років живильне середовище для формування банд⁵.

У 1980-х роках афроамериканські банди стали основною вуличною силою, а у гетто південно-центрального Лос-Анджелеса банди та інші вуличні угруповання поєднали гангстерську культуру з торгівлею наркотиками та їх споживанням.

Щодо *Південного регіону*, то взагалі як такий бандитизм у південних штатах, ймовірно, не з'явився до 1970-х років. Станом на 1980 рік лише Маямі та Сан-Антоніо вважалися містами,

¹ Howell, J., Moore, J. (2010). History of Street Gangs in the United States. *National Gang Center Bulletin*. Bureau of Justice Assistance, U.S. Department of Justice, 4, May

² Там само.

³ Zohrabi, A. (2012). Resistance and Repression: The Black Guerrilla Family in Context. *Hastings Race and Poverty Law Journal*, 9(1), 170-172.

⁴ Cureton, S. R. (2009) Something Wicked This Way Comes: A Historical Account of Black Gangsterism Offers Wisdom and Warning for African-American Leadership. *Journal of Black Studies*, 40(2), 347-361.

⁵ Howell, J., Moore, J. (2010). History of Street Gangs in the United States. *National Gang Center Bulletin*. Bureau of Justice Assistance, U.S. Department of Justice, 4, May.

які характеризувалися серйозними проблемами з бандами. Проте вже починаючи з 1995 року в кількох південних штатах різко зросла активність банд у багатьох містах і округах. До кінця 20-го століття Південний регіон зрівнявся з іншими великими регіонами за поширеністю бандитської активності, а Х'юстон перетворився на головний центр банд¹.

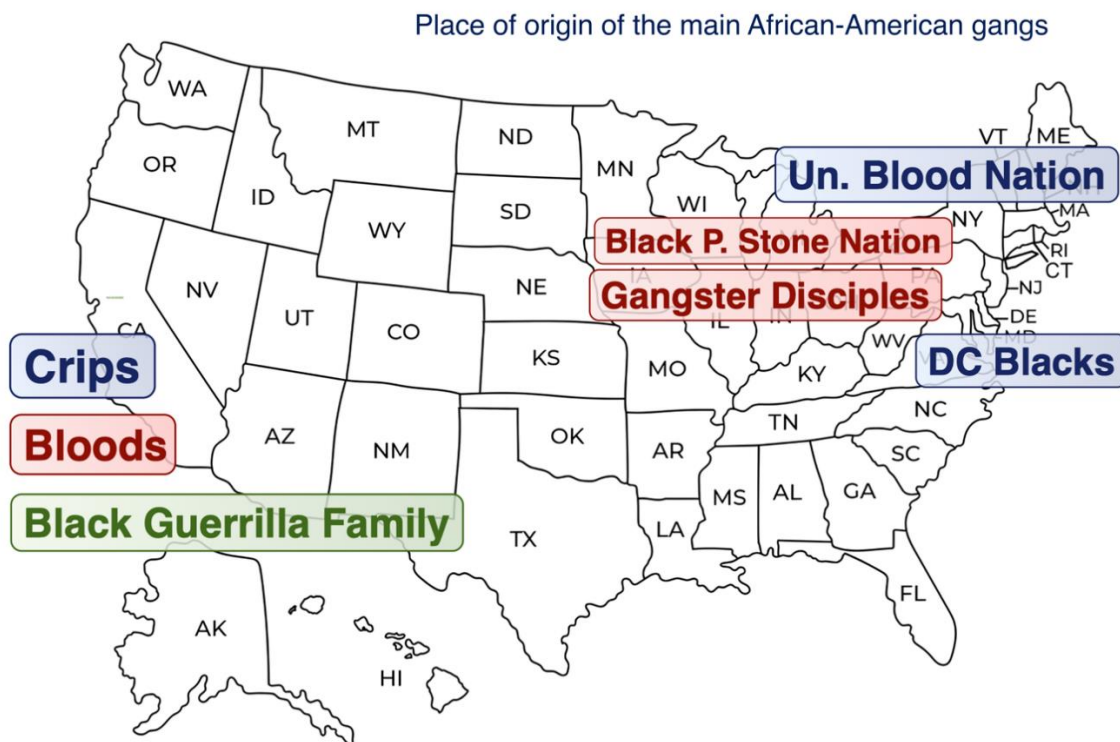

Рис. 1. Походження найбільших афроамериканських банд

Війна the Crips і the Bloods

Станом на сьогодні війна між *the Crips* і *the Bloods* є не лише елементом національного американського кримінологічного та пенологічного ландшафту. Війна між *the Crips* і *the Bloods* є невід'ємною складовою американської судової практики². Для американських судів є аксіомою те, що «відносини між *the Crips* і *the Bloods* є вибухонебезпечні»³. Так само усталена ідея про «давнє суперництво *the Bloods* з іншою бандою під назвою *the Crips*» також сприймається як об'єктивна реальність, що триває вже понад півстоліття⁴.

Проте, щоб описати важливість війни між *the Crips* і *the Bloods* для американського суспільства, кримінального права та кримінології недостатньо. Війна між *the Crips* та *the Bloods*, що триває вже майже 60 років, – це важлива частина американського соціального, економічного, культурного, музичного життя і, на додаток, більш ніж суттєвий елемент американського політичного дискурсу.

The Crips і *the Bloods*, дві вуличні банди, що складаються переважно з афроамериканців, засновані в Лос-Анджелесі (Каліфорнія) і ведуть війну між собою з 1970-х років. Війна складається з дрібних локальних конфліктів між «сетями» обох банд і відбувається переважно у великих містах США, особливо в Лос-Анджелесі, а також в інших країнах.

¹ Howell, J., Moore, J. (2010). History of Street Gangs in the United States. *National Gang Center Bulletin*. Bureau of Justice Assistance, U.S. Department of Justice, 4, May.

² People v. Bento (1998). № B108078. Second Dist., Div. Four. Jun 29, 1998. Superior Court of Los Angeles County, No. BA119730, Charles E. Horan, Judge.

³ People of the State of Colorado v. Jesus Mendoza. Colorado Court of Appeals, Div. IV. 876 P.2d 98 (1994). No. 91CA0318. March 24, 1994. Rehearing denied May 12, 1994.

⁴ United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Keairus Wilson, Defendant-Appellant, Rondarius Williamson, Defendant-Appellant. United States Court of Appeals for the Sixth Circuit. On Appeal from the United States District Court for the Middle District of Tennessee. Filed August 27, 2014.

Бандитська культура поєдналася з торгівлею кокаїном та його споживанням в афроамериканських гетто. Поява різноманітних вуличних угруповань поділила масив афроамериканських банд на два табори – *the Crips* та *Bloods*, проте у наукових джерелах існують протилежні версії про те, як саме сформувалися вказані банди.

Вважається, що колишній лідер південно-каліфорнійського відділення *the Black Panther Party* «Банчі» Картер створив банду *the Crips* у 1969 році через розчарування нездатністю *the Black Panther Party* досягти своїх цілей.

У 1966 році Боббі Сіл та Г'ю Ньютон створили організацію в афроамериканській громаді Окленда (Каліфорнія). Вони назвали організацію «Партія чорних пантер для самооборони», але пізніше скоротили назву до «Партія чорних пантер», намагаючись представити партію як справжню політичну організацію, а не як воєнізовану структуру¹.

На початку 1960-х Картер був членом вуличної банди *the Slauson* в Лос-Анджелесі. Він став членом «*Renegades*» банди *the Slauson*, жорсткого внутрішнього кола банди, і отримав прізвисько «Мер гетто». Зрештою Картер був засуджений за розбійний напад і був ув'язнений на чотири роки у в'язниці Соледад. Під час ув'язнення Картер потрапив під вплив *the Nation of Islam* та прийняв іслам. Пізніше він відмовився від ісламу, посилаючись на ідейні протиріччя, та зосередився на визвольній боротьбі афроамериканців. Після звільнення Картер познайомився з Г'ю Ньютоном, одним із засновників *the Black Panther Party*, та приєднався до партії у 1967 році.

На початку 1968 року Картер сформував південно-каліфорнійський осередок *the Black Panther Party* та став лідером цієї групи. Як і всі осередки *the Black Panther Party*, південно-каліфорнійський осередок вивчав політику, читав партійну літературу, проходив тренінги з вогнепальної зброї та надання першої медичної допомоги. Вони також започаткували програму «Безкоштовні сніданки для дітей», яка забезпечувала харчуванням бідних мешканців громади. Осередок був дуже успішним, до квітня 1968 року до нього вступало 50-100 нових членів щотижня. Директор ФБР Дж. Едгар Гувер назвав *the Black Panther Party* «найбільшою загрозою внутрішній безпеці країни», і партія стала мішенню секретної операції ФБР².

У 1968 – 1969 рр. мали місце численні сфальсифіковані арешти та обшуки без ордерів, а кілька членів партії були вбиті в сутичках з поліцією. «Програма «Сніданок для дітей», – писав Гувер у внутрішній записці ФБР у травні 1969 року, – представляє найкращу й найвпливовішу діяльність *the Black Panther Party*, яка, як така, є потенційно найбільшою загрозою для зусиль влади, спрямованих на нейтралізацію *the Black Panther Party* та знищення того, за що вона виступає». Програма сніданків була фактично припинена шляхом щоденних арештів її членів, хоча ці звинувачення зазвичай знімалися упродовж тижня. Пізніше, у 1969 році, Гувер надіслав накази місцевим відділенням ФБР «використовувати всі можливості для створення розбрату в лавах *the Black Panther Party*» та «вжити творчих і жорстких контррозвідувальних заходів, спрямованих на те, щоб підірвати *the Black Panther Party*».

У травні 1969 року Алекса Реклі, урядового інформатора і члена «Пантер», було знайдено вбитим. Чотирнадцять членів «Пантер», включно з національним головою Боббі Сілом, були заарештовані, звинувачені та засуджені за вбивство у Нью-Гейвені (штат Коннектикут)³.

Наприкінці 1960-х – на початку 1970-х років ФБР продовжувало розслідування діяльності *the Black Panther Party*, «організації, яка виступала за насильницьку революцію»⁴. Діяльність *the Black Panther Party* в американській судовій практиці неодмінно зображувалася у стилі воєнізованого

¹ Seale v. Gramercy Pictures, 964 F. Supp. 918 (E.D. Pa. 1997). United States District Court, E.D. Pennsylvania. May 15, 1997.

² The Black Panther Party, et al., Appellants, v. William French Smith, Attorney General of the United States, et al, 661 F.2d 1243 (D.C. Cir. 1981). Argued February 13, 1981. Decided July 8, 1981.

³ John R. Williams, Plaintiff-Appellee, v. Federal Bureau of Investigation, William H. Webster, Director, FBI, New Haven Field Office of the FBI, L. Greybrockman, Special Agent in Charge of New Haven Field Office, FBI, United States Department of Justice, Griffin B. Bell, Attorney General of the United States, Defendants-Appellants, 730 F.2d 882 (2d Cir. 1984).

⁴ John R. Williams, Plaintiff-appellee, v. Federal Bureau of Investigation, William H. Webster, Director, FBI, New Haven Field Office of the FBI, L. Greybrockman, Special Agent in Charge of New Haven Field Office, FBI, United States Department of Justice, Griffin B. Bell, Attorney General of the United States, Defendants-Appellants, 730 F.2d 882 (2d Cir. 1984).

формування, метою якого було насильницьке повалення влади: «Він розповів, що був членом «Чорних пантер» та інших чорношкірих бойових організацій»¹.

У Південній Каліфорнії *the Black Panther Party* були суперниками афроамериканської націоналістичної групи під назвою *the US Organization*, або *the Organization Us*. Під час зустрічі Спільки чорношкірих студентів у Каліфорнійському університеті 17 січня 1969 року Картер та Хаггінс, інший член *the Black Panther Party*, висловлювали принизливі коментарі про Рона Каренгу, голову *the US Organization*. Почалася сутичка, під час якої Картер та Хаггінс були застрелені.

На початку 1970-х років *the Black Panthers* та інші радикальні організації більше не вважалися серйозною загрозою, і органи правопорядку на всіх рівнях почали зосереджуватися на бандах, – нових «ворогах суспільства номер один»². Нечисленні можливості працевлаштування для молодих афроамериканців у південно-центральному Лос-Анджелесі призвели до формування банд, які претендували на території в місті, охороняючи їх від інших банд. Вуличні банди також були для них способом реагування на насильство білих у місті після того, як політичні групи, що відстоювали владу афроамериканців, як-от *the Black Panthers*, втратили політичний вплив та авторитет.

Спочатку *the Crips* були організовані як громадська асоціація самопомогі, але після смерті Картера керівництво *the Crips* переорієнтувалося на продаж наркотиків та зброї, що супроводжувалося системним насильством.

Незабаром спалахнула ворожнеча між вуличними бандами. Війна почалася, коли брак економічних можливостей у південно-центральному Лос-Анджелесі призвів до формування таких банд, як *the Crips*, які претендували на міську територію та охороняли її від інших банд.

Сусідські групи, які виступали проти *the Crips*, утворили «парасолькову» організацію, щоб об'єднатися³. *The Bloods* були сформовані у відповідь на масові перестрілки, які влаштовували *the Crips*. Афроамериканці складали майже 95% членів цих двох банд.

Стенлі «Тукі» Вільямс став лідером *the Crips*. Він «правив вогнем і мечем», залучаючи до угруповання вразливу молодь та влаштовуючи стрілянину по всьому місту

Отже, у відповідь на *the Crips* утворилося кілька угруповань, в тому числі *the Bloods*.

The Crips традиційно носили синій одяг, а *the Bloods* – червоний.

Первісне угруповання *the Bloods* – *the Piru Street Boys*, або просто *the Piru* – було сформоване студентом Сильвестром Скоттом після того, як він і його однокурсник Бенсон Оуенс зазнали нападу з боку *the Crips*. Згодом Оуенс сформував фракцію *the Bloods* у Західному Пайру. У рішенні с праві *Taybron v. Commonwealth of Virginia* суд наголосив, що «*the Bloods* – це національно відома банда, яка виникла на Західному узбережжі, і що «у *the Bloods* є кілька різних банд, які підпадають під визначення *the Bloods*, так само, як *the Gangster Disciples* або *the Vice Lords*»⁴.

The Crips і *the Bloods* почали війну один з одним, щоб захистити свою територію. Обидві банди почали наслідувати практику маркування території, яку розробили ранні мексиканські американські банди Лос-Анджелеса⁵. Вони воювали один з одним з використанням дешевих пістолетів, ножів, коктейлів Молотова, а також за допомогою рукопашного бою. Вони також брали активну участь у крадіжках, що сприяло створенню рекету для вимагання грошей у місцевого бізнесу.

У 1979 році Вільямс вчинив чотири вбивства, за які у 1981 році йому було винесено смертний вирок, виконаний у 2005 році у в'язниці Сан-Квентін.

У 1970-х роках органи правопорядку посилено патрулювали південно-центральный район після того, як цивільні особи взяли участь у «колективному насильстві» проти місцевої влади в 1960-х і 70-х роках.

¹ Yusuf Oziz Shabazz, Appellant, v. United States of America, Appellee, 446 F.2d 77 (8th Cir. 1971). US Court of Appeals for the Eighth Circuit – 446 F.2d 77 (8th Cir. 1971). August 20, 1971.

² Hinton, E. (2021). Los Angeles Had a Chance to Build a Better City After the Rodney King Violence in 1992. Here's Why It Failed. *Time*. May 18.

³ United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Keairus Wilson, Defendant-Appellant, Rondarius Williamson, Defendant-Appellant. United States Court of Appeals for the Sixth Circuit. On Appeal from the United States District Court for the Middle District of Tennessee. Filed August 27, 2014.

⁴ Floyd Taybron, s/k/a Floyd L. Taybron v. Commonwealth of Virginia. Court of Appeals of Virginia. From the Circuit Court of the City of Hampton. Opinion by Judge Larry G. Elder. January 11, 2011.

⁵ Howell, J., Moore, J. (2010) History of Street Gangs in the United States. *National Gang Center Bulletin*. Bureau of Justice Assistance, U.S. Department of Justice, 4, May.

У 1972 році в окрузі Лос-Анджелес було створено окремий «бандитський» підрозділ поліції Лос-Анджелеса для боротьби з насильницькими угрупованнями. Переслідування банд, у свою чергу, призвело до збільшення кількості членів та чисельності банд у Уоттсі, Комптоні, Інглвуді та інших районах Лос-Анджелеса та сусідніх містах.

Інші регіони США не поступалися прикладами

Так, можна навести об'єднану справу *Jeff Fort et al. v. Daley et al, Bey et al. v. Daley et al*, в якій демонструється реакція місцевої влади на публічні демонстрації вуличних банд: «Позивачі є членами вуличної банди *the Black Stone Rangers*, іноді відомої як *the Black P. Stone Nation*. Стверджується, що члени групи позивача брали участь у мирному марші протесту по парковій алеї в центрі бульвару Гарфілд в Чикаго під наглядом і з дозволу місцевої поліції, коли прибули співробітники Відділу по боротьбі з організованою злочинністю і заарештували їх. Стверджується, що позивачі брали участь у мирній дискусії з директором середньої школи Форествілль у Чикаго на запрошення останнього, коли на місце події прибули співробітники Відділу по боротьбі з організованою злочинністю, не запрошені керівництвом школи, і заарештували позивачів. Єдиним інцидентом була незначна бійка, під час якої з учня випадково збили окуляри та розбили одну лінзу»¹.

У 1977 році у Лос-Анджелесі було створено поліцейський підрозділ *CRASH*, який займався боротьбою з бандами переважно у житлових проектах Уоттса – *Imperial Courts, Nickerson Gardens* та *Jordan Downs*.

На початку 1980-х років відомий і до сьогодні наркоторговець *Ricky Donnell «Freeway Ricky» Ross* представив крек бандам *the Bloods* і *the Crips*, і обидві банди стали його дистриб'юторами. Житлові проекти перетворилися на *open air drug markets* – місця, де операції з наркотиками відбувалися на відкритому повітрі².

У середині 1980-х років у банд з'явилася більш досконала зброя, в тому числі автоматична. Кількість доступної зброї збільшила кількість смертей у перестрілках, що призвело до загибелі багатьох цивільних осіб та посилення реакції поліції. Адміністрація Рейгана підтримала виключення багатьох американців зі списків соціальної допомоги, талонів на харчування та програм шкільних обідів, що посилювало конфлікт.

Наприкінці 80-х років Каліфорнія значно збільшила свої витрати на поліцію та пенітенціарну систему. Незважаючи на те, що до 1992 року було заарештовано 25% членів банд Лос-Анджелеса, заходи з контролю над бандами вважалися невдалими.

Війна між *the Crips* та *the Bloods* розгорілася після виходу в 1988 році фільму «*Colors*», сюжет якого розповідає про ці дві головних банди Лос-Анджелесу. У саундтреку до фільму відомий репер *Ice T* наголошував, що «життя – це феєрверк, що минає швидко коли мій дробовик розлітається», і що «банди Лос-Анджелеса ніколи не помруть – тільки розмножаться»³.

Ще більше збільшило залучення дітей та молоді до вуличних банд випуск американським хіп-хоп гуртом *N.W.A* у 1988 році альбому *Straight Outta Compton*, що стало однією з важливих подій на шляху формування гангстерської культури національного та глобального рівня:

*Зараз ви станете свідками сили вуличних знань
Прямо з Комптона ..., з банди, що зветься «Ніггер з характером»
Тисни на спусковий гачок, і тіла вивозять.
Тебе теж, хлопче, якщо спробуєш мене зачепити...*

¹ Jeff Fort et al., Petitioners-Appellants, v. Richard J. Daley et al., Respondents-Appellees. Charles Edward Bey et al., Petitioners-Appellants, v. Richard J. Daley et al., Respondents-Appellees, 431 F.2d 1128 (7th Cir. 1970). US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 431 F.2d 1128. August 7, 1970.

² United States v. Graham, No. 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.

³ I am a nightmare walking, psychopath talking
King of my jungle just a gangster stalking
Living life like a firecracker, quick is my views
Then dead as a deathpack, the colors I choose
Red or Blue, Cuz or Blood, it just don't matter
Sucker die for ur life when my shotgun scatters (Colors)
The gangs of L.A. would never die – just multiply, colors
Colors...

Ніколи не знаєш, коли я буду готовий до вбивства.
 Ось вам реп про вбивство, щоб ви танцювали...
 АК-47 – це інструмент, не виставляй мене дурнем
 Я вбиваю нігерів щодня, щотижня, щомісяця, щороку.
 Поки ці тупі виродки не зрозуміють,
 Що я в біса крутий з великої літери.

До 2012 року в місті налічувалося від 20 до 25 різних банд, які мали певну приналежність, – або до *the Crips*, або до *the Bloods*. Війна продовжувалася через конфлікти у сфері розповсюдження наркотиків.

Влітку 1987 року – у відповідь на епідемію креку – офіцери поліції Лос-Анджелеса розпочали операцію «*Hammer*», яка мала на меті «зіпсувати життя» членам банд, заарештовуючи їх за дрібні правопорушення, такі як порушення правил дорожнього руху. Щодня відбувалася велика кількість арештів. Офіцери поліції також здійснювали рейди, під час яких вандалізували місцеві будинки; подібна «бандитська» поведінка призводила до масового насильства та підпалів. У розпал цієї операції у квітні 1988 року тисяча поліцейських заарештувала 1453 особи у південно-центральному Лос-Анджелесі (нині Південний Лос-Анджелес) за одні вихідні. До 1990 року під час рейдів було заарештовано понад 50 тис. осіб. Критики стверджували, що операція була расистською, оскільки в ній широко використовувалося расове «просіювання», спрямоване проти афроамериканської та іспаномовної молоді¹.

Реакцією на насильство серед деяких банд було почуття «солідарності», що призвело до дискусій (починаючи з літа 1988 року) про припинення вогню у війні між членами *the Bounty Hunter Bloods*, *the Grape Street Crips*, *the Hacienda Village Pirus* та *the PJ Watts Crips*.

У роки, що передували перемир'ю 1992 року, незважаючи на розмови про мирні переговори, злочинність, пов'язана з бандами, була на піку в Лос-Анджелесі.

У 1990 році Департамент шерифа округу Лос-Анджелес ідентифікував 22,6 тис. *the Crips* і 8,3 тис. членів *the Bloods* у межах своєї юрисдикції. На той час обидві банди почали боротися за територію зі зростаючою, переважно іспаномовною бандою *the 18th Street*, яка налічувала 6 тис. членів.

На початку 1990-х програма *Amer-I-Can*, очолювана колишнім гравцем Національної футбольної ліги Джимом Брауном, проводила зустрічі, присвячені «принципам відповідальності та самовизначення». Багато хто з учасників цих зустрічей згодом організував перемир'я, яке відбулося 28 квітня 1992 року між *the Grape Street Crips* та їхніми суперниками, *the PJ Watts Crips*, а також обома їхніми спільними суперниками – «сетами» *the Bloods* – *the Hunter* та *the Hacienda*.

29 квітня 1992 року у Лос-Анджелесі відбулися масові заворушення через виправдання поліцейських, які побили Родні Кінга. Вони включали масові мародерства та підпали, і були 04 травня припинені масованою присутністю правоохоронців. Тим часом, починаючи з ночі перемир'я і продовжуючи під час заворушень, *the Crips* і *the Bloods* разом проводили вечірки у рамках різних спільних проєктів.

The Crips та *the Bloods* вирішили, що заворушення були «можливістю змінити на краще себе та свою спільноту». Під час заворушень по всьому місту з'явилися графіті, що рекламували перемир'я. 03 травня 1992 року до перемир'я приєдналися члени *the Pirus*.

16 і 17 травня 1992 року, коли Національна гвардія була виведена з Лос-Анджелеса, *the Crips* і *the Bloods* спонсорували суботній «пікнік єдності» і недільний сімейний захід, на який були запрошені члени громади. Понад 5 тис. людей прийшли на ці заходи, в тому числі члени обох банд. Остаточний договір між бандами містив етичний кодекс, що включав фразу: «Я беру на себе обов'язок шанувати, підтримувати та захищати дух червоного, синього і фіолетового, вивчати «чорну спадщину» й «тривалу боротьбу за свободу і справедливість». Він також забороняв «блматити» ручними знаками банд².

Організатори громади створили «Спілку проти зловживань поліції» та «Молодіжну громадську службу боротьби з бандами» з метою зупинити насильство в майбутньому. Вони також наполягали на розширенні можливостей працевлаштування, щоб зменшити кількість людей, які втягувалися

¹ The Royal Gazette (2023). Operation Hammer (1987-1990): Racial Profiling at Its Worst / Black History Month. *The Royal Gazette*, Feb 07.

² Щодо ручних знаків банд та ритуальної значущості «блмання або «миготіння» див. нижче.

у бандитські конфлікти через можливість заробляти гроші на наркоторгівлі. Реформи, проведені громадою після бунту, тимчасово знизили рівень насильства та привели до об'єднання членів обох банд. У 1993 році кількість смертей у Лос-Анджелесі, пов'язаних з бандами, зменшилася на 10%, що стало першим зниженням з 1984 року.

Після перемир'я компанія «Eurostar» випустила кросівки з кольорами банд або кольорами панафриканського прапора, щоб популяризувати перемир'я, інвестувавши 600 тис. доларів у лінію кросівок. Гроші мали піти на оплату оренди та навчання працівників з думкою, що колишні члени банди врешті-решт самі візьмуть контроль над бізнесом. Проте обіцянка не була виконана, оскільки влітку 1993 року компанія «Eurostar» збанкрутіла¹.

Поліція Лос-Анджелеса стверджувала, що перемир'я включало в себе обіцянку членів банди вчиняти акти насильства проти офіцерів поліції. Це призвело до посилення поліцейського патрулювання, що йшло всупереч бажанням громадських активістів. Також було заарештовано багато людей, які святкували перемир'я, сподіваючись, що офіцери поліції розлютяться та вчинятимуть акти насильства.

У середині травня 1992 року члени *the Crips* та *the Bloods* підготували проект нової міської програми *Rebuild LA*, в якому просили інвестувати 3,728 мільярда доларів у громади, що постраждали від банд. *Rebuild LA* вирішила не працювати з бандами, тому пропозиція провалилася. *Rebuild LA* інвестувала в постраждалі громади набагато менше, ніж обіцяла, і до 1997 року розпалася². Один з організаторів перемир'я сказав, що, незважаючи на зниження рівня бандитського насильства, «ця громада зараз більш безнадійна, ніж була раніше», і що «у них немає надії на те, що щось зміниться». Перемир'я, укладене в 1992 році, тривало близько десяти років.

У рішенні у справі *State v. Johnson* відображені події цього періоду: «Джонсон брав активну участь у захисті «тепумопії» *the BGD* від вторгнення членів *the Crips* приблизно за 9 місяців до стрілянини у цій справі. Він був відповідальним за арешт двох членів *the Crips*, під час арешту «блимава» перед ними знаками банди та попереджав їх триматися подалі від «тепумопії» *the BGD*, а пізніше похвалився офіцеру, який проводив арешт, що він є членом *the BGD*. Під час судового розгляду також були надані докази того, що стрілянина 13 березня 1990 року сталася одразу після того, як кілька членів *the BGD* помітили кількох членів *the Crips* на «тепумопії» *the BGD*, що всі вони «блималь» бандитськими знаками, і що один з них втік, але незабаром з'явився з заявником Джонсоном, який мав при собі пістолет»³.

У 1993 році член *the Bounty Hunter Watts Bloods* застрелив двох офіцерів поліції Комптона під час зупинки на дорозі. Вони стали першими офіцерами поліції Комптона, які були вбиті при виконанні службових обов'язків за 65-річну історію департаменту.

Війна між *the Bloods* та *the Crips* поширювалася і на інші штати, зокрема Техас: «Офіцер Дон Дойл засвідчив, що Санта-Ріта «є бандитським районом» для *the Bloods* та *the Crips*, і що ці банди жорстоко конкурують між собою»⁴.

У вересні 1996 року у Лас-Вегасі було вбито відомого репера та актора *Tupac Shakur*, музика якого виходила на лейблі *Death Row Records*, який очолював Сьюдж Найт. У свою черг Шакур, Найт і *Death Row Records* були пов'язані з *the Piru*.

У 2021 році в репортажі *Los Angeles Times* стверджувалося, що вбивство було скоєно *the Crips* в рамках війни між *the Crips* та *the Bloods*. Нібито перед вбивством Орlando Андерсон, член *the Crips*, брав участь у побитті та пограбуванні одного з охоронців Шакура членами *the Crips*. Після цього Андерсон погрожував зірвати з шиї охоронця медальйон *Death Row Records*, що було розцінене *the Bloods* як «образа». Перед вбивством 07 вересня Шакур відвідав боксерський матч у готелі *MGM Grand* у Лас-Вегасі. Коли він виходив зі своїми охоронцями, один з них помітив Андерсона, і Шакур підійшов до Андерсона. Шакур запитав Андерсона: «Ти з Півдня?», а потім побив його за допомогою Найта. Стверджується, що місцеві *the Crips* вирішили вбити Шакура того ж дня.

¹ Hinton, E. (2021). Los Angeles Had a Chance to Build a Better City After the Rodney King Violence in 1992. Here's Why It Failed. *Time*. May 18.

² Chadburn, M. (2017). The Destructive Force of Rebuild LA. How the Nonprofit Created after the 1992 'Riots' Failed the Community it was Supposed to Help. <<https://la.curbed.com/2017/4/27/15442350/1992-los-angeles-riots-rebuild-la>> (2024, листопад, 14).

³ *State v. Johnson*, 124 Wn.2d 57 (1994). 873 P.2d 514. No. 60583-1. The Supreme Court of Washington, En Banc. May 26, 1994.

⁴ *Ray Charles Davis v. the State of Texas*. Appeal from 299th District Court of Travis County. Jon N. Wissner, Judge Presiding.

У 1997 році члени «сету» *the 118 East Coast Crips* розстріляли шкільний автобус, сподіваючись вбити членів «сету» *the Bounty Hunter Bloods*, але замість цього вбили 17-річну дівчину, випадкову перехожу.

У 2003 році у двох інцидентах у районі Нікерсон Гарденс були обстріляні патрульні поліції Лос-Анджелеса.

У 2000 році ФБР притягло до відповідальності з подальшим засудженням 30 членів *the Bounty Hunter Bloods* за розповсюдження та змову з метою розповсюдження креку. У 2004 році на банду було накладено судову заборону, яка обмежувала пересування її членів.

25 грудня 2005 року був застрелений Бранден Буллард, ватажок *the Grape Street Crips*. Це призвело до жорстокої ворожнечі між *the Bounty Hunter Bloods* та *the Grape Street Crips*, яка тривала кілька місяців. Перший член *the Bloods* помер упродовж години після вбивства Булларда. Ворожнеча призвела до 20 перестрілок, у яких загинуло 8 осіб. Це призвело до того, що член міської ради району, Дженіс Хан, створила «Оперативну групу Уоттса з боротьби з бандами» – групу сусідської варти, очолювану родичами членів банди. До складу групи входила Синтія Менденхолл, яка була високопоставленим членом *the PJ Crips* у 1980-х роках.

26 квітня 2006 року син Менденхолл, Ентоні Оуенс, був застрелений під час стрілянини, яку вчинив «сет» *the Carver Park Compton Crips*. До лікарні, в якій перебував Оуенс, навідувалися *the PJ Crips*, *the Grape Street Crips* та *the Bounty Hunter Bloods*. Менденхолл повідомила натовпу, що Оуенс помер і благала їх не шукати помсти.

У 2006 році Чарлі Бек, колишній співробітник *CRASH*, став заступником начальника Південного бюро поліції Лос-Анджелеса. Він працював з адвокатом Конні Райс над розробкою «плану підготовки, сертифікації та розгортання працівників, які займаються боротьбою з бандами, в гарячих точках міста».

Місцева влада також змінила методи боротьби з бандами, витративши 21 мільйон доларів з річного бюджету свого офісу на міську програму скорочення банд і розвитку молоді. *The New York Times* описало цю програму так: «Школи в районах з найбільшою присутністю банд тепер систематично виявляють дітей з групи ризику для надання додаткових послуг; працівники, які займаються боротьбою з бандами, отримують міське фінансування; а місто забезпечує літні заходи в рамках програми «Літні нічні вогні», завдяки якій парки та центри відпочинку в районах з високим рівнем злочинності залишаються відкритими до пізньої ночі».

У 2009 році Бек очолив поліцію Лос-Анджелеса. Його перебування на посаді було успішним: з 2011 по 2013 рік кількість насильницьких злочинів знизилася на 30%.

У 2011 році в Сан-Дієго (штат Каліфорнія) почався конфлікт, коли член банди, пов'язаної з *the Bloods*, був убитий бандою *the Crips*.

У 2012 році у селищі Гемпстед, штат Нью-Йорк, та його околицях стався великий конфлікт, в результаті якого до кінця року було застрелено 56 осіб (40 з них – в межах Гемпстеда). 10 з них померли, а троє стали повністю або частково паралізованими. Війна закінчилася, коли *the Crips* заманили двох лідерів *the Bloods* у засідку під виглядом переговорів про перемир'я.

У 2013 році репер з гурту *O.F.T.B.* і член *the Bounty Hunter Bloods* Кевін «Фліпсайд» Уайт був застрелений, ймовірно, членами *the Grape Street Watts Crips*.

До 2014 року 20 тис. людей загинули від війн між бандами.

У квітні 2015 року департамент поліції Балтімора оголосив про «реальну загрозу» насильства з боку *the Crips*, *the Bloods* і *the Black Guerilla Family*, заявивши, що ці три банди створили союз. Була популярна теорія, що це оголошення було фейковим і використовувалося для відволікання уваги громадськості від поганого іміджу поліції.

У червні 2015 року у виправному центрі в Нью-Йорку сталася велика бійка між *the Crips* і *the Bloods*.

У 2016 році поліція міста Едмонтон (Канада) повідомила, що між *the Crips* та *the Bloods* почалася боротьба за місцеву наркоторгівлю.

Того ж року *the Crips* та *the Bloods* в Атланті співпрацювали під час протестів *Black Lives Matter* у зв'язку зі смертю Антона Стерлінга та Філандо Кастіле.

У грудні 2017 року Брендон Лі Леонард, лідер *the Bloods* у Франкліні (штат Вірджинія), був застрелений і залишений у канаві за будинком своєї дівчини через деякий час після того, як вступив у конфронтацію з членом конкуруючої банди, пов'язаної з *the Crips*. Через кілька годин після того, як Леонарда знайшли мертвим, в будинку члена банди, який бився з Леонардом, сталася

стрілянина. Ніхто не постраждав, але куля ледь не зачепила матір члена банди. Наступного дня двох членів *the Crips* застрелили.

Конфлікт призупинився до 2019 року, коли один із членів *the Crips* опублікував у соціальних мережах табло, на якому «*the Crips* виграють у *the Bloods* з рахунком 1:0». Через кілька днів, на день народження Леонарда, член *the Crips* опублікував відео, в якому він заспівав Леонарду «*Happy Birthday*», а потім імітував звуки пострілів. Пізніше того ж дня він був серйозно поранений під час перестрілки, влаштованої членом *the Bloods*.

31 березня 2019 року популярний репер Ніпсі Хасл, член банди *the Rollin' 60s*, що входили до структури *the Crips*, був убитий в Креншоу (Лос-Анджелес) Еріком Холдером-молодшим, іншим членом банди *the Rollin' 60s*. Ніпсі Хасл був популярний як серед *the Crips*, так і серед *the Bloods* за його мирні стосунки з *the Bloods*, які включали виведення їх на сцену для спільних виступів. Його смерть призвела до найактивніших мирних переговорів між бандами з часів перемир'я 1992 року.

У 2020 році Хав'єн Келвін Райт з ніком «*J-Dub*», перспективний репер з *the Bloods* з Форт-Уорта (штат Техас) був застрелений біля свого будинку. Конфлікт навколо Райта, до якого почали залучатися члени банд зі східної та південної частин Форт-Уорта, призвів до того, що 10 травня в міському парку «Віллідж-Крік» зібралося понад 400 осіб. У парку сталася стрілянина, в результаті якої було поранено п'ять осіб.

У лютому 2022 року в Лос-Анджелесі була проведена мирна зустріч за сніданком з конкуруючими *the Rollin' 60s* та *the Inglewood Family* в ресторані на Мангеттен-Біч.

Ця зустріч була доволі успішною, хоча 03 квітня 2022 року у Сакраменто, штат Каліфорнія, кілька озброєних людей вбили 6 та поранили 12 осіб у масовій стрілянині. У 2024 році детектив поліції Сакраменто Шон Макговерн, даючи свідчення на суді над трьома обвинуваченими у стрілянині, розповів більше подробиць про цю справу, заявивши, що стрілянина була пов'язана з конфліктом між місцевими бандами *the Garden Blocc (the Crips)* та *the Del Paso Heights (the Bloods)*.

Доцільно додати, що окремі банди нерідко декларували своє членство у *the Crips* або *the Bloods* саме з метою отримання статусу частини блоку та користування «привілеями», що впливають з членства у цьому блоці, включаючи ефект «моральної паніки» серед населення, сформованої за багато десятиліть: «*The Dub Street Blood Family* не мала формальної приналежності до сумнозвісної лос-анджелеської вуличної банди *the Bloods*, але її члени вважали себе *the East Coast Bloods*»¹.

Деякі американські банди, не будучи афроамериканськими в принципі, нерідко асоціюють себе з *the Crips*, прикладом чого може служити *the Asian Boyz*, банда камбоджійців з Південної Каліфорнії, яких нерідко називають *the ABZ Crips*. Цілком очікувано, що їхніми союзниками є «титультні» *the Crips*, а ворогами – *the Bloods*.

Цікавим є те, що ворожнеча між *the Crips* та *the Bloods* не заважають їм мати спільних зарубіжних партнерів у злочинній діяльності.

Так, як *the Crips*, так і *the Bloods* підтримують зв'язки з *the King Cobras* – відомою тихоокеанською бандою з Нової Зеландії. *The King Cobras* були засновані самоанцями в Понсонбі (Нова Зеландія) десь у 1950-х роках, що робить їх найстарішою бандою у цій країні. Спочатку до неї входили лише самоанці, але згодом до неї приєдналися й інші полінезійці. *The King Cobras* зарекомендували себе як дуже жорстокі й небезпечні злочинці, причетні до великих випадків торгівлі наркотиками, зокрема метамфетаміном, кокаїном і марихуаною.

Альянси вуличних банд: the Folk Nation і the People Nation

Кількість в'язничних та вуличних банд у США є настільки значною, що є природним, об'єктивним та очевидним, що вони об'єднуються між собою у федерації та конфедерації, що зумовлено питаннями забезпечення власних членів, захопленням територій і намаганням збільшити прибутки від злочинної діяльності, особливо від торгівлі наркотиками.

У листопаді 1978 року було створено *the Folk Nation* – це альянс вуличних банд з Чикаго, який з часом поширився по всій території Сполучених Штатів, особливо на Середньому Заході США.

The Folk Nation було сформовано у *Stateville Correctional Center*. Ларрі Гувер, ватажок *the Gangster Disciple Nation*, створив ідею альянсу та переконав багатьох лідерів великих афроамериканських, білих та латиноамериканських банд з Чикаго приєднатися до нього. Саме цей

¹ United States v. Graham, № 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.

факт служить додатковим доказом того, наскільки поняття «вулична банда» та «в'язнична банда» є взаємопов'язаними та у багатьох випадках ідентичними.

The Folk Nation була створена для захисту та протидії вторгненню альянсу *the People Nation* до сусідніх районів.

У справі *State of Tennessee v. Shackleford* суд процитував експерта обвинувачення з приводу вказаних альянсів: «*The Crips* були вуличною бандою, яка почала свою діяльність у 1970-х роках в Лос-Анджелесі. *The Crip* і *the Bloods* – основні банди, які виникли не в Нью-Йорку і не в Чикаго. Вони виникли на західному узбережжі в Лос-Анджелесі. У них є кілька підгруп. Їх буквально сотні. Якщо вам потрібна організаційна схема, то є дві «нації». Це *Folk Nation* та *People Nation*. *Folk Nation* – це підгрупи *the Gangster Disciples* та *the Crips*. *People Nation* – це *the Bloods*, *the Vice Lords*, *the Latin Kings*, *the Pirus* тощо»¹.

Наразі під парасольку *the Folk Nation* входять різні «фамілії» банд:

– *Almighty Familia* (*Almighty Ambrose Nation*, *Almighty Brazer Nation*, *Almighty Harrison Gent Nation*, *Almighty Imperial Gangster Nation*, *Almighty Insane Pope Nation*, *Almighty Krazy Getdown Boy Nation*, *Almighty Latin Eagle Nation*, *Almighty Simon City Royal Nation*);

– *Gangster Familia* (*Gangster Disciple Nation*, *Gangster Morgan Boy Nation*, *Gangster Party People Nation*, *Gangster Sin City Boy Nation*, *Gangster Two-Six Nation*);

– *Insane Familia* (*Insane Ashland Viking Nation*, *Insane C-Note Nation*, *Insane Deuce Nation*, *Insane Dragon Nation*, *Insane King Cobra Nation*, *Insane Orquesta Albany Nation*, *Insane Outlaw Gangster Nation*, *Insane Spanish Cobra Nation*, *Insane Young Latino Organization Cobra Nation*);

– *Maniac Familia* (*Maniac Latin Disciple Nation*, *Maniac Campbell Boy Nation*, *Maniac Young Latino Organization Disciple Nation*).

Крім того, до альянсу входять банди, які не належать до жодної з «фамілій» (*Aztec Soul Nation*, *Black Disciple Nation*, *Black King Cobra Nation*, *Boss Pimp Nation*, *Crips*, *Hoodlum Nation*, *Insane Gangster Satan Disciple Nation*, *Insane Gangster City Knight Nation*, *Insane Guess Boy Nation*, *Insane Latin Jiver Nation*, *Insane Majestic Nation*, *Insane Racine Boy Nation*, *Insane Two One Boy Nation*, *Insane Two-Two Nation*, *La Raza Nation*, *Latin Dragon Nation*, *Universal Latin Lover Nation*, *Latin Soul Nation*, *Tiny Rascal Gang* (in Michigan), *Latin Styler Nation*, *Milwaukee King Nation*, *Ridgeway Lord Nation*, *Spanish Gangster Disciple Nation*).

У свою чергу, *the People Nation* – це альянс в'язничних та вуличних банд, заснований в середньо-західних і південних штатах як реакція на створення альянсу *Folk Nation*.

The People Nation є союзником *the United Blood Nation* (*the East Coast Bloods*), а також ворогом *the Folk Nation*.

До *the People Nation* входять такі банди як *Almighty Bishop Nation*, *Almighty Black P. Stone Nation*, *Almighty Familia Stone Nation*, *Almighty Four Corner Hustlers Nation*, *Almighty Gaylord Nation*, *Almighty Insane Latin Count Nation*, *Almighty Insane Pope Nation*, *Almighty Insane Unknown Nation*, *Almighty Latin Angel Nation*, *Almighty Latin King and Queen Nation*, *Almighty Latin Pachuco Nation*, *Almighty Latin Stone Nation*, *Almighty Noble Knight Nation*, *Almighty Party Player Nation*, *Almighty Saint Nation*, *Almighty Spanish Lord Nation*, *Almighty Spanish Vice Lord Nation*, *Almighty Stoned Freak Nation*, *Almighty Twelfth Player Nation*, *Almighty True Warlord Nation*, *Almighty Vice Lord Nation*, *Almighty Villa Lobo Nation*, *Almighty Kxpone Mafia Nation*, *Bloods*, *Chi-West Nation*, *Mickey Cobra Nation*.

У справі *State of Tennessee v. Reynolds* судом надавалася оцінка розподілу банд на два альянси: «*Folk Nation* – це, по суті, те, звідки походять *the Gangster Disciples*. *The Gangster Disciples* насправді були двома різними бандами, які об'єдналися в Чикаго та сформувалися в одну. *The Gangster Disciple Nation* потрапила під «парасольку» *Folk Nation*»².

Хоча зазначені вище альянси мають афроамериканське походження та складаються у тому числі з афроамериканських банд, їх складовими також є інші банди, зокрема латиноамериканські: «Щодо *the Latin Counts*, Шехт засвідчив, що це банда *People*, яка діє під егідою *the People Nation*»³.

¹ *State of Tennessee v. Dashun Shackleford*. Appeal from the Criminal Court for Knox County No. 109937 Steven Wayne Sword, Judge. Filed March 18, 2022.

² *State of Tennessee v. Jeremy Reynolds*. The Supreme Court of Tennessee. Appeal by Permission from the Court of Criminal Appeals Criminal Court for Hamilton County № 290147 Barry A. Steelman, Judge. March 31, 2021.

³ *State of Illinois v. Bryce Jamesson*. Appellate Court of Illinois, Second District. Appeal from the Circuit court of Du Page County.

Членство

Питання членства у банді має велике практичне значення, адже розмір та вид кримінального покарання прямо залежить від того, чи було злочин вчинено членом банди або чи було злочин вчинено членом банди саме у рамках діяльності банди. Невипадково у рішенні у справі *US Ex Rel. Clemons v. Walls* суд першої інстанції зробив наголос, що «питання членства в банді є дуже провокаційним»¹.

У рішенні у справах *United States v. Bingham* та *United States v. Hevle*, які стосувалися війни між афроамериканськими (у даному випадку – *the DC Blacks*) та білими (у даному випадку – *the Aryan Brotherhood*) суд наголосив: «Аналогічно, ми вважали, що саме по собі членство в банді не може довести, що особа вступила в злочинну змову з метою нападу на членів конкуруючих банд. Але у справі *Garcia*, на відміну від цієї справи, уряд не зміг довести існування домовленості між обвинуваченим та членами банди *the Bloods* про стрілянину в членів банди *the Crips*. Відповідно, «загальна практика підтримки один одного в бійках» була недостатньою для того, щоб довести, що Гарсія та його товариші з банди *the Bloods* змовилися напасти на членів конкуруючої банди з летальною зброєю»².

Питання членства в афроамериканських бандах в цілому є аналогічним тому, що ми розкривали у статті про білі супремасистські банди у США³. В основі ієрархії афроамериканських вуличних та в'язничних банд так само перебувають категорії *повноправного членства* та *асоційованого членства*.

Окрему категорію посідають особи, які «бігають з бандою», тобто надають інформаційні послуги або послуги з переховування речей тощо з метою отримати захист від банди, отримати у майбутньому членство у банді або навіть просто захистити себе від насильства банди, яка контролює той чи інший район: «Особи, пов'язані з бандою, – це ті, хто спілкується з членами банди, але не є її повноправними членами»⁴.

Наприклад, у рішенні у справі суд встановив, що «у червні 1993 року апелянт Джонсон був членом банди *the 84 Swan Blood*. Апелянт Бенто тоді також був афілійований з бандою *the 84 Swan Blood*. Сміт був членом банди, відомої як *the Main Street Crips*. Брат Сміта також був членом тієї ж банди. Фінлі жив через дорогу від Сміта. Фінлі був членом банди, відомої як *the 20 Outlaws*, але потім приєднався до банди *the 84 Swan Blood*»⁵.

У рішенні у справі *United States v. Wilson and Williamson*, яка стосувалася банди *the Bloods*, суд встановив, що «основним правилом членства у вуличній банді *the Bloods* була помста будь-кому, хто «не поважав» їх або був частиною «опозиції»»⁶.

Членство у банді вимагає відповідного ритуального вчинення злочину, нерідко проти члена конкуруючої банди: «Статус та лідерство в групі досягаються шляхом вчинення актів насильства»⁷. «У структурі *the Black Gangster Disciples* існує ієрархія між її членами. Член банди підвищує свою позицію в цій ієрархії та зміцнює свій статус шляхом вчинення насильницьких дій проти членів конкуруючого угруповання»⁸.

Мінімум, що потрібно зробити, це пройти ритуальне 31-секундне побиття кандидата на членство у банді своїми ж «побратимами», які вже є повноправними членами банди.

¹ *US Ex Rel. Clemons v. Walls*, 202 F. Supp. 2d 767 (N.D. Ill. 2002). US District Court for the Northern District of Illinois – 202 F. Supp. 2d 767, May 2, 2002.

² *United States of America, Plaintiff-Appellee, v. T. D. Bingham, aka Seal B; Bull; Tyler Davis Bingham; the Hulk, Defendant-Appellant; United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Edgar Wesley Hevle, aka Seal R; Snail, Defendant-Appellant*. United States Court of Appeals for the Ninth Circuit. Appeal from the United States District Court for the Central District of California David O. Carter, District Judge, Presiding. Argued and Submitted March 8, 2011, Pasadena, California. Filed August 4, 2011.

³ Ягунов, Д. (2024). Білі супремасистські в'язничні банди у США: походження, субкультура, ідеологія, ієрархія та судова практика. *Політичне життя*, 4, 27.

⁴ *State v. Taylor*. 892 P.2d 697 (1995). 133 Or. App. 503. Court of Appeals of Oregon. Argued and submitted November 28, 1994. Decided March 22, 1995. Reconsideration allowed May 24, 1995.

⁵ *People v. Bento* (1998). № B108078. Second Dist., Div. Four. Jun 29, 1998. Superior Court of Los Angeles County, No. BA119730, Charles E. Horan, Judge.

⁶ *United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Keairus Wilson, Defendant-Appellant, Rondarius Williamson, Defendant-Appellant*. United States Court of Appeals for the Sixth Circuit. On Appeal from the United States District Court for the Middle District of Tennessee. Filed August 27, 2014.

⁷ *State v. Johnson*, 124 Wn.2d 57 (1994). 873 P.2d 514. No. 60583-1. The Supreme Court of Washington, En Banc. May 26, 1994.

⁸ *State v. Johnson*, 124 Wn.2d 57 (1994). 873 P.2d 514. No. 60583-1. The Supreme Court of Washington, En Banc. May 26, 1994.

Саме такий ритуал продемонстрований у кінострічці «Кольори» 1988 року про суперництво між *the Bloods* та *the Crips*. Причому ритуальне 31-секундне побиття кандидата на членство у банді своїми ж «побратимами» – це не вигадка режисера, а саме усталені соціальні практики: «У *the DSBF* був ритуал ініціації, правила, рукоштовнування та знаки для рук. «Посвята» передбачала 31-секундну демонстрацію лояльності, яка зазвичай полягала у бійці з членом організації або вчиненні акту насильства проти сторонніх. 31-секундна ініціація була запозичена з *the Blood Code*. Після ініціації члени повинні були дотримуватися щонайменше двох правил: не красти у *the DSBF* та не спілкуватися з поліцією. Якщо одне з правил порушувалося, то за це відповідав один із «уповноважених» за неформальні санкції, який одночасно наглядав за виконанням 31-секундного побиття»¹.

У цій справі судом були взяті до уваги показання свідків обвинувачення щодо ритуалів отримання членства у банді: «Докази уряду щодо *the Bloods* та її зв'язку з *the DSBF* не обмежувалися свідченнями правоохоронців. Два свідки, які співпрацювали з урядом, – Граймс і Коуклі – також засвідчили, що банда обвинувачених була пов'язана з *the Bloods*». Граймс розповів присяжним, що *the DSBF* була «бандою крові», яка використовувала ритуал ініціації (31-секундне побиття), що «походить від *the Bloods Code*»².

У справі *State v. Taylor* суд надав правову оцінку тому, що «члени банди – це ті, хто був «змішаний», тобто піддався ритуальному нападу з боку інших членів угруповання»³.

У рішенні у справі *United States v. Wilson and Williamson* суд встановив, що «для того, щоб стати членом будь-якої з банд, спочатку потрібно було пройти «ініціацію», яка передбачала побиття новачків членами банди»⁴.

При розгляді справи *US v. Huskey* присяжні заслухали докази того, що члени *the United Blood Nation* повинні «відпрацьовувати» своє членство у банді, включаючи вчинення насильницьких злочинів, як частину членства в банді⁵.

Окремі судові рішення містять цікаві приклади, наскільки членства у бандах впливає на усталені соціальні зв'язки між різними мешканцями громади, коли один товариш приєднується до однієї банди, а другий – до банди-конкурента: «Гудман був членом банди *the Crips*. До подій, що стали приводом для цієї справи, Гудман та Брайант мали давню дружбу. Гудман регулярно проводив час на перехресті Елліс Авеню і Хопкінс Плейс в Ірвінгтоні. І в різний час Брайант продавав наркотики на тому ж перехресті. Гудман та інші члени *the Crips* безуспішно намагалися переконати Брайанта приєднатися до *the Crips*. У 2000 році, коли Брайант був засуджений до позбавлення волі, він не був членом жодної банди. Однак Брайант став членом банди *the Bloods*, перебуваючи в ув'язненні»⁶.

Ієрархія

У справі *State v. Johnson*, у центрі якої була стрілянина між бандами поблизу школи, суд зробив принциповий та особливий наголос на тому, що «у структурі *the Black Gangster Disciples* існує ієрархія між її членами. Член банди підвищує свою позицію в цій ієрархії»⁷.

У справі *State v. Taylor* суд зробив наголос на тому, що напад члена однієї банди на високопоставленого члена банди-конкурента «дає змогу покращити своє становище»⁸.

У справі *United States v. Wilson and Williamson* суд ретельно проаналізував питання ієрархії у банді *the Bloods*: «Кожна банда мала свою ієрархію. Новий член починав як *Tiny Gangster* і міг

¹ *United States v. Graham*, No. 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.

² Там само.

³ *State v. Taylor*. 892 P.2d 697 (1995). 133 Or. App. 503. Court of Appeals of Oregon. Argued and submitted November 28, 1994. Decided March 22, 1995. Reconsideration allowed May 24, 1995.

⁴ *United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Keairus Wilson, Defendant-Appellant, Rondarius Williamson, Defendant-Appellant*. United States Court of Appeals for the Sixth Circuit. On Appeal from the United States District Court for the Middle District of Tennessee. Filed August 27, 2014.

⁵ *US v. Huskey*. Appeals from the United States District Court for the Western District of North Carolina. Argued October 25, 2023. Decided January 8, 2023.

⁶ *State of New Jersey v. Quran Goodman* (2010). Superior Court of New Jersey, Appellate Division. Decided August 09, 2010.

⁷ *State v. Johnson*, 124 Wn.2d 57 (1994). 873 P.2d 514. No. 60583-1. The Supreme Court of Washington, En Banc. May 26, 1994.

⁸ *State v. Taylor*. 892 P.2d 697 (1995). 133 Or. App. 503. Court of Appeals of Oregon. Argued and submitted November 28, 1994. Decided March 22, 1995. Reconsideration allowed May 24, 1995.

підвищити свій ранг до *Baby Gangster*, *Young Gangster*, *Young Original Gangster*, *Original Gangster* та, за деяких виняткових обставин, до «подвійного» або «потрійного» *Original Gangster*. Член організації просувався по «сходинах», «докладаючи зусиль», тобто «воюючи, в основному, з опозицією, тобто *the Crips*». Члени нижчого рангу мали *Big Homie* – свого роду наставника, вищого за рангом. Наприклад, «якщо *Original Gangster* скаже: «*Переїди через вулицю та здійсни постріл у цю людину*», ти повинен це зробити»¹.

Отже, чітка та сувора ієрархія – це невід’ємний елемент навіть афроамериканських релігійних організацій, яких органи правопорядку вважають саме вуличними та в’язничними бандами.

У рішенні у справі *the US v. Mcanderson, Hawkins, Fort and Cranshaw* можна встановити, що «*the El Rukns* – це чиказька вулична банда, яка налічує трохи більше 100 членів. У 1980-х роках Джефф Форт став беззаперечним лідером банди, Під керівництвом Форта *the El Rukns* стала ретельно структурованим підприємством. Форт, «Імам», перебував на вершині ієрархії. Під ним перебували «генерали», «офіцери-муфтії», «посли» і «солдати», або «ельси»»².

У рішенні у справі *State of Iowa v. Doss* можна знайти ще один приклад важливості питання ієрархії у в’язничній банді як для цілей функціонування самої банди, так і для судової практики: «Під час розслідування вбивства кілька *Vice Lords* були поміщені до «сегрегації» у 20-му блоці. Серед них були обвинувачений Гері Тайсон та беззаперечний лідер банди Аллен Ленглі. Відповідач Досс був «*Vice Lord General*», найвищим званням, якого можна було досягти в цій організації у межах в’язниці»³.

Справа *State v. Johnson* є резонансною в аспекті того, що стрілянина між бандами відбулася у публічному місці, а саме поблизу школи, що зумовило призначення злочинцями максимальних строків покарання.

Так, 13 березня 1990 року Антуан Джонсон зробив кілька пострілів з пістолета по двох автомобілях, якими керували Марвін Джонс та Тайфа Гріффіт, члени *the Crips*, яке конкурувало з *the Black Gangster Disciples*. Він обстріляв інший автомобіль, за кермом якого був Джермейн Скотт. Інцидент стався перед початковою школою під час шкільних занять. Вже за три дні прокурор звинуватив Джонсона за двома пунктами нападу першого ступеня – в обох випадках із застосуванням летальної зброї⁴.

За результатами розгляду справи суд встановив наступні фактичні обставини справи та зробив наступні правові висновки: 1) Антуан Джонсон – відомий член вуличної банди *the Black Gangster Disciples*; ... 4) У структурі *the Black Gangster Disciples* існує ієрархія між її членами. Член банди підвищує свою позицію в цій ієрархії та зміцнює свій статус шляхом вчинення насильницьких дій проти членів конкуруючого угруповання; 5) Антуан Джонсон вчинив ці напади на членів конкуруючих банд, намагаючись утвердити домінування *the Black Gangster Disciples* над *the Crips* та просунути свою власну позицію в організації *the Black Gangster Disciples*»⁵.

У рішенні у справі *United States v. Graham* суд також наголосив: «*The Dub Street Blood Family* мали субординацію. На вершині ланцюга був свого роду «виконавчий директор». Під ним знаходилися *Top Smackers* або *Top Shottas* – високопоставлені заступники, які відповідали за щоденні операції з наркотиками. Потім йшли *L.T.s.* – «лейтенанти», які були другими в команді під час наркотранзакцій і, як правило, збирали гроші та зберігали наркотики та вогнепальну зброю. Хоча з часом ця субординація стала більш рухливою, завжди існував визначений лідер»⁶. «Під час перебування Граймса у *the DSBF* Гласс був «лейтенантом», який керував щоденними операціями з наркотиками. Гласс збирав гроші, призначав зміни, надавав наркотики та зброю»⁷.

¹ United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Keairus Wilson, Defendant-Appellant, Rondarius Williamson, Defendant-Appellant. United States Court of Appeals for the Sixth Circuit. On Appeal from the United States District Court for the Middle District of Tennessee. Filed August 27, 2014.

² United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Leon Mcanderson, Roosevelt Hawkins, Jeff Fort, Alan Knox, Andreico Cranshaw, Defendants-Appellants, 914 F.2d 934 (7th Cir. 1990). US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 914 F.2d 934. Argued February 16, 1990. Decided September. 28, 1990.

³ State of Iowa v. Murray Lee Doss. 355 N.W.2d 874 (1984). Supreme Court of Iowa. No. 83-477. September 19, 1984.

⁴ State v. Johnson, 124 Wn.2d 57 (1994). 873 P.2d 514. No. 60583-1. The Supreme Court of Washington, En Banc. May 26, 1994.

⁵ State v. Johnson, 124 Wn.2d 57 (1994). 873 P.2d 514. No. 60583-1. The Supreme Court of Washington, En Banc. May 26, 1994.

⁶ United States v. Graham, No. 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.

⁷ Там само.

У справі *Taybron v. Commonwealth of Virginia* експерт сторони обвинувачення засвідчив, що «хоча кожне угруповання мало окрему ієрархію, члени обох угруповань нижчого рангу відповідали на накази вищих за рангом членів будь-якого угруповання»¹.

У справі *US v. Huskey* міститься детальний опис ієрархії вуличної та в'язничної банди *the United Blood Nation*².

Так, судом було встановлено у відповідному судовому рішенні, що «*the United Blood Nation* мають ієрархічну структуру, на чолі – в порядку убунання – *Godfather, High OG (original gangster)* та *Low OG*.

«Зіркові генерали» знаходяться під кожним *Low OG*, від п'ятизіркового генерала найвищого рангу до однозіркового генерала найнижчого рангу.

Члени банди називають себе «мітками» (*tags*) або відповідними ніками. Вони дотримуються кодексу, який вимагає від них, серед іншого, дотримуватися субординації, захищати репутацію банди та сплячувати внески.

Члени можуть платити внески, продаючи наркотики та вчиняючи інші злочини. Вони також повинні «працювати» на банду, тобто брати участь у злочинній діяльності, такій як напади, пограбування, перестрілки або вбивства, і взагалі «робити те, що їм кажуть» – як частина їхнього членства і для підвищення в ранзі. Дріко Хаскі був *original gangster* «нижнього рівня», який «наглядав за районом Шелбі». Рене Льюїс був «однозірковим генералом». Льюїс торгував наркотиками і брав участь у пограбуваннях за вказівкою високопоставлених членів *the United Blood Nation*. Аландус Сміт був високопоставленим членом *Nine Trey*, якого по-різному описували як «п'ятизірковий генерал» або «чотиризірковий генерал». Джонатан Рей був членом *Nine Trey* невідомого рангу»³.

У справі *United States v. Andrews*, що стосується діяльності банди *the El Rukns*, суд підкреслив у відповідному рішенні, що «банда *the El Rukns* була високодисциплінованим та організованим об'єднанням, яке існувало виключно з метою вчинення злочинів»⁴. «Злочинна діяльність діяльність *the El Rukns* здійснювалася через формальну субординацію, яку очолював Джефф Форт»⁵. «П'ятеро з обвинувачених обіймали «посади» на другому та третьому рівнях командування, іменуючись відповідно «генералами» та «офіцерами». Таким чином, ці обвинувачені «керували і сприяли діяльності підприємства, а також здійснювали владу над підлеглими членами»⁶.

В об'єднаній справі *Illinois v. Fields* та *Illinois v. Hawkins* судом надавалася правова оцінку наявності ієрархії у банді *the El Rukns*: «Він засвідчив, що розмовляв з Ноксом, генералом *the El Rukns*, який сказав йому, що Джефф Форт погодився не завдавати шкоди родині Самнера, якщо Самнер буде співпрацювати»⁷. «[Обвинувачений] Філдс ... стверджує, що суд першої інстанції припустився помилки, коли дозволив Самнеру дати свідчення про те, що він бачив Нокса, генерала банди *the El Rukns*, який сидів у залі суду під час судових свідчень Самнера»⁸.

У справі *United v. Franklin and Houston* суд також вказав, що «*the El Rukns* дотримувалися суворої ієрархії з єдиним лідером, Джеффом Фортом, якого підтримувала низка обраних «генералів», серед яких були обвинувачені Х'юстон і Франклін»⁹.

¹ Floyd Taybron, s/k/a Floyd L. Taybron v. Commonwealth of Virginia. Court of Appeals of Virginia. From the Circuit Court of the City of Hampton. Opinion by Judge Larry G. Elder. January 11, 2011.

² US v. Huskey. Appeals from the United States District Court for the Western District of North Carolina. Argued October 25, 2023. Decided January 8, 2023.

³ Там само.

⁴ United States v. Andrews, 749 F. Supp. 1520 (N.D. Ill. 1990). US District Court for the Northern District of Illinois – 749 F. Supp. 1520. October 17, 1990.

⁵ Там само.

⁶ United States v. Andrews, 749 F. Supp. 1520 (N.D. Ill. 1990). US District Court for the Northern District of Illinois – 749 F. Supp. 1520. October 17, 1990.

⁷ The State of Illinois, Appellee, v. Nathson Fields, Appellant. The State of Illinois, Appellee, v. Earl Hawkins, Appellant. Supreme Court of Illinois. 135 Ill. 2d 18 (1990). 552. Opinion filed February 16, 1990. Rehearing denied April 9, 1990.

⁸ Там само.

⁹ United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Eddie L. Franklin and J.I. Houston, Defendants-Appellants, 197 F.3d 266 (7th Cir. 1999). US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 197 F.3d 266. Argued September 13, 1999. Decided November 22, 1999.

Неформальні покарання

Як у будь-якій неформальній ієрархії, стабільність вуличних банд залежить від системи покарань, що накладалися членами банди за рішенням неформального суду.

Приклад такого «правосуддя» та виконання «вироку» наведено у рішенні у справі *United States v. Wilson and Williamson*: «Якщо член банди порушував правила, його очікував «суд присяжних» з інших членів банди. Більшістю голосів вони могли вигнати його з банди. Або просто покарати. Наприклад, один член банди, відомий як Джо-Джо, проявив неповагу до свого *Big Homie*; інші члени вивели Джо-Джо в поле, утворили навколо нього коло і побили його. Наприкінці Джо-Джо «не міг встати» і «кашляв кров'ю»»¹.

Релігія

Релігійні питання є невід'ємними від історичного, політичного та кримінологічного аналізу проблематики діяльності американських вуличних та в'язничних банд.

Можна нагадати, що *the Crips* – один зі стовпів сучасного бандитського ландшафту – були створені внаслідок ідеологічних суперечностей між ідеями ісламу та ідеями визвольної боротьби афроамериканців.

Іслам є третьою за величиною релігією в США після християнства та іудаїзму². У 2017 році двадцять штатів, переважно на Півдні та Середньому Заході, повідомили, що іслам є найбільшою нехристиянською релігією³. За даними перепису населення США 2020 року, у 2020 році в США проживало близько 4,45 млн американців-мусульман різного віку, що становило 1,34% від загальної кількості населення США. За різними оцінками, мусульманське населення США зростатиме набагато швидше, ніж можна собі уявити станом на сьогодні. До 2040 року мусульмани можуть замінити іудеїв як друга за чисельністю релігійна група в країні після християн⁴.

Зазначені тенденції не можуть не впливати як на вуличні, так і в'язничні банди, адже саме релігія виступає сильним інструментом єднання багатьох афроамериканців, і особливо у рамках ісламу.

У цьому контексті можна навести приклад

Наприкінці 1950-х років у Чикаго була заснована банда *the Blackstone Rangers*, яка згодом трансформувалася на *the Almighty Black P. Stone Nation* (часто скорочено *BPS*, *BPSN*, *Black Peace Stones*, *Black P. Stones*, *Stones*). Станом на сьогодні *the BPSN*, яку органи правопорядку вважають найпотужнішою й найсучаснішою вуличною бандою Чикаго, фінансує себе за рахунок широкого спектру злочинної діяльності і є частиною великого чиказького бандитського альянсу, відомого під назвою *the People Nation* (союзники – *the Bloods*, окремі «сети» *the Black Disciples*, *the Vice Lords*, *the Four Corner Hustlers*, *the Latin Kings*, *the Chicago Outfit*; вороги – *the Folk Nation*, *the Gangster Disciples*).

І саме згодом від *the Black P. Stone Nation* «відпочувалася» ісламська фракція банди, яка назвала себе «*El Rukns Tribe of the Moorish Science Temple of America*» (або просто *El Rukns*, «колона» або «основа» арабською мовою).

Органи правопорядку вважають, що, незважаючи на релігійну основу, *the El Rukns* – жорстоке вуличне угруповання, яке займалося торгівлею наркотиками та краденим майном, було створене в 1960-х роках. Відділення ФБР у Чикаго, Спрінгфілді, Іллінойсі та Міннеаполісі розслідували діяльність банди у співпраці з місцевою поліцією та федеральними органами по боротьбі з наркотиками.

З рішення у справі *the US v. Mcanderson, Hawkins, Fort and Cranshaw* можна встановити, що «*the El Rukns* – це чиказька вулична банда, яка налічує трохи більше 100 членів»⁵. Банда почала свою

¹ United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Keairus Wilson, Defendant-Appellant, Rondarius Williamson, Defendant-Appellant. United States Court of Appeals for the Sixth Circuit. On Appeal from the United States District Court for the Middle District of Tennessee. Filed August 27, 2014.

² Pew Research Center (2018). *The size of the U.S. Jewish population*, May 11.

³ U.S. Religion Census (2022). U.S. Religion Census. Retrieved November 12, 2022.

⁴ Besheer, M. (2018). New estimates show U.S. Muslim population continues to grow. *Pew Research*.

<<https://www.pewresearch.org/short-reads/2018/01/03/new-estimates-show-u-s-muslim-population-continues-to-grow/>> (2024, листопад, 16).

⁵ United States v. Burnside, 824 F. Supp. 1215 (N.D. Ill. 1993). U.S. District Court for the Northern District of Illinois – 824 F. Supp. 1215. June 4, 1993.

діяльність у 1960-х роках під назвою *the Blackstone Rangers*. У 1970-х роках вони були відомі як *Black P. Stone Nation*. У 1980-х роках Джефф Форт став беззаперечним лідером банди, а організація була перейменована на *El Rukns*, що означає «наріжний камінь». Під керівництвом Форта *the El Rukns* стала ретельно структурованим підприємством¹. Форт, «Імам», перебував на вершині ієрархії. Під керівництвом Форта *the El Rukns* також прийняли певні елементи *the Black Muslim faith*. Їхня штаб-квартира на 3947 Саут Дрексел була відома як «Мечеть», і там час від часу проводилися релігійні служби, освітні заняття та соціальні збори»².

Цікавим є те, що про штаб-квартиру *the El Rukns* згадується у судовій практиці, наприклад, в об'єднаній справі *Illinois v. Fields* та *Illinois v. Hawkins*³.

Крім того, можна згадати, що у 1977 році Міккі Когвел, ватажок чиказької вуличної банди *the Cobras Stones* був убитий Фортом через те, що не хотів стати членом банди *the El Rukns* (послідовники на початку 80-х років Міккі Когвела змінили назву *the Cobras Stones*, ставши на його честь *the Mickey Cobras*).

У справі *Cranshaw v. United States* суд зробив посилання на те, що *the El Rukns* є «чиказькою вуличною бандою»⁴.

У справі *Morgan v. Illinois* вулична банда *the El Rukns* була визначена судом як «одна з найжорстокіших банд Чикаго»⁵.

У справі *United States v. Eddie L. Franklin and J.I. Houston* суд також визнав факт, що «*the El Rukns* були вуличною бандою, що діяла на південній стороні Чикаго»⁶.

У справі *United States v. Andrews* суд вказав на те, що «кожен з обвинувачених був пов'язаний з *the El Rukns*, сумнозвісною вуличною бандою, що базується в Чикаго. Члени *the El Rukns* вчинили незліченну кількість актів рекету, включаючи 20 вбивств, 12 замахів на вбивство, 11 змов на вбивство, один акт викрадення людини, широкомасштабну торгівлю наркотиками та численні акти перешкоджання правосуддю»⁷.

У справі *United States v. Boyd* суд проаналізував клопотання, подані обвинуваченими, засудженими за серйозними звинуваченнями, що випливають з їхньої участі у «сумнозвісній вуличній банді *the El Rukns* та їхньої співпраці з нею»⁸. Судом було встановлено, що засудження члена *the El Rukns* за те, що він застрелив потерпілого за планом *the El Rukns* для залякування членів *the King Cobras*, підтверджується доказами, представленими на суді урядом. Суд зробив особливий акцент, що якщо обвинувачений стверджує, що уряд не довів, що стрілянина була пов'язана з *the King Cobras* та спробою *the El Rukns* попередити конкуруючу банду про те, що їй не слід продавати героїн у певному місці, то «цей аргумент не спрацьовує»: «Хоча Куксі може інтерпретувати докази інакше, ніж присяжні, уряд надав докази того, що Кларк був членом *the King Cobras* і що стрілянина була пов'язана з наркоконкуренцією між *the King Cobras* та *the El Rukns*»⁹.

У справі *Toney v. Peters* вказувалося, що *the El Rukns* є винятково кримінальною організацією, що не має нічого спільного зі свободою віросповідання: «У заяві зазначалося, що Тоні був членом банди *the El Rukns* упродовж 16 років до 1983 року і що Девід Келлі також був членом *the El Rukn*.

¹ *United States v. Cranshaw*, 817 F. Supp. 723 (N.D. Ill. 1993). US District Court for the Northern District of Illinois – 817 F. Supp. 723. March 25, 1993.

² *United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Leon McAnderson, Roosevelt Hawkins, Jeff Fort, Alan Knox, Andreico Cranshaw, Defendants-Appellants*, 914 F.2d 934 (7th Cir. 1990). US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 914 F.2d 934. Argued February 16, 1990. Decided September. 28, 1990.

³ *The State of Illinois, Appellee, v. Nathson Fields, Appellant. The State of Illinois, Appellee, v. Earl Hawkins, Appellant*. Supreme Court of Illinois. 135 Ill. 2d 18 (1990). 552. Opinion filed February 16, 1990. Rehearing denied April 9, 1990.

⁴ *Reico Cranshaw, Petitioner-Appellant, v. United States of America, Respondent-Appellee*, 23 F.3d 410 (7th Cir. 1994). US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 23 F.3d 410. Submitted April 28, 1994. Decided May 11, 1994.

⁵ *Morgan v. Illinois*, 504 U.S. 719 (1992). Argued January 21, 1992. Decided June 15, 1992.

⁶ *United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Eddie L. Franklin and J.I. Houston, Defendants-Appellants*, 197 F.3d 266 (7th Cir. 1999). US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 197 F.3d 266. Argued September 13, 1999. Decided November 22, 1999.

⁷ *United States v. Andrews*, 749 F. Supp. 1520 (N.D. Ill. 1990). US District Court for the Northern District of Illinois – 749 F. Supp. 1520. October 17, 1990.

⁸ *United States v. Boyd*, 792 F. Supp. 1083 (N.D. Ill. 1992). U.S. District Court for the Northern District of Illinois – 792 F. Supp. 1083. March 10, 1992.

⁹ Там само.

[Проте] Тоні дав свідчення і показав, що заява була неправдивою; він підписав її в рамках угоди зі слідчими про те, що його звинуватять у ненавмисному вбивстві, а не в умисному вбивстві. Він розповів, що співробітники поліції сказали йому, що, оскільки на місці злочину був знайдений ніж, вони звинуватять його лише в ненавмисному вбивстві і переселять його сім'ю, якщо він підпише заяву і буде співпрацювати з розслідуванням інших злочинів, скоєних за участю банди *the El Rukn*. Він заявив, що співробітники поліції били його під час допиту»¹.

В об'єднаній справі *Illinois v. Fields* та *Illinois v. Hawkins* судом також була надана детальна оцінка злочинній діяльності банди *the El Rukn*².

Так, Ентоні Самнер, колишній член банди *the El Rukn*, показав, що він розмовляв з обвинуваченим Хокінсом в його будинку за кілька днів після стрілянини. Він показав, що Хокінс розповів йому, що Хокінс, Філдс, Джордж Картер і Хенк Саддлман «дістали» Сміта. Самнер також дав свідчення про те, як він став свідком обвинувачення. Він зізнався, що в травні 1985 року поліція провела обшук у будинку в Клівленді, в якому він переховувався разом з кількома іншими членами банди *the El Rukn*. На допиті в поліції Самнер звинуватив себе та інших членів банди *the El Rukns* у вчиненні різних злочинів³.

Зокрема, Самнер звинуватив обвинувачених Хокінса і Філдса у вбивстві Джерома Сміта і Талмана Хікмана. Самнер також звинуватив себе, Хокінса і Філдса в іншому подвійному вбивстві. Згодом Самнер дав свідчення перед великим журі, в яких звинуватив різних членів банди *the El Rukns* у більш ніж семи кримінальних справах. Самнер також засвідчив, що супроводжував обвинувачених Хокінса і Філдса до будинку Джозефа Вайта і Ді Еггарс Вон і був присутній, коли обвинувачені вбили цих людей⁴.

Самнер показав, що «згодом він уклав угоду зі слідством, згідно з якою звинувачення у вбивстві були зняті в обмін на згоду Самнера дати правдиві свідчення про всі дії, пов'язані з членами банди *the El Rukn*, і визнати себе винним у змові з метою придбання наркотиків»⁵.

Водночас дискусії в американському суспільстві та професійній юридичній спільноті щодо цілей та задач *the El Rukns* знайшли своє відображення навіть у судовій практиці. Так, у справі *United States v. Lee* судом було прямо вказано на «тривале й заплутане судове переслідування вуличної банди *the El Rukn*»⁶.

Інший приклад можна знайти у справі *Earnest Beamon, Jr. v. Michael Dittmann*, яка стосувалася діяльності *the Five Percent Nation*⁷.

Так, як зазначила сторона обвинувачення, «до в'язничних банд та угруповань, що загрожують безпеці, відноситься *the Five Percent Nation*. Департамент виконання покарань вважає її групою ненависті»⁸.

The Five Percent Nation (також відома як *the Nation of Gods and Earths*) була заснована після того, як її лідер, *Father Allah* відколовся від *the Nation of Islam*. Деякі вчення *Father Allah* ґрунтуються на так званих «120 уроках».

В'язничні адміністрації забороняють ув'язненим мати будь-які матеріали про *the Five Percent Nation* з трьох причин. По-перше, *Five Percenters* пропагують расову вищість чорношкірих, навчаючи, серед іншого, що білі люди – це зло, а чорношкірі – божественні. По-друге, *Five Percenters* використовують коди, відомі як «*Вища математика*» і «*Вищий алфавіт*», які приховують

¹ Alvin Toney, Petitioner-Appellee, Cross-Appellant, v. Howard A. Peters, Iii, Director, Department of Corrections, State of Illinois, Respondent-Appellant, Cross-Appellee, 48 F.3d 993 (7th Cir. 1995). US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 48 F.3d 993. Argued November 8, 1994. Decided Feb. 23, 1995.

² The State of Illinois, Appellee, v. Nathson Fields, Appellant. The State of Illinois, Appellee, v. Earl Hawkins, Appellant. Supreme Court of Illinois. 135 Ill. 2d 18 (1990). 552. Opinion filed February 16, 1990. Rehearing denied April 9, 1990.

³ Там само.

⁴ The State of Illinois, Appellee, v. Nathson Fields, Appellant. The State of Illinois, Appellee, v. Earl Hawkins, Appellant. Supreme Court of Illinois. 135 Ill. 2d 18 (1990). 552. Opinion filed February 16, 1990. Rehearing denied April 9, 1990.

⁵ Там само.

⁶ United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Ervin Lee, Defendant-Appellant, 46 F.3d 674 (7th Cir. 1995).

US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 46 F.3d 674. Argued November 30, 1994. Decided February 2, 1995.

⁷ Earnest Beamon, Jr. v. Michael Dittmann, No. 16-3545 (7th Cir. 2017). United States Court of Appeals for the Seventh Circuit. Chicago, Illinois 60604. Order. Submitted December 21, 2017. Decided December 21, 2017.

⁸ Там само.

від невідповідного персоналу проблемний зміст. І по-третє, в інших штатах деякі ув'язнені, які ідентифікують себе як *Five Percenters*, багато років тому брали участь у насильстві та незаконній діяльності¹.

Згадана вище банда *the Mickey Cobras* наразі має власну унікальну письмову конституцію і статут, які демонструють сильний ісламський вплив.

У деяких випадках намагання сторони обвинувачення «прив'язати» питання релігійного екстремізму до діяльності банд викликає критику суду при ухваленні відповідних рішень, прикладом чого може служити справа *Wainwright v. Lockhart*, де брошура, яку Штат намагався долучити як доказ, було рукописною копією ісламської релігійної брошури «Питання з Корану для мавританських дітей». На обкладинці брошури Уейнрайта було намальоване від руки зображення кинджала, з якого у калюжу капав темна речовина. Поруч із кинджалом великими літерами було написано «*Bloods*»².

Прокурор помилково вважав, що буклет пов'язує Уейнрайта з вуличною бандою *the Bloods*, виходячи з дуже натягнутої інтерпретації прокурором тексту буклету, а також з його особистого переконання, що *the Bloods* є частиною ісламської релігійної громади³.

Окружний суд дійшов висновку, що «прокурор живився «бандитською істерією», яка панувала в громаді на той час, і сам купився на неї». Як наслідок, буклет так і не був допущений до справи, а суд першої інстанції проінструктував присяжних, що вони повинні ігнорувати «будь-які аргументи, заяви або зауваження адвокатів, які не мають під собою жодного підґрунтя в доказах»⁴.

Проте не можна сказати, що побоювання та відповідні зусилля органів влади щодо протидії вуличним та в'язничним бандам, створеним за релігійною ознакою, не мають підстав.

Так, сумним прикладом є справа *State v. Were*, що подає приклад в'язничного бунту, спланованого та розпочатого групою членів мусульманської банди: «Як тільки бунт почався, до нього приєдналися дві інші в'язничні банди – *the Aryan Brotherhood* та *the Black Gangster Disciples*. Сандерс, Каммінгс і Варє були лідерами мусульманської банди під час бунту»⁵.

Субкультура та символізм

Субкультура та відповідні символи в'язничних та вуличних банд посідають особливе місце в їх функціонуванні та підтримці їх життєдіяльності.

У справі *United States v. Roach* судом було наголошено, що «Мануель Роуч був давнім членом *the Northside Crips*, вуличної банди з Вічіти, штат Канзас. Він зізнався, що веде «бандитський спосіб життя». На судовому процесі над Роучем детективу поліції було дозволено виступити в якості експерта з питань бандитської культури. Присяжні визнали Роуча винним за п'ятьма пунктами обвинувачення, пов'язаними з володінням вогнепальною зброєю, боєприпасами та наркотиками»⁶.

У резонансній справі *State v. Lewis* про стрілянину між бандами *the Black Gangster Disciples* та *the Crips* поблизу школи, детектив поліції – свідок обвинувачення – зробив особливий наголос на тому, що «загалом «вулична банда» – субкультурна група з особливими переконаннями, цінностями, поведінкою, мистецтвом, одягом, письмовими, вербальними та невербальними формами спілкування»⁷.

У рішенні у справі *Johnson v. California* зроблено наголос, що «культура в'язничних банд є насильницькою і жорстокою»⁸. Потрібно з самого початку наголосити, що насильство та крайня жорстокість широко використовуються не лише для залякування ворогів, проте й для «цементування» власних структур, «виховування» лояльності до «братів» та довічної ненависті до ворогів.

¹ Earnest Beamon, Jr. v. Michael Dittmann, No. 16-3545 (7th Cir. 2017). United States Court of Appeals for the Seventh Circuit. Chicago, Illinois 60604. Order. Submitted December 21, 2017. Decided December 21, 2017.

² Kirt Douglas Wainwright v. A.I. Lockhart, Director, Arkansas Department of Correction, 80 F.3d 1226 (8th Cir. 1996).

³ Там само.

⁴ Kirt Douglas Wainwright v. A.I. Lockhart, Director, Arkansas Department of Correction, 80 F.3d 1226 (8th Cir. 1996).

⁵ State v. Were, 118 Ohio St.3d 448, 2008-Ohio-2762. Appeal from the Court of Appeals for Hamilton County. No. 2006-1578. Submitted February 26, 2008. Decided June 17, 2008.

⁶ United States v. Roach, No. 08-3029 (10th Cir. 2009). Appeal from the United States District Court for the District of Kansas.

⁷ State v. Johnson, 124 Wn.2d 57 (1994). 873 P.2d 514. No. 60583-1. The Supreme Court of Washington, En Banc. May 26, 1994.

⁸ Johnson v. California, 543 U.S. 499 (2005). Certiorari to the United States Court of Appeals for the Ninth Circuit. No. 03 – 636. Argued November 2, 2004. Decided February 23, 2005.

Розроблення ієрархії субкультурних норм в американських вуличних та в'язничних бандах є настільки глибоким, що на порядку денному можна поставити великим сумнів, чи поступаються американські в'язничні та вуличні банди радянським та пострадянським в'язничним ієрархіям у регламентуванні життя – як на волі, так і в умовах тотальних інституцій.

Є важливим наголосити, що питання символізму у діяльності банд відображено навіть на рівні закону.

Прикладом може служити Кримінальний кодекс штату Айова (*Iowa Code § 723 A. 2, 1991*): «Для цілей застосування цього Статуту «злочинна вулична банда» визначається як будь-яка діюча організація, об'єднання або група з трьох або більше осіб, формальна чи неформальна, однією з основних цілей якої є вчинення одного або більше кримінальних злочинів, яка має назву, що може бути ідентифікована, або розпізнавальний знак чи символ, і члени якої індивідуально або колективно беруть участь або брали участь у злочинній бандитській діяльності»¹.

Як можна побачити із законодавчого визначення, банда – це не просто велика кількість членів, ієрархія, розподіл ролей тощо. Це – назва, розпізнавальний знак або символ. Банда – це *бренд*, який коштує великих грошей та вимагає значних й довготривалих інвестицій.

Крім того, доказом наскільки субкультура вуличних та в'язничних банд впливає на американську юстицію є те, що навіть в офіційних судових рішеннях нерідко вказується не лише ім'я та прізвище обвинуваченого, проте і його субкультурне «ім'я» у банді, яке має велике репутаційне значення не лише для самого члена банди, проте й і для банди в цілому.

Так, в об'єднаній справі *United States v. Smith, Bazemore and Hurtt* на титульному аркуші вказуються відповідні субкультурні «імена»: *Michael Smith, Jr. – a/k/a Mikey, a/k/a Lil Mike, a/k/a Mik; Mark Bazemore – a/k/a Uncle Mark; Timothy Hurtt – a/k/a Uncle Tim, a/k/a Tim*².

Ідеологія

В американській судовій практиці, коли йдеться про доведення фактів вчинення злочинів саме у складі банди, робиться наголос на соціальній небезпеці, що несуть вуличні та в'язничні банди не лише в силу фактів вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів та поширення наркоторгівлі на вулицях, проте й через поширення на дітей та молодь відповідної *ідеології*, яка вже давно «переросла» кордони *кримінальної субкультури*.

Так, у справі *Taybron v. Commonwealth of Virginia* сторона обвинувачення наголошувала саме на ідеології *the Bloods*, яка почала рухати різними групами молоді, які копіювали *the Bloods*³.

Ідентифікація членів банд: татування, кольори та уніформа

Кольори в діяльності банд мають принципове значення. Невипадково відповідна кінострічка, яка у 1980-х роках була націлена на розкриття проблематики та вирішення гострих соціальних питань діяльності банд, має назву «*Кольори*».

У рішенні у справі *People v. Bento* суд підкреслив, що «між *the Main Street Crips* та *the 84 Swans* була активна ворожнеча. Банда *the Main Street Crips* мала синій колір, а банда *the 84 Swan Blood* – червоний»⁴.

Іноді *the Crips* носять одягу чорного кольору або комбінацію синього та чорного⁵.

У рішенні у справі *United States v. Graham* суд також підкреслив, що одним з основних ідентифікаторів членства у банді є «кольори»⁶. «Як самопроголошені *the East Coast Bloods*, члени

¹ State v. Browne, 494 N.W.2d 241 (1992). State of Iowa, Appellee, v. Anthony A. Browne, Appellant. No. 91-1129. Supreme Court of Iowa. December 23, 1992.

² United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Michael Smith, Jr., a/k/a Mikey, a/k/a Lil Mike, a/k/a Mik, Defendant-Appellant. № 16-4746; United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Mark Bazemore, a/k/a Uncle Mark, Defendant-Appellant. № 16-4764; United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Timothy Hurtt, a/k/a Uncle Tim, Defendant-Appellant. № 16-4765. Appeals from the United States District Court for the District of Maryland, at Baltimore. Argued October 30, 2018. Decided March 27, 2019.

³ Floyd Taybron, s/k/a Floyd L. Taybron v. Commonwealth of Virginia. Court of Appeals of Virginia. From the Circuit Court of the City of Hampton. Opinion by Judge Larry G. Elder. January 11, 2011.

⁴ People v. Bento (1998). № B108078. Second Dist., Div. Four. Jun 29, 1998. Superior Court of Los Angeles County, No. BA119730, Charles E. Horan, Judge.

⁵ Ray Charles Davis v. the State of Texas. Appeal from 299th District Court of Travis County. Jon N. Wisser, Judge Presiding

⁶ United States v. Graham, No. 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.

the DSBF воліли носити червоний колір»¹. У цій справі офіцер поліції – свідок обвинувачення – надала свідчення про *the Bloods* та їх зв'язок з *the DSBF*. Вона засвідчила, що «*the DSBF* ідентифікують себе як *the Bloods*. Вона також пояснила, що носіння червоної бандани є «ознакою *the Bloods*», і показала членів банди, які «ідентифікували себе як члени *the Bloods*. З її досвіду, *the Bloods* носять червоне «більшу частину часу, але не весь час»².

У справі *New Jersey v. Goodman* суд також зробив наголос, що «*the Crips* і *the Bloods* є конкуруючими бандами, кожна з яких використовує певні кольори та мову в якості бандитських символів»³.

У справі *State v. Taylor* зазначено, що у системі координат вуличних банд «людина може носити колір району для самозахисту або для того, щоб полегшити собі життя»⁴.

Крім кольорів як таких важливе значення має свого роду уніформа, яка має відображати відповідні кольори. Проте дуже часто банди обирають одягу того чи іншого бренду, щоб було легко розпізнати «брата» або ворога, чим часто користуються члени банд-конкурентів.

Так, у рішенні у справі *US Ex Rel. Clemons v. Walls* подано приклад того, як члени банд використовують кольори та одягу своїх ворогів, щоб підібратися ближче та скористатися ефектом неочікуваного нападу: «06 жовтня 1994 року Колумб та Антван Харт йшли до свого будинку, коли Антван помітив чоловіка. Чоловік був одягнений у чорне і мав на голові чорну бейсболку, зсунуту вправо, з написом «*I'm Real*», що вказувало на те, що в цьому районі він був членом банди *the Gangster Disciples*. Чоловік підійшов до Колумба і Антвана ззаду і сказав «*GD*», очевидно, маючи на увазі «*the Gangster Disciples*». Коли чоловік наблизився до Колумба на відстань близько двох футів, він витягнув з-за пояса пістолет і сказав: «*Я не GD. Ніколи не міг бути GD*», і вистрілив у Колумба, який впав на землю і помер»⁵.

При розгляді справи *US Ex Rel. Clemons v. Walls* сторона обвинувачення викликала офіцера поліції Джона Блур як свідка-експерта для надання свідчень про чиказькі вуличні банди. Зокрема, Блур описав «*фальшиві прапори*» як тактику, коли член банди заходить на територію суперника, видаючи себе за члена конкуруючої банди, щоб виманити його на відкриту місцевість та влаштувати засідку (наприклад, піднявши капелюх на манер конкуруючої банди)»⁶.

Дуже часто знаряддям ідентифікації служить бандана, яка звисає з кишені джинсів – блакитна або синя у *the Crips*, червона – у *the Bloods*.

Так, під час розгляду справи *Beasley v. State of Texas* потерпілий показав, що «він та його друзі помітили, що апелянт та його друг були одягнені в джинси, чорну бейсболку *Raiders* та куртку *L.A. Lakers*. Обидва чоловіки також мали сині бандани, що звисали з їхніх задніх кишень». Згодом загиблій та апелянт розмовляли та обмінялися номерами пейджерів. Через два дні апелянт зустрівся із загиблим і потерпілим у боулінгу, заманив їх до ізольованого місця, застрелив обох, а потім забрав їхні гроші. Коли прибула поліція, потерпілий повідомив їм, що його він був підстрелений «*by some Crips*»»⁷.

Під час розгляду справи *Beasley v. State of Texas* офіцер поліції Грієго пояснив, що один із способів, за допомогою якого члени банди *the Crips* ідентифікують себе, – це їхній розпізнавальний одяг. Він пояснив: «Відомо, що *the Crips* носять синій одяг, такий як сині штани або сорочки, тенісні туфлі, шнурки, бейсболки з логотипом «*Raiders*», куртки з логотипом «*Raiders*», чорні або темно-сині сорочки, в поєднанні з іншим синім одягом». Офіцер поліції Грієго також засвідчив, що «коли *the Crips* були в іншому одязі, разом з іншим синім одягом, вони носили сині ганчірки або бандани на голові або в кишенях»⁸.

¹ United States v. Graham, No. 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.

² Там само.

³ State of New Jersey v. Quran Goodman (2010). Superior Court of New Jersey, Appellate Division. Decided August 09, 2010.

⁴ State v. Taylor. 892 P.2d 697 (1995). 133 Or. App. 503. Court of Appeals of Oregon. Argued and submitted November 28, 1994. Decided March 22, 1995. Reconsideration allowed May 24, 1995.

⁵ US Ex Rel. Clemons v. Walls, 202 F. Supp. 2d 767 (N.D. Ill. 2002). US District Court for the Northern District of Illinois – 202 F. Supp. 2d 767, May 2, 2002.

⁶ Там само.

⁷ Beasley v. State of Texas, 902 S.W.2d 452 (1995). No. 1365-93. Court of Criminal Appeals of Texas, June 28, 1995.

⁸ Там само.

У справі *United States v. Graham* судом були відзначено, що одним з основних ідентифікаторів членства у банді є бандана відповідного «кольору»: «Питання: Що означає червона бандана? Відповідь: Це означає, що вони дійсно належать до *the Bloods*, що вони є частиною банди, що вони ідентифікують себе як члени *the Bloods*»¹.

У справі *Taybron v. Commonwealth of Virginia* сторона обвинувачення робила наголос на тому, що «*the 36th Street Bang Squad* використовує різні символи та ідеологію, пов'язані з національною бандою *the Bloods*. Ці прийняті символи включали носіння червоних і чорних вервиць»².

Щодо татуювань, то розгляд справи *US Ex Rel. Clemons v. Walls* продемонстрував, яке важливе значення мають татуювання – як для членів банд, так і для цілей доведення членства обвинуваченого у банді: «Блур дав свідчення щодо татуювань, які носили члени *the Black P. Stones*. Під час цих свідчень та після заперечень, заявник був змушений зняти сорочку і стати в центрі залу суду перед присяжними, поки Блур ідентифікував татуювання заявника як такі, що мають відношення до *the Black P. Stones*. Однак ані Блур, ані будь-який інший свідок не показав, що заявник мав татуювання під час пострілу майже за три роки до цього, або не міг іншим чином пов'язати заявника з бандою під час пострілу»³.

При розгляді справи *US Ex Rel. Clemons v. Walls* «Блур – останній свідок, викликаний Штатом у справі проти заявника, незважаючи на заперечення адвокатів заявника, – дав свідчення щодо: (1) історії двох основних банд у Чикаго – *the Black Gangster Disciples* і *the Black P. Stone Nation*; (2) організаційної структури та ієрархії типової вуличної банди; (3) татуювань, які носили члени *the Black P. Stone Nation*. Зокрема, незважаючи на заперечення адвоката заявника, заявник був змушений розстебнути сорочку перед присяжними, в той час як Блур кружляв навколо нього в залі суду, вказуючи на його татуювання. Як доказ стверджуваного членства заявника у *the Black P. Stone Nation* Блур описав присяжним: (1) п'ятикутну зірку на руці заявника; (2) піраміду з аурую на грудях; (3) камінь на руці; (4) ініціали «B.S» на одній руці; (5) фразу «*Stone Life*» на животі; (6) татуювання у вигляді сльозинки на обличчі заявника. ... Таким чином, заявник стверджує, що: (1) свідчення Блура були представлені спеціально для того, щоб посприяти упередженому ставленню присяжних до банд та їхніх членів; (2) доказової сили свідчень Блура було недостатньо для того, щоб переважити їхній превентивний ефект; (3) через слабкість аргументації державного обвинувачення допущення свідчень Блура ставить під сумнів вердикт присяжних»⁴.

Важливість татуювань для американських вуличних та в'язничних банд наочно демонструється у рішенні у справі *People v. Brooks*, де обговорювалася програма «*Operation Fresh Start*», метою якої було видалення татуювань банд у людей, які хотіли розпочати нове життя»⁵.

Рукописання

Не менш важливим елементом субкультури афроамериканських в'язничних банд є рукописання.

Те, ще у голлівудських фільмах подається як епатажний кумедний ритуал, насправді має важливе значення. Недотримання його може вартувати застосування фізичного насильства для порушника субкультурних норм: «Рукописання *the DSBF* могли виконувати лише члени організації; сторонні, які намагалися це зробити, «*могли бути побиті*»⁶.

Графіті

Величезна кількість графіті на стінах будинків на вулицях – це також один з важливих елементів функціонування банд.

Графіті – це інструмент визначення територій та їх кордонів.

¹ *United States v. Graham*, No. 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.

² *Floyd Taybron, s/k/a Floyd L. Taybron v. Commonwealth of Virginia*. Court of Appeals of Virginia. From the Circuit Court of the City of Hampton. Opinion by Judge Larry G. Elder. January 11, 2011.

³ *US Ex Rel. Clemons v. Walls*, 202 F. Supp. 2d 767 (N.D. Ill. 2002). US District Court for the Northern District of Illinois – 202 F. Supp. 2d 767, May 2, 2002.

⁴ Там само.

⁵ *The People of the State of Illinois, Appellee, v. Terrence Brooks, Appellant*. Docket No. 81624. 01 January 1999. Justice Rathje Opinion filed June 17, 1999.

⁶ *United States v. Graham*, No. 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.

У справі *Taybron v. Commonwealth of Virginia* суд встановив факт, що «на район Крейдок у Портсмуті претендували два «сети» *the Bloods – the Bounty Hunter* та *the Nine Tek Gangsters*»¹.

У справі *State v. Taylor* суд наголосив, що «приналежність до банди часто є просто географічним фактором»².

Відтак, графіті – це забезпечення стабільності здійснення злочинної діяльності та прогнозованості отримання прибутку від неї, що набуває особливого значення у торгівлі наркотиками: «*The DSBF* не соромився демонструвати свою присутність зовнішньому світу. Територія навколо комплексу *South Gwen Cherry* була розмальована графіті-тегами *the DSBF*»³.

Інтернет та соціальні мережі

Епоха цифрових технологій та глобальних соціальних мереж додала нових можливостей вуличним та в'язничним бандам щодо поширення своїх ідей та вербування нових членів: «Крім того, були свідчення інших свідків з боку уряду про пости обвинувачених у соціальних мережах, в яких часто згадувалося членство обвинувачених у *the Bloods*»⁴.

У справі *Taybron v. Commonwealth of Virginia* сторона обвинувачення зробила особливий наголос на появі нових груп, які репрезентують себе як частину *the Bloods*, які формуються саме через вплив інформації, доступної в інтернеті»⁵.

«Блимання»

Субкультура афроамериканських в'язничних та вуличних банд, як було наголошено вище, характеризується найвищим ступенем символізму і театральності.

У переліку ритуалів особливе місце посідає «блимання» (*flashing*): «У *the DSBF* були особливі знаки для рук. Ручні знаки *the DSBF* мали символізувати велику літеру «B», малу «b» та «East Side», що означало «Східне узбережжя *Bloods*»⁶.

«Блимання», або «підкидання» – це ручні знаки, за допомогою яких члени банди ідентифікують або демонструють свою приналежність. Той, хто подає знаки («блимає»), підтримує відповідну банду або є її членом. Більшість афроамериканських і мексиканських банд використовують ці символи. Багато з них стали частиною популярної культури, особливо в афроамериканській культурі хіп-хопу.

«Підкидання» знаку банди руками є однією з найвідоміших і найочевидніших форм «заяви» або констатації приналежності до банди. Воно використовується в багатьох ситуаціях, коли інші ідентифікатори можуть бути неможливими або недоречними, а також може показати, що член банди перебуває в цьому районі для «ведення справ», а не просто проїжджає повз. Зазвичай, ці знаки складаються з пальців однієї або обох рук у певний символ або літеру.

У справі *Davis v. the State of Texas* суд зробив акцент на провокативній поведінці потерпілого: «Жертву бачили в житловому комплексі в червоному одязі, він «викидав» ручні знаки банди *the Bloods*»⁷.

Ручні знаки також можуть слугувати для передачі більш конкретної інформації, наприклад, про те, яку групу вони представляють у більшому альянсі або в яких діях вони беруть участь зараз. Іноді вони показуються тільки тоді, коли член банди перебуває у розшуку.

Багато з цих жестів дуже схожі на інші поширені жести, і це може викликати плутанину серед членів конкуруючих банд та офіцерів поліції.

На те, що це не просто частина субкультури, вказує судова практика.

¹ Floyd Taybron, s/k/a Floyd L. Taybron v. Commonwealth of Virginia. Court of Appeals of Virginia. From the Circuit Court of the City of Hampton. Opinion by Judge Larry G. Elder. January 11, 2011.

² State v. Taylor. 892 P.2d 697 (1995). 133 Or. App. 503. Court of Appeals of Oregon. Argued and submitted November 28, 1994. Decided March 22, 1995. Reconsideration allowed May 24, 1995.

³ United States v. Graham, No. 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.

⁴ Там само.

⁵ Floyd Taybron, s/k/a Floyd L. Taybron v. Commonwealth of Virginia. Court of Appeals of Virginia. From the Circuit Court of the City of Hampton. Opinion by Judge Larry G. Elder. January 11, 2011.

⁶ United States v. Graham, No. 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.

⁷ Ray Charles Davis v. the State of Texas. Appeal from 299th District Court of Travis County. Jon N. Wissner, Judge Presiding

Так, у рішенні у справі *State v. Johnson* суд вказав у рішенні: «Приблизно за 9 місяців до стрілянини [офіцер поліції] заарештував двох членів банди *the Crips*, які переслідували заявника Джонсона. Заявник не вчинив жодного правопорушення і не був заарештований. Проте на місці арешту заявник «блмнув» тим, що характеризується як «бандитські знаки», перед членами банди *the Crips*, поведився хвалькувато і сказав двом членам банди *the Crips*, щоб вони більше не заходили на «територію» *the Black Gangster Disciples*; і що пізніше заявник з гордістю сказав йому, що він був членом *the Black Gangster Disciples*»¹.

На вказані вище обставини судом було зроблено акцент і в мотивувальній частині відповідного судового рішення: «У цій справі докази довели, що зв'язок заявника Джонсона з *the BGD* був також мотивацією його стрілянини у членів конкуруючої банди. Під час судового розгляду було надано докази того, що він був пов'язаний з *the BGD*, а жертви були членами конкуруючої банди – *the Crips*. Докази встановили, що заявник Джонсон брав активну участь у захисті «території» *the BGD* від вторгнення членів *the Crips* приблизно за 9 місяців до стрілянини у цій справі. Він був відповідальним за арешт двох членів *the Crips*, під час арешту «блмнав» перед ними знаками банди та попереджав їх триматися подалі від території *the BGD*, а пізніше похвалився офіцеру, який проводив арешт, що він є членом *the BGD*»².

У рішенні у справі *United States v. Graham* суд також надав правову оцінку тому що одним з основних критеріїв членства у банді є ручні знаки, які вони «викидають»³.

У справі *the State of South Carolina v. Price* Штат представив докази, вилучені з квартири апелянта, як частину своєї теорії про те, що апелянт був членом *the Bloods*, включаючи фотографії апелянта та інших чоловіків, які «викидають» ручні знаки *the Bloods* і носять кольори *the Bloods*»⁴.

У згаданій вище справі *Taybron v. Commonwealth of Virginia* сторона обвинувачення робила наголос на тому, що «*the 36th Street Bang Squad* використовує різні символи та ідеологію, пов'язані з національною бандою *the Bloods*. Ці прийняті символи включали використання різних ручних знаків, які використовували *the Bloods*»⁵. «Детектив Сейлз показав численні фотографії апелянта, на яких були зображені інші члени *the 36th Street Bang Squad*, одягнені в кольори і символіку банди *the Bloods*, а також ті, хто «виблискував» різні ручні сигнали банди»⁶.

«Повага»

Категорія поваги має важливе значення у субкультурі вуличних та в'язничних банд.

Повагу здобувають, роблячи щось, що інші сприймають як прояв лояльності або «готовність до роботи».

Повагу можна здобути насильницькими діями.

«Кинути» когось, тобто виявити неповагу, є найбільшою образою.

Якщо члену банди виявляють неповагу, він повинен відповісти або втратити повагу⁷.

У справі *United States v. Wilson and Williamson* суд надав оцінку субкультурним нормам банди *the Bloods* в аспекті категорії «неповаги»: «Якщо хтось з *the Crips* не поважає члена банди, то ти повинен розібратися з ним, тобто напасти на нього або, можливо, вистрілити у його, оскільки не зробити цього вважалося б слабкістю»⁸.

¹ *State v. Johnson*, 124 Wn.2d 57 (1994). 873 P.2d 514. No. 60583-1. The Supreme Court of Washington, En Banc. May 26, 1994.

² Там само.

³ *United States v. Graham*, No. 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.

⁴ *The State of South Carolina v. Price*. Opinion No. 26139. Appeal From Richland County. Reginald I. Lloyd, Circuit Court Judge. Heard March 22, 2006. Filed April 17, 2006.

⁵ *Floyd Taybron, s/k/a Floyd L. Taybron v. Commonwealth of Virginia*. Court of Appeals of Virginia. From the Circuit Court of the City of Hampton. Opinion by Judge Larry G. Elder. January 11, 2011.

⁶ Там само.

⁷ *State v. Taylor*. 892 P.2d 697 (1995). 133 Or. App. 503. Court of Appeals of Oregon. Argued and submitted November 28, 1994. Decided March 22, 1995. Reconsideration allowed May 24, 1995.

⁸ *United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Keairus Wilson, Defendant-Appellant, Rondarius Williamson, Defendant-Appellant*. United States Court of Appeals for the Sixth Circuit. On Appeal from the United States District Court for the Middle District of Tennessee. Filed August 27, 2014.

Рис. 2. Ручні знаки афроамериканських вуличних банд

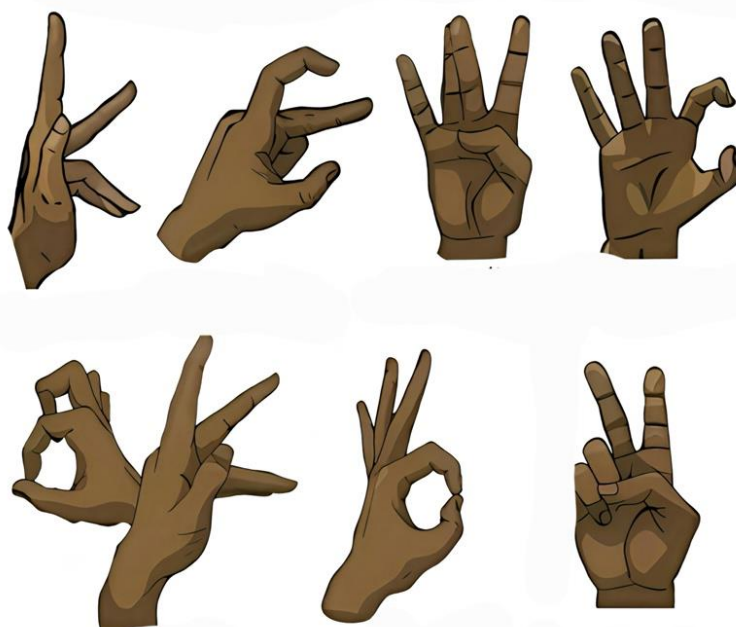
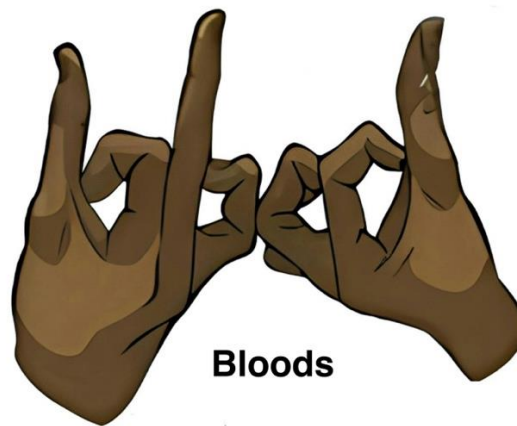
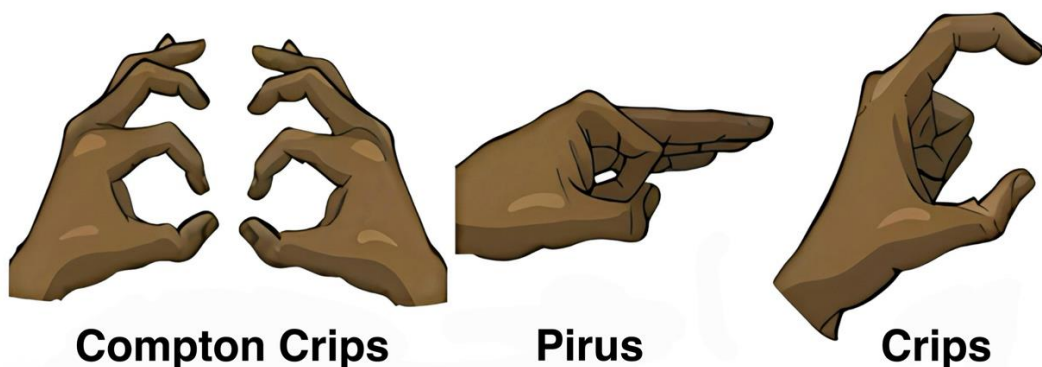

Рис. 3. Ручні знаки афроамериканських вуличних банд

Рис. 4. Ручні знаки *the Bloods*Рис. 5. Ручні знаки *the Crips*, *the Compton Creeps* та *the Pirus*

«Неповага» може бути наслідком того, що хтось стріляє по машині, або це може бути незначний прояв, наприклад, суворий погляд або розмахування кольорами іншої банди¹.

При розгляді справи *US v. Huskey* присяжні заслухали докази того, що члени *the United Blood Nation* повинні відповідати насильством на публічні прояви неповаги².

«Прийняття»

Субкультура афроамериканських вуличних та в'язничних банд нерозривно пов'язана з хіп-хоп культурою та відповідним музичним стилем, який всіляко підкреслює клановість банд, ворожнечу між ними, залучення їх до наркоторгівлі та водночас неодмінно порушує питання соціальної нерівності, расизму та порушення прав афроамериканців.

¹ *State v. Taylor*. 892 P.2d 697 (1995). 133 Or. App. 503. Court of Appeals of Oregon. Argued and submitted November 28, 1994. Decided March 22, 1995. Reconsideration allowed May 24, 1995.

² *US v. Huskey*. Appeals from the United States District Court for the Western District of North Carolina. Argued October 25, 2023. Decided January 8, 2023.

Проте водночас велика частка хіп-хоп творчості – це інструмент пропаганди, демонстрації успіхів банди та її величі, зворотною стороною чого є приниження ворогів з конкуруючих банд. Без таких *ритуалів приниження* підтримання соціального статусу банди у суспільстві просто не уявляється, так само як не уявляється вербування нових членів банд з числа школярів та молоді.

Проте суто кримінологічна проблема полягає у тому, що в системі субкультурних координат за «*приниженням*» йде «*образ*», а за «*образом*» має слідувати відповідна реакція, і, як правило, у формі демонстративного розстрілу кривдника за участі або за присутності інших членів банди. Інакше, член банди, якого «*принизили*», втрачає свій високий соціальний статус у банді та на вулиці, а разом з ним «*приниження*» зазначає і сама банда.

Відповідний аспект відображено у судовій практиці: «Наприкінці вечірки один з членів *the Gangster Disciples* виконав реп-пісню, яка принижувала *the Vice Lords*. Потім один з членів *the Vice Lords* виконав реп-пісню, яка принижувала *the Gangster Disciples*», за результатами чого і сталося вбивство члена конкуруючої банди¹.

У рішенні у справі *United States v. Graham* судом надавалася правова оцінка фактам, що «члени угруповання часто вихваляли *the DSBF* у мережі *Facebook* та принижували конкуруючу банду. У повідомленні, яке виявилось пророчим, член *the DSBF* попередив обвинуваченого: «Не виставляйте це лайно у всіх своїх статусах на *Facebook*. Федерали дивляться це лайно»².

Хіп-хоп культура: «*Been spendin' most their lives livin' in a gangsta's paradise*»

В контексті проблематики, що досліджується, питання впливу музики та музичних стилів на функціонування вуличних та в'язничних банд не можна недооцінювати.

Так, у справі *Taybron v. Commonwealth of Virginia* сторона обвинувачення робила особливий наголос на впливі гангстерської музики на появу нових молодіжних кримінальних груп, які репрезентують себе як частину *the Bloods*³.

Початок 1990-х років – це глобальний вибух гангстерської музики, яка поширила свій вплив на майже усі країни світу, включаючи пострадянські країни. Всесвітньо відома пісня репера *Coolio* під назвою «*Gangsta's Paradise*» стала на довгі роки – і до сьогодні – візитною карткою субкультури та ідеології вуличних та в'язничних банд у Сполучених Штатах Америки, яка відкрито озвучила принципи функціонування банд, питання членства у бандах, ідеології та реакції на «образу»: «*Я ніколи не переходив дорогу людині, яка цього не заслуговувала. Проте це нечувано, щоб зі мною поводитися, як з панком. Думай, що говориш і де ходиш, а то тебе і твоїх друзів крейдою обмажуть*».

Gangsta rap є суб-жанром реп-музики, що передає культуру та цінності, характерні для вуличних та в'язничних банд. Піонерами *gangsta rap*, що з'явився наприкінці 1980-х років, були *Schoolly D* з Філадельфії та *Ice-T* з Лос-Анджелеса. Пізніше він поширився у Каліфорнії з такими виконавцями, як *N.W.A* і *Tupac Shakur*. У 1992 році *gangsta rap* завдяки продюсеру і реперу *Dr Dre* та реперу *Snoop Dogg* набув широкої популярності.

Відверта природа текстів *gangsta rap* зробила його дуже суперечливим.

Gangsta rap неодноразово звинувачували у пропаганді порушення громадського порядку та злочинності, особливо нападів, вбивств та торгівлі наркотиками, а також жінконенависництва, гомофобії, безладних статевих зв'язків та матеріалізму.

Також точаться суперечки щодо причинно-наслідкового зв'язку між *gangsta rap* та насильницькою поведінкою. Дослідження, проведене Центром профілактичних досліджень Тихоокеанського інституту досліджень і оцінки у Берклі (Каліфорнія) показало, що молоді люди, які слухають реп і хіп-хоп, більш схильні до зловживання алкоголем і вчинення насильницьких дій⁴.

Критики *gangsta rap* вважають, що він прославляє і заохочує злочинну поведінку і може бути принаймні частково винен в існуванні вуличних банд⁵. Ті, хто підтримують або принаймні менш

¹ State v. Lewis, 514 N.W.2d 63 (1994). No. 93-157. Supreme Court of Iowa. March 23, 1994.

² United States v. Graham, No. 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.

³ Floyd Taybron, s/k/a Floyd L. Taybron v. Commonwealth of Virginia. Court of Appeals of Virginia. From the Circuit Court of the City of Hampton. Opinion by Judge Larry G. Elder. January 11, 2011.

⁴ NPR (2006). Study: Rap Music Linked to Alcohol, Violence. Archived from the original on February 12, 2019. Retrieved February 10, 2019. <www.npr.org/2006/05/08/5390075/study-rap-music-linked-to-alcohol-violence> (2024, листопад, 14).

⁵ Fox News (2003). Is Gangsta Rap Hurting America's Children? Published November 14, 2003. <www.foxnews.com/story/is-gangsta-rap-hurting-americas-children> (2024, листопад, 14).

критично ставляться до *gangsta rap*, вважають, що злочинність на вулиці здебільшого є реакцією на бідність і що *gangsta rap* відображає реальність життя нижчого класу.

Багато хто вважає, що звинувачення *gangsta rap* у злочинності є формою невинуватної моральної паніки. Багато з тих, хто вважає, що *gangsta rap* не несе відповідальності за соціальні негаразди, критикують те, як багато виконавців *gangsta rap* навмисно перебільшують своє кримінальне минуле заради вуличного авторитету.

Gangsta rap також підняв питання про те, чи є він захищеною свободою слова відповідно до Першої поправки до Конституції США, оскільки тексти пісень можуть виражати насильство та містити реальні погрози.

У справі *Elonis v. United States* Верховний Суд США постановив, що для засудження особи за використання погрозливих слів у реп-пісні необхідна наявність умислу, тобто наміру вчинити конкретний злочин¹.

Справа *Elonis v. United States* стосувалася погроз насильства у реп-піснях, написаних репером *Anthony Elonis* та порушувала питання наступне питання: чи вимагає засудження за погрози іншій особі за межами штату доведення суб'єктивного наміру погрожувати, чи достатньо показати, що «розумна людина» розцінила б заяву як «погрозливу». Це був перший випадок, коли суд розглядав справу, що стосувалася справжніх погроз та меж свободи слова у соціальних мережах.

Anthony Elonis закінчив пост такою заявою: «Мистецтво полягає в тому, щоб розширювати межі. Я готовий сісти до в'язниці за свої конституційні права. А ви?». Тижнем пізніше Елоніс написав ще пости. Вказані дії призвели до того, що велике журі присяжних висунуло Елонісу звинувачення за п'ятьма пунктами погроз його дружині, яка живе окремо, працівникам і відвідувачам парку, місцевим органам правопорядку, агенту ФБР та іншим особам².

В окружному суді Елоніс подав клопотання про зняття обвинувачення, оскільки не було доведено, що він мав намір комусь погрожувати. Його клопотання було відхилено. Він попросив присяжних вказати, що «уряд повинен довести, що він мав намір передати реальну загрозу», що також було відхилено. Його визнали винним за останніми чотирма з п'яти пунктів обвинувачення і засудили до 44 місяців ув'язнення і 3 років умовного звільнення під наглядом. Елоніс безуспішно подав апеляцію до Третього округу, поновивши свій протест проти інструкцій присяжних.

Згодом він подав скаргу до Верховного Суду США, посилаючись на відсутність будь-яких спроб продемонструвати намір погрожувати і на права, передбачені Першою поправкою.

01 червня 2015 року Верховний суд США скасував засудження Елоніса рішенням (вісім проти одного), зазначивши: «Засудження Елоніса не може бути залишено в силі. Присяжні були проінструктовані, що уряд повинен був довести лише те, що розсудлива людина розцінила б повідомлення Елоніса як погрози, і це було помилкою. Федеральна кримінальна відповідальність, як правило, не ґрунтується виключно на результатах діяння без урахування психічного стану обвинуваченого. Протиправне діяння має бути усвідомленим, щоб бути злочинним»³.

Навпаки, у справі репера *Jamal Knox* предметом кримінального переслідування була пісня у стилі *gangsta rap* під назвою «F*** the Police» невдовзі після того, як його заарештували за звинуваченнями у зберіганні зброї та наркотиків у Пітсбурзі⁴.

25-річний репер Нокс, відомий під псевдонімом *Mayhem Mal*, та його приятель *Rashee Beasley*, він же *Soulja Beaz*, були заарештовані у 2012 році після того, як поліція знайшла в їхній машині кілька пакетиків героїну, пістолет і 1489 доларів США⁵.

Поки Нокс та Біслі чекали на суд, вони створили реп-пісню «F*** the Police» та виклали відео у соціальні мережі. Якщо Елоніс закликав до насильства в абстрактній формі, іноді вказуючи на те, що він випробовує межі свободи слова, то Нокс і Біслі були конкретними.

¹ *Elonis v. United States*, 575 U.S. 723 (2015).

² McLaughlin, E. C. (2019). Hip-hop Wants Supreme Court to Rule, Again, on When Threatening to Kill Constitutes Art. *CNN* <<https://edition.cnn.com/2019/03/14/us/first-amendment-rappers-supreme-court-elonis/index.html>> (2024, листопад, 14).

³ *Elonis v. United States*, 575 U.S. 723 (2015).

⁴ U.S. Attorneys (2024). Fentanyl Trafficker Who Attempted to Retaliate Against and Intimidate Witnesses Sentenced to More than 24 Years in Federal Prison. Western District of Pennsylvania. Press Release. Source – www.justice.gov

⁵ CNN (2019). Hip-hop wants Supreme Court to rule, again, on when threatening to kill constitutes art. By Elliott C. McLaughlin. Tue March 19, 2019. Source – <https://edition.cnn.com/2019/03/14/us/first-amendment-rappers-supreme-court-elonis/index.html>

Вони називали *поіменно* поліцейських, які їх заарештовували, вихвалялися знанням їхнього розкладу та описували насильство, до якого вони готові були вдатися. Пісня закінчується словами Нокса: «*Let's kill these cop cuz they don't do us no good. Pullin' your Glock out cause I live in the hood*».

Один з офіцерів поліції звільнився з поліції та переїхав. Інший офіцер поліції знайшов відео «*дуже небезпечним*», що змусило його побоюватися за свою безпеку і безпеку своєї сім'ї. Він навіть взяв відпустку та попросив державну охорону.

Нокс був визнаний винним за двома пунктами терористичних погроз і двома пунктами залякування свідків, що було підтримано апеляційними судами, в тому числі Верховним Судом Пенсильванії. Суд першої інстанції постановив, що пісня становила «*реальну загрозу для жертв*» і не підлягала захисту Першою поправкою до Конституції.

У справі *Pennsylvania v. Knox* навіть суд прямо у судовому рішенні вказав, що він повинен «*відтворити текст пісні повністю без змін, хоча текст містить образи насильства та численні ненормативну лексику*»:

*Якщо хочеш яловичини, ми можемо битися ...
У мене є стволи, щоб трясти довбані вулиці ...
Ви, брудні суки, більше не зазіхнете на моє багатство ...
Це вже не гетто, до біса поліцію і суперзірку!
Брудні суки більше не стукатимуть у мої двері!
До біса поліцію!¹*

Під час судового розгляду у суді першої інстанції Нокс повторив своє твердження про те, що відео було висловлюванням, захищеним Конституцією, а також стверджував, що не було достатніх доказів того, що він мав необхідний умисел для здійснення терористичних погроз та залякування свідків, оскільки він нібито не знав, що відео буде розміщено в Інтернеті.

Суд першої інстанції відхилив ці вимоги.

Що стосується Першої поправки, то суд першої інстанції постановив, що пісня становила «*справжню погрозу, спрямовану проти жертв*»; таким чином, суд дійшов висновку, що вона не є захищеною.

У провадженні у Верховному Суді Пенсильванії Нокс заперечував, що мав намір погрожувати поліції та стверджував, що вважає себе поетом, музикантом і артистом: «Реп-музика слугує мені засобом самовираження, самореалізації, отримання економічної вигоди, викликає гордість і повагу з боку однолітків, а також дозволяє висловлюватися з суспільних питань, включаючи насильство з боку поліції, від мого імені та від імені інших осіб»².

Верховний Суд Пенсильванії наголосив, що право на вираження поглядів «*не є абсолютними*». Конституція допускає обмеження свободи слова на основі змісту в певних обмежених сферах, коли таке мовлення «*має настільки незначну соціальну цінність як крок до істини, що будь-яка вигода, що може бути отримана від нього, явно переважає суспільний інтерес до порядку та моралі*»³.

Верховний Суд Пенсильванії наголосив, що слова пісні не просто висловлюють невдоволення відносинами між поліцією та громадою або загальну ворожість до поліції. Вони не містять політичних, соціальних чи академічних коментарів, не є сатиричними чи іронічними. Скоріше, вони в основному зображують насильство по відношенню до поліції, нібито через втручання правоохоронців у діяльність заявників. У зв'язку з цим вони включають недвозначні погрози з такими заявами, як: «*Давайте вб'ємо цих копів, тому що вони не роблять нам нічого доброго*» і «*Весь цей відділ може отримати*».

Верховний Суд Пенсильванії підкреслив, що «*тексти пісень також виражають усвідомлення того, що вони виходять за межі фантастики чи вигадки*»: «*Апелянт детально описує, як він має намір вбити цих офіцерів. Таким чином, текст пісні є водночас погрозливим і дуже персоналізованим для жертв*»⁴.

¹ Commonwealth of Pennsylvania, Appellee v. Jamal Knox, Appellant. J-83-2017. Supreme Court of Pennsylvania, Western District. Appeal from the Order of the Superior Court. Argued November 28, 2017. Decided August 21, 2018.

² Commonwealth of Pennsylvania, Appellee v. Jamal Knox, Appellant. J-83-2017. Supreme Court of Pennsylvania, Western District. Appeal from the Order of the Superior Court. Argued November 28, 2017. Decided August 21, 2018.

³ Там само.

⁴ Там само.

Нарешті, як наголосив Верховний Суд Пенсильванії, текст пісні свідчить про те, що Апелянт знає особи конфіденційних інформаторів і планує вбити принаймні одного з них з пістолета «Glock». Верховний Суд США відмовив у перегляді справи у квітні 2019 року.

Підсумовуючи викладене вище, можна сказати, що американська *gangsta rap* культура допомогла не лише поширити субкультуру вуличних та в'язничних банд. На додаток *gangsta rap* культура сформулювала «ідеологію вулиці», яка тотальна суперечить ідеології, що «нав'язується зверху білими чоловіками» у «білому суспільстві»: «Подивіться, в яку ситуацію вони мене загнали. Я не можу жити нормальним життям, мене виростила вулиця. Тож я мушу бути з бандою в капюшоні» (Coolio, «Gangsta's Paradise»).

Наскільки поширився вплив *gangsta rap* культури на глобальному рівні – відповіддю на це може служити факт, що саме репер *Snoop Dogg*, один з «батьків» *gangsta rap*, ніс у Парижі олімпійський вогонь, ставши фактично головною медіа-фігурою Олімпіади 2024 року.

Наведені вище приклади не є поодинокими, і час від час ЗМІ сповіщають про випадки затримання тих чи інших реп-співаків за підозрою у членстві та діяльності вуличних та в'язничних банд, без чого, власне, професійна музична кар'єра, як правило, не може бути успішною.

Так, 11 грудня 2024 року 25-річний репер Куандо Рондо (справжнє ім'я Тікіан Террел Боумен) був засуджений після того, як на початку 2024 року визнав себе винним у змові з метою збуту наркотиків та участі у злочинній діяльності вуличних банд. Наприкінці 2023 року, після внесення застави у розмірі 100 тис. доларів США та перебування під домашнім арештом, він уклав угоду про визнання вини, що значно скоротило його потенційний термін ув'язнення¹.

Злочинна діяльність на вулицях

У справі *United States v. Graham* судом було дуже простими словами сформульовано сутність злочинної діяльності вуличної банди, що належала до «парасольки» *the Bloods*: «Обвинувачені оскаржують свої засудження та відповідні вироки за вчинення численних злочинів у зв'язку з членством у банді з Майами – *the Dub Street Blood Family*. Упродовж майже двох десятиліть ця банда діяла в громаді й тиранізувала її за допомогою наркоторгівлі. Коли наркотики не приносили достатнього прибутку, її члени вдавалися до збройних пограбувань. А коли члени банди переходили межу або конкуренти зазіхали на територію банди, її члени без вагань вбивали»².

З іншого доку, доволі стереотипне уявлення про американські в'язничні та вуличні банди як про групи молодиків, які *іноді* вчиняють здебільшого злочини один проти одного та торгують наркотики є вельми далеким від реальності.

У справі *State v. Johnson*, у центрі якої була стрілянина між бандами поблизу школи, суд зробив принциповий та особливий наголос на тому, що «цілями цих банд є торгівля наркотиками та вчинення насильницьких злочинів»³.

Більше того, з огляду на кількість членів, асоційованих членів та помічників в'язничних банд у США, вони вельми суттєво впливають на криміногенну ситуацію та систему правосуддя у країні.

Останнє ілюструють справи *Weathersby v. Morris* та *State v. Gilmore*, де суд визнав допустимим імперативний відвід прокурором потенційних присяжних з числа афроамериканців. Прокурор вважав, що вони можуть зазнати залякування з боку *the Black Guerilla Family*, банди ув'язнених-афроамериканців (обвинувачений був звинувачений у вбивстві ув'язненого, і прокурору було відомо, що члени *the Black Guerilla Family* були умовно-достроково звільненими в географічному районі, де проходив судовий процес)⁴.

Можна ще раз згадати і кінострічку «Кольори» зі сценою, коли новий поліцейський районі намагався допитати афроамериканку – очевидця розстрілу бандою *the Crips* з мінівена вечірки за участі членів *the Bloods*, і очевидець категорично відмовлялася пригадувати обставини подій, на що більш досвідчений поліцейський наголосив своєму молодому колезі: «Залиш її. Їй тут жити».

¹ Brown, P. (2024). Quando Rondo Receives Federal Prison Sentence for Drug Conspiracy and Gang Activity. *Vibe*. December 12.

² *United States v. Graham*, No. 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.

³ *State v. Johnson*, 124 Wn.2d 57 (1994). 873 P.2d 514. No. 60583-1. The Supreme Court of Washington, En Banc. May 26, 1994.

⁴ *State v. Gilmore*, 103 N.J. 508 (1986). 511 A.2d 1150. The Supreme Court of New Jersey. Argued February 19, 1986. Decided July 16, 1986.

Під час розгляду справи *Beasley v. State of Texas* офіцер поліції – свідок обвинувачення – підкреслив, а суд відобразив це у судовому рішенні, що «*the Crips* – це чорна вулична банда, яка «*віддана спільній меті та займається насильницькою та іншою злочинною діяльністю*»¹. «*Їхньою метою є насильство, злочинна діяльність, така як торгівля наркотиками, пограбування, залякування свідків*»².

У справі *State v. Browne* розглядалася ситуація, коли декілька членів *the Black Gangster Disciples* вступили в перепалку з Дьюї Лампом, людиною, пов'язаною з конкуруючою бандою. Ламп жбурнув велосипед у стіну будинку, де збиралися *the Black Gangster Disciples*. Після цієї сутички кілька *the Black Gangster Disciples*, включаючи обвинуваченого та Бадді Блека, попрямували до будинку Лампа. Прибувши до будинку Лампа, Бадді Блек, озброєний пістолетом, підійшов до вікна. Коли в полі зору з'явилася фігура, хтось із членів банди вигукнув «*накрій суку*». Тоді Блек вистрілив зі свого пістолета. Куля влучила у матір Дьюї Лампа, пробивши їй легеню»³.

Справа *State v. Lewis* також містить приклад конфлікту між різними бандами саме на волі.

Так, між 01:00 та 02:00 годинами 12 серпня 1992 року було здійснено кілька пострілів у будинок Бренді Мейсон, розташований у районі, який на той час був територією банди *the Black Gangster Disciples*. Були представлені докази членства Льюїса у *the Vice Lords* – угрупованні, яке конкурує з *the Black Gangster Disciples*. На суді Льюїс то визнавав, то відмовлявся, то знову підтверджував, що він був членом *the Vice Lords*»⁴.

Справа *State v. Johnson* була резонансною в аспекті того, що стрілянина між бандами відбулася у публічному місці, а саме поблизу школи, що зумовило призначення злочинцями максимальних строків покарання, що, в свою чергу, служило підставою

Так, 13 березня 1990 року Антуан Джонсон зробив кілька пострілів з пістолета по двох автомобілях, якими керували Марвін Джонс та Тайфа Гріффіт, члени *the Crips*, яке конкурувало з *the Black Gangster Disciples*. Він обстріляв інший автомобіль, за кермом якого був Джермейн Скотт. Інцидент стався перед початковою школою під час шкільних занять. Вже за три дні прокурор округу Кінг звинуватив заявника Джонсона за двома пунктами нападу першого ступеня – в обох випадках із застосуванням летальної зброї»⁵.

За результатами розгляду справи суд встановив наступні фактичні обставини справи та зробив наступні правові висновки: 1) Антуан Джонсон – відомий член вуличної банди *the Black Gangster Disciples*. Його членство в цій банді передувало нападам; 2) Жертви були членами вуличної банди *the Crips*, а банди *the Crips* та *the Black Gangster Disciples* є конкуруючими організаціями; 3) Цілями цих банд є торгівля наркотиками та вчинення насильницьких злочинів; 4) У структурі *the Black Gangster Disciples* існує ієрархія між її членами. Член банди підвищує свою позицію в цій ієрархії та зміцнює свій статус шляхом вчинення насильницьких дій проти членів конкуруючого угруповання; 5) Антуан Джонсон вчинив ці напади на членів конкуруючих банд, намагаючись утвердити домінування *the Black Gangster Disciples* над *the Crips* та просунути свою власну позицію в організації *the Black Gangster Disciples*; 6) Вплив нападів обвинуваченого вийшов далеко за межі запланованих жертв; 7) Обвинувачений відкрив вогонь по членах банди безпосередньо біля державної початкової школи, де проходили заняття; 8) Внаслідок дій обвинуваченого діти стали боятися ходити до школи, а батьки – побоюватися, що їхні діти були у небезпеці, перебуваючи в школі; 9) Відповідач вторгся до зони безпеки громади»⁶.

У справі *State of South Carolina v. Price* предметом розгляду була ситуація, коли 06 грудня 2002 року братство «*Alpha Phi Alpha*» влаштувало вечірку в клубі. Під час вечірки сталася сутичка між конкуруючими бандами *the Bloods* і *the Crips*. Апелянт, який визнав свою приналежність до *the Bloods*, і Смоллз, член *the Crips*, зіткнулися один з одним. Близько 02:00 ночі 07 грудня вечірка закінчилася. Райан Брукс дістав зі своєї машини напівавтоматичний пістолет, щоб захистити себе, а апелянт дістав зі своєї машини пістолет для захисту, поки його друзі перераховували гроші, зібрані

¹ *Beasley v. State of Texas*, 902 S.W.2d 452 (1995). No. 1365-93. Court of Criminal Appeals of Texas, June 28, 1995.

² Там само.

³ *State v. Browne*, 494 N.W.2d 241 (1992). State of Iowa, Appellee, v. Anthony A. Browne, Appellant. No. 91-1129. Supreme Court of Iowa. December 23, 1992.

⁴ *State v. Lewis*, 514 N.W.2d 63 (1994). No. 93-157. Supreme Court of Iowa. March 23, 1994.

⁵ *State v. Johnson*, 124 Wn.2d 57 (1994). 873 P.2d 514. No. 60583-1. The Supreme Court of Washington, En Banc. May 26, 1994.

⁶ Там само.

біля дверей того вечора. Деррік Уотсон дав свідчення, що близько 02:00 ночі Смоллс попросив у нього пістолет, проте у Уотсона його не було. Брукс бачив, як апелянт і Смоллс розмовляли в клубі. Він показав, що апелянт потягнувся до свого поясу, а Смоллс кинувся на апелянта; двоє чоловіків боролися за пістолет апелянта. Під час боротьби пістолет був направлений на Брукса, який вистрілив зі свого пістолета і застрелив Смоллза. Вистріливши, Брукс вибіг з клубу і почув нові постріли»¹.

Рішення у справі *United States v. Graham* – це свого роду енциклопедія злочинної діяльності вуличних банд, яке доцільно подати у значному обсязі².

Так, у рішенні у справі *United States v. Graham* суд наголосив, що «до 2017 року *the DSBF* переважно продавала крек та марихуану, але її члени регулярно працювали разом для скоєння інших злочинів, таких як збройні пограбування. Члени угруповання не цуралися насильства. Члени угруповання рекламували вогнепальну зброю та використовували її, вбиваючи членів конкуруючих банд і «чужинців». Іноді вони навіть стріляли у своїх членів за порушення правил *the DSBF*»³.

Злочинна діяльність *the DSBF* підпадала під три широкі категорії: (1) наркотики; (2) збройні пограбування; (3) вбивства⁴.

The DSBF контролював продаж наркотиків – переважно креку та марихуани – у комплексі *South Gwen Cherry*. Наркотики були фінансовим двигуном угруповання, і багато рішень ухвалювалися з огляду на цю реальність. Тільки члени *the DSBF* могли продавати у *South Gwen Cherry*, і вони робили це «щодня» позмінно. Сторонні особи повинні були отримувати дозвіл на продаж наркотиків. Пані Хаузер засвідчила, що з 2015 року вона почала постачати *the DSBF* – через Гласса, Брайанта, Грема та Вокера – наркотики, які банда продавала у *South Gwen Cherry*. Вона також повідомила, що Брайант постачав наркотики для *the DSBF*⁵.

Коли справа доходила до продажу наркотиків, «у кожного була своя позиція». Внизу ієрархічної «драбини» були «наглядачі», які попереджали групу, якщо бачили конкурентів або поліцію в цьому районі. Члени угруповання могли перейти від «*watch out*» до «*bomb man*» – посади, яка вимагала від них зберігання наркотиків. У них також був «*gunman*», який був членом групи, який мав вогнепальну зброю для захисту групи⁶.

Типова операція з продажу наркотиків відбувалася наступним чином.

The DSBF мав би щонайменше «*вартового*» і «*санера*». Наркотики знаходилися в непомітній сумці («*the bomb*»), схожій на мішок для сміття або пакет з-під чіпсів. Коли клієнт замовляв наркотики, *bomb man* брав гроші та йшов до нього, щоб встановити «*the bomb*». Потім *bomb man* повертався до клієнта, щоб доставити наркотики. Сержант Келлі так само описала операції з наркотиками, які здійснювала її команда під час контрольованих закупівель⁷.

Крім того, Граймз розповів присяжним про фінанси наркобізнесу *the DSBF*. Порція креку («*rock*») продавалася за 5 доларів, а його комісійні становили 20%. У вдалий день Граймс клав до кишені 500 доларів, а в невдалий – 250 доларів. У середньому *the DSBF* продавали 21 грам креку щодня. Однак, як і на всіх ринках, продажі наркотиків іноді зростали, а іноді падали. Починаючи з 2016 року, продажі знизилися. Наркобізнес *the DSBF* значно зменшився, поставки стали ненадійними, а покупці перестали приходити. Тож, як і будь-який інший учасник ринку, *the DSBF* вирішив диверсифікувати свою діяльність, щоб отримати інші джерела доходу. Це означало звернення до пограбувань⁸.

«Присяжні дізналися про збройні пограбування *the DSBF* переважно від Граймса, який у відповідь на запитання захисника заявив: «Я – грабіжник». Граймс показав, що був заарештований за чотири пограбування, але скоїв понад 25 пограбувань; в якийсь момент він перестав рахувати. Перше пограбування Граймса з бандою датується його вступом до *the DSBF* у 2010 році, коли він разом з Глассом (та іншими особами, які не є обвинуваченими у цій справі) намагалися пограбувати

¹ The State of South Carolina v. Price. Opinion No. 26139. Appeal From Richland County. Reginald I. Lloyd, Circuit Court Judge. Heard March 22, 2006. Filed April 17, 2006.

² United States v. Graham, No. 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.

³ Там само.

⁴ Там само.

⁵ Там само.

⁶ Там само.

⁷ Там само.

⁸ Там само.

наркаторговця. Під час цієї спроби пограбування Граймс вистрілив з пістолета, наданого йому Родрігесом, щоб показати, що з ними «не граються, і ми будемо стріляти»¹.

«Після свого першого пограбування у 2010 році Граймс постійно скоював збройні пограбування разом з *the DSBF* («переважно щодня»). Він назвав Хейза одним із членів банди, який часто приєднувався до нього у цих рейдах. Вогнепальну зброю для пограбувань надавали Родрігес та Гласс»².

«Насильство членів *the DSBF* не обмежувалося сторонніми особами. Наприклад, Гласс підстрелив Граймса за порушення правил *the DSBF*; той пограбував клієнта, а це погано позначилося на бізнесі»³.

«Наркотики, пограбування та вбивства мали одну спільну рису – вогнепальну зброю. Зброю використовували для продажу наркотиків, пограбувань і вбивств. Члени *the DSBF* часто публікували в соціальних мережах фотографії зі своєю зброєю, іноді спрямовуючи її прямо в камеру. Коуклі показав, що бачив, як Родрігес і Гласс видавали зброю, в тому числі пістолети та напівавтоматичні гвинтівки, членам *the DSBF* у *South Gwen Cherry*»⁴

Злочинна діяльність у в'язницях

У 1980-х роках суди значно посилили захист прав ув'язнених та водночас послабили законні повноваження в'язничного персоналу щодо забезпечення безпеки в американських в'язницях⁵.

Відсутність можливості здійснювати безконтрольний контроль над ув'язненими, а також негативна реакція на реформи з боку в'язничного персоналу призвели до кризового стану, в якому багато ув'язнених організувалися для самозахисту і домінування над владою.

Багато таких груп швидко перетворилися на організовані злочинні синдикати, відомі сьогодні як в'язничні банди.

Це призводило до насильства та інституційного хаосу.

У Техасі дезорганізація, спричинена бурхливим розвитком в'язничних банд у середині 1980-х років, була настільки серйозною, що в'язнична адміністрація майже втратила контроль над в'язницями. Мало того, що кількість вбивств ув'язнених і несмертельних ножових поранень досягла історичного максимуму (вбивства: 1982 – 12, 1983 – 8, 1984 – 24, 1985 – 27; несмертельні ножові поранення: 1982 – не зафіксовано, 1983 – не зафіксовано, 1984 – 404, 1985 – 218), деякі співробітники пенітенціарних установ зазнали фізичного нападу з боку членів в'язничних банд⁶.

Прикладом наведеного вище є резонансна справа *State of Iowa v. Doss*, яка наглядно демонструє ступінь та концентрацію насильства в американських в'язницях, що мало місце у 1980-х роках через діяльність афроамериканських в'язничних банд.

Вирішальні події відбулися 2 вересня 1981 року під час в'язничного бунту у в'язниці штату Айова. Коли пізно ввечері 2 вересня влада відновила контроль над в'язницею, вона знайшла тіло ув'язненого Гері Тайсона в коморі, прибудованій до в'язничної кухні. Тайсон отримав 9 ударів ножом у шию, 9 ударів у ліву частину грудей, 3 удари в ліву частину спини та 1 удар в ліву руку. З шиї Тайсона все ще стирчав саморобний ніж⁷.

Докази, представлені на суді, дозволили присяжним встановити наступні факти.

Гері Тайсон був членом в'язничної банди, відомої як *the Almighty Vice Lords*. В'язнична адміністрація вважала, що ця банда причетна до вбивства ув'язненого Аллена Льюїса в травні 1981 року.

Під час розслідування вбивства кілька *Vice Lords* були поміщені до «сегрегації» у 20-му блоці. Серед них були обвинувачений Гері Тайсон та беззаперечний лідер банди Аллен Ленглі.

Відносини Тайсона з *the Vice Lords* почали погіршуватися, коли інші члени банди дійшли висновку, що він «проходить як державний свідок» у розслідуванні вбивства Льюїса. Тайсон побоювався за своє життя. Інші ув'язнені також вважали, що життя Тайсона в небезпеці.

¹ United States v. Graham, No. 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.

² Там само.

³ Там само.

⁴ Там само.

⁵ Buentello, S., Fong, R. (1991). Prison Gang Development: A Theoretical Model. *The Prison Journal. Pennsylvania Prison Society*, LXXI (2), 3-14.

⁶ Там само.

⁷ State of Iowa v. Murray Lee Doss. 355 N.W.2d 874 (1984). Supreme Court of Iowa. No. 83-477. September 19, 1984.

Увечері 2 вересня бунтівні ув'язнені звільнили ув'язнених, які перебували в 20-му блоці. Уеслі Беттс, член *the Vice Lords*, який перебував у 20-му блоці, повів ув'язненого Тоні Бейкера до кабінету у крилі «С» 20-го блоку.

Вони перебували там приблизно 30 секунд, коли увійшов Аллен Ленглі та наказав Бейкеру вийти, оскільки *Vice Lords* потрібен був кабінет для зустрічі. Коли Бейкер вийшов з кабінету, він побачив групу «*віце-лордів*», серед яких був відповідач, що прямували до кабінету. Коли Бейкер був нижче крила С, він подивився вгору через решітку в бік офісу. *Vice Lords* зникли.

На зустрічі Ленглі сказав присутнім *Vice Lords*, що настав час «*прибрати Тайсона*» і «*розібратися з Тайсоном*». Коли коротка зустріч закінчилася, Ленглі наказав *Vice Lords* знайти Тайсона та привести його до в'язничної кухні. Член банди *the Vice Lords* Веслі Беттс засвідчив, що Досс був присутній на цій зустрічі. Беттс висловив деяку невпевненість, чи чув Досс всі заяви Ленглі. Після цього *Vice Lords* перейшли до в'язничної кухні та зібралися у приймальні та коморі¹.

На суді «*віце-лорди*» Ларрі Керрінгтон, Веслі Беттс та Роберт Тейлор, користуючись імунітетом, визнали, що були на кухні. Вони засвідчили, що Аллен Ленглі та Досс також були присутні. Ув'язнений Марк Баланс бачив Досса в групі «*віце-лордів*» за межами кухні незадовго до вбивства. *Vice Lord* Террі Вілсон свідчив, що його зупинили, коли він намагався увійти на кухню. Він зазирнув туди, побачив відповідача та інших осіб і залишив місце, знаючи, що готується вбивство. «*Віце-лорди*» вийшли з приймальні до комори, забравши з собою Тайсона. Ленглі наказав іншим «*накинутися на нього*».

Тайсона схопили. Почалася боротьба.

Коли Ленглі наказав «*віце-лордам*» утримувати Тайсона, Тейлор та інші підкорилися. Потім Ленглі завдав Тайсону численних ударів ножом у груди. Коли він закінчив, Ленглі наказав Беттсу «*добити його*», і Беттс вдарив Тайсона ножом у спину та шию, залишивши ніж зануреним по руків'я в шию Тайсона².

Іншим прикладом є справа *Walker v. Gomez and Prunty*³.

У цій справі йдеться про процедуру адміністративної ізоляції, яка була запроваджена Департаментом виконання покарань Каліфорнії у в'язниці Каліпатрія (юрисдикція штату) після трьох окремих інцидентів у 1995 році. На відміну від насильства між ув'язненими, що сталося в 1994 році, ці випадки включали напади ув'язнених на персонал.

05 травня 1995 року п'ятеро ув'язнених-афроамериканців напали на співробітників установи «А»; в результаті вісім співробітників були поранені. Всі п'ятеро нападників були членами банди *the East Coast Crips*, що складалася переважно з ув'язнених-афроамериканців.

Другий інцидент стався 18 червня 1995 року в корпусі «В». Троє ув'язнених-афроамериканців напали на співробітників в'язниці перед їдальнею, в результаті чого троє співробітників в'язниці були поранені. Вся в'язниця, включаючи корпус «А», була заблокована для пересування ув'язнених. Двоє з нападників були членами банди *the East Coast Crips*, а третій – членом іншої афроамериканської банди *the Rolling 40's* – іншої банди, що входила під «парасольку» *the Crips*.

19 червня 1995 року начальник в'язниці наказав переглянути центральні картотеки всіх ув'язнених-афроамериканців, щоб виявити членів та філіали *the East Coast Crips*, і додатково наказав обшукати в'язницю на предмет наявності зброї. Ув'язнені-афроамериканці могли бути включені до списку критично важливих працівників лише після перевірки центральної картотеки.

Третій інцидент також стався у відділенні «В», коли 31 жовтня 1995 року група ув'язнених-афроамериканців зарізала офіцера в'язниці. В'язницю знову перекрили, а ув'язнених-афроамериканців виключили зі списку критично важливих працівників, доки в'язничні чиновники не завершили розслідування.

У справі *Walker v. Gomez and Prunty* зроблено наголос, що банда, яку вважають головною відповідальною за інциденти 05 травня і 18 червня, *the East Coast Crips*, в основному складається з афроамериканців⁴.

¹ State of Iowa v. Murray Lee Doss. 355 N.W.2d 874 (1984). Supreme Court of Iowa. No. 83-477. September 19, 1984.

² Там само.

³ Jamel Walker, Plaintiff-Appellant, v. James H. Gomez; Kingston W. Prunty; R.r. Rath, Correctional Sergeant, Defendants-Appellees, 370 F.3d 969 (9th Cir. 2004). US Court of Appeals for the Ninth Circuit – 370 F.3d 969 (9th Cir. 2004). Argued and Submitted July 8, 2003. Filed June 7, 2004.

⁴ Jamel Walker, Plaintiff-appellant, v. James H. Gomez; Kingston W. Prunty; R.r. Rath, Correctional Sergeant, Defendants-Appellees, 370 F.3d 969 (9th Cir. 2004). US Court of Appeals for the Ninth Circuit – 370 F.3d 969 (9th Cir. 2004). Argued and Submitted July 8, 2003. Filed June 7, 2004.

04 травня 1995 року афроамериканський ув'язнений напав на співробітника в'язниці, а 05 травня 1995 року п'ятеро афроамериканських ув'язнених напали на співробітників в'язниці в офісі програми відділення «А» зі зброєю, виготовленою самими ув'язненими. Чотири співробітники отримали численні ножові поранення, ще четверо зазнали тілесних ушкоджень. На час розслідування начальник в'язниці призупинив усі види діяльності, окрім побачень з родичами, наказав обшукати в'язницю на предмет наявності зброї та дозволив з'являтися на робочому місці лише критично важливим працівникам, які не були афроамериканцями. Розслідування показало, що напад 05 травня 1995 року був спровокований афроамериканським в'язничним угрупованням *the East Coast Crips*¹.

Справа *Bailey v. State of Illinois* також містить приклад летального насильства між різними в'язничними бандами саме у в'язниці².

Так, 12 червня 1981 року ув'язнений у Стейтвіллі Фред «Бобо» Коллінз з банди *the Black Gangster Disciples*, без жодних провокацій напав на члена конкуруючого угруповання Джорджа Бейлі. Коллінза було засуджено до 30 днів дисциплінарної ізоляції, і він пообіцяв помститися Бейлі після звільнення. Коллінза звільнили на 15 днів раніше та помістили в той самий блок, де утримувався Бейлі. Коллінзу було дозволено виходити з камери після закінчення звичайного часу перебування під замком, і в цей час він змовився з іншими членами банди напасти на Бейлі. Увечері 29 червня 1981 року Коллінз дістав сталеву биту, яку в порушення правил безпеки зберігали в сусідній камері понад 5 місяців. Коллінз напав на Джорджа Бейлі та завдав йому кілька ударів битою по голові, від яких той помер»³.

Справа *Smith v. Stagner et al* демонструє приклад війни між іспаномовними американцями та афроамериканцями у в'язниці: «На момент поранення Сміт був ув'язненим виправної колонії у Соледаді (Каліфорнія). Він був ув'язнений в окремому корпусі, призначеному для найбільш агресивних ув'язнених (*O-Wing*). Наглядач *O-Wing* схвалив призначення Сміта, афроамериканця, на прогулянковий двір, який використовувався виключно іспаномовними ув'язненими, багато з яких були членами банд. 16 травня 1984 року Круз Гонсалес і Даніель Мехія, охоронці, які працювали в *O-Wing* та наглядали за прогулянковим майданчиком, побачили, як ув'язнені поводяться з саморобними ножами. Вони попередили ув'язнених, щоб ті «не рухалися», але ті проігнорували їхні попередження і почали наносити удари ножами іншим ув'язненим. В якості додаткового попередження Гонсалес і Мехія зробили по одному холостому пострілу з рушниці 12-го калібру. Коли попереджувальні постріли не зупинили напад, Гонсалес вистрілив рикошетом у стіни двору. Після цього кожен з охоронців вистрілив по десять разів у бік нападників»⁴.

Конфронтація між афроамериканськими та латинськими ув'язненими в американських в'язницях триває, причому іноді вона може набувати дійсно масштабних проявів.

Так, у 2007 році у чоловічій виправній установі у Чино (на схід від Лос-Анджелеса) стався великий бунт, в якому взяли участь 800 ув'язнених. Бунт почався, коли афроамериканець і латиноамериканський ув'язнений почали битися, що спонукало інших ув'язнених приєднатися до бійки саме за расовою ознакою. Понад 50 осіб звернулися за медичною допомогою через поранення. Охорона упродовж чотирьох годин намагалася припинити бійку⁵.

Війна між афроамериканськими (у даному випадку – *the DC Blacks*) та білими (у даному випадку – *the Aryan Brotherhood*) бандами знайшла своє відображення у справах *United States v. Bingham* та *United States v. Hevle*⁶.

¹ Jamel Walker, Plaintiff-appellant, v. James H. Gomez; Kingston W. Prunty; R.r. Rath, Correctional Sergeant, Defendants-Appellees, 370 F.3d 969 (9th Cir. 2004). US Court of Appeals for the Ninth Circuit – 370 F.3d 969 (9th Cir. 2004). Argued and Submitted July 8, 2003. Filed June 7, 2004.

² *Bailey v. State of Illinois*, 622 F. Supp. 504 (N.D. Ill. 1985). US District Court for the Northern District of Illinois – 622 F. Supp. 504 (N.D. Ill. 1985). September 11, 1985.

³ Там само.

⁴ Kerry Joseph Smith, Plaintiff-Appellant, v. Allan A. Stagner, Daniel McCarthy, V. Smith, Annie Alexander, Rudolph Rutherford, Fred S. Taylor, Lt. Ortega, Daniel Mejia, Cruz-Gonzalez, Defendants-Appellees. Unpublished Disposition, 917 F.2d 28 (9th Cir. 1990). US Court of Appeals for the Ninth Circuit – 917 F.2d 28 (9th Cir. 1990). No. 88-15375. Submitted October 4, 1990. Decided October 29, 1990.

⁵ Tanner, A. (2007). Hispanics Battle Blacks in Major California Prison Riot. *Reuters*. August 9.

⁶ *United States of America, Plaintiff-Appellee, v. T. D. Bingham, aka Seal B; Bull; Tyler Davis Bingham; the Hulk, Defendant-Appellant; United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Edgar Wesley Hevle, aka Seal R; Snail, Defendant-Appellant*. United States Court of Appeals for the Ninth Circuit. Appeal from the United States District Court for the Central District of California David O. Carter, District Judge, Presiding. Argued and submitted March 8, 2011, Pasadena, California. Filed August 4, 2011.

Так, у грудні 1996 року в Льюїсбурзі в'язнична банда афроамериканців вбила білого ув'язненого. Після цього вбивства Хевл передав повідомлення Дьюї Лі, ув'язненому, якого переводили з в'язниці Льюїсбург до в'язниці Маріон, «щоб він сказав Дейву Саакяну або Майклу МакЕлхіні, а саме, нікому іншому, що у в'язниці Льюїсбург виникли расові проблеми, і щоб він готувався». Дьюї Лі зрозумів фразу «готуватися» як початок виготовлення ножів та організацію членів *the Aryan Brotherhood*. Дьюї Лі передав повідомлення приблизно після 02 січня 1997 року¹.

02 січня 1997 року близько десятка членів *the DC Blacks* напали на шістьох білих ув'язнених у в'язниці Маріон. Члени *the Aryan Brotherhood* у Маріоні зустрілися та вирішили «рухатися далі» й «вбивати всіх членів та асоційованих членів банди *the DC Blacks*, яких ми зможемо вбити». Майкла Вагнера, члена *the Aryan Brotherhood*, в'язничні офіцери перевели з Маріона до в'язниці суворого режиму у Флоренції, щоб запобігти нападу Вагнера на інших членів банди *the DC Blacks*. Під час переведення Вагнер передав кілька повідомлень «комісару» Міллсу, в тому числі повідомлення про те, що в Маріоні «йде війна»².

У відповідному судовому рішенні суд зазначив, що «Бінгем стверджує, що немає достатніх доказів для засудження його за вбивства Джойнера і Салама, оскільки його повідомлення Бентону про «війну з *the DC Blacks*» можна було зрозуміти лише як попередження. На підтвердження цього Бінгем посиляється на докази того, що в'язниця Льюїсбург була небезпечним місцем для членів *the Aryan Brotherhood*, і він просто намагався попередити Бентона про цей факт; що його повідомлення до Льюїсбурга від 14 серпня було надіслано до того, як він підтвердив це Міллсу 17 серпня; що заголовок його листа до Міллса не мав самостійного значення; що телефонні розмови Бентона зі Слокумом свідчать про неправильне розуміння Бентоном повідомлення Бінгема; що жоден член банди *the DC Blacks* за межами Льюїсбурга не був вбитий; і що послання Роучу було попередженням, тому що містило слова «приготуватися» і «утриматись»»³.

Бінгем також стверджував, що немає достатніх доказів, які б підтверджували його причетність до вбивств Френка Джойнера та Абдула Салама, а також до замаху на вбивство Байрона Болла. Однак, як наголосив суд, «існували докази, з яких присяжні могли раціонально зробити висновок, що Бінгем віддав наказ розпочати війну з *the DC Blacks*, що призвело до нападів членів *the Aryan Brotherhood* на Джойнера, Салама і Болла»⁴.

Справа *Toussaint v. McCarthy* стосувалася війни між *the Black Guerrilla Family* (афроамериканська банда) та *the Mexican Mafia* (латинська банда): «*Emergency Housing Unit* був створений 03 жовтня 1983 року після інциденту 14 вересня 1983 року, коли афроамериканського ув'язненого зарізав ув'язнений латиноамериканського походження. Більшість ув'язнених, які перебували у *Emergency Housing Unit*, були поміщені туди через те, що в'язнична адміністрація вважала їх пов'язаними з бандами, відповідальними за міжрасове насильство. Два яруси *Emergency Housing Unit* були розділені відповідно до расової приналежності та приналежності до банд. Так, на 4-му рівні утримувалися лише афроамериканські ув'язнені, приблизно 30 осіб, багато з яких були пов'язані з в'язничною бандою, відомою під назвою *the Black Guerrilla Family*. На 5-му рівні утримувалися лише іспаномовні ув'язнені, також близько 30 осіб, багато з яких були пов'язані з іншим в'язничним угрупованням – *the Mexican Mafia*. Адміністрація в'язниці вважає, що *the Black Guerrilla Family* та *the Mexican Mafia* є ворогами між собою»⁵.

Справа *State v. Were*, навпаки, подає шокуючий приклад того, коли конкуруючі банди об'єднуються проти адміністрації в'язниці та спільними зусиллями організовують та проводять в'язничний бунт: «Бунт у в'язниці був спланований та розпочатий групою членів мусульманської банди. Як тільки бунт почався, до нього приєдналися дві інші в'язничні банди – *the Aryan Brotherhood* та *Black Gangster Disciples*. Карлос Сандерс, Стенлі Каммінгс і Варе, також відомий як «*Намір*», були

¹ United States of America, Plaintiff-Appellee, v. T. D. Bingham, aka Seal B; Bull; Tyler Davis Bingham; the Hulk, Defendant-Appellant; United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Edgar Wesley Hevle, aka Seal R; Snail, Defendant-Appellant. United States Court of Appeals for the Ninth Circuit. Appeal from the United States District Court for the Central District of California David O. Carter, District Judge, Presiding. Argued and submitted March 8, 2011, Pasadena, California. Filed August 4, 2011.

² Там само.

³ Там само.

⁴ Там само.

⁵ Toussaint v. McCarthy, 597 F. Supp. 1427 (N.D. Cal. 1984). US District Court for the Northern District of California – 597 F. Supp. 1427 (N.D. Cal. 1984). October 18, 1984.

лідерами мусульманської банди під час бунту. *The Aryan Brotherhood*, банду білих расистів, очолювали Джейсон Робб і Джордж Скоттес. Членів *the Black Gangster Disciples* очолював Ентоні Лавелл»¹.

Опис подій у рамках справи *State v. Were* є дійсно шокуючим: «Після початку бунту кожна з трьох банд зайняла окрему територію в блоці «L». Мусульмани контролювали блок «L-6» і залишалися там упродовж усього бунту. Під час бунту Варе носив смугасту суддівську сорочку, що означало, що йому дозволено доступ до будь-якої зони, контрольованої ув'язненими»².

«Коли почалося захоплення, група ув'язнених у масках увійшла до камери «L-1», де перебував Валландінгем. Валландінгем зачинився в офіцерському туалеті біля входу до блоку «L-1». Кілька ув'язнених перевернули металевий стіл і почали бити ним об двері туалету. Ув'язнений Стів Макко впізнав Варе як одного з ув'язнених, який у цей час перебував біля туалету. Зрештою, Валландінгема вивели з туалету. Потім Варе, Сандерс та Реджі Вільямс, ще один член мусульманської банди, повели Валландінгема коридором до камери «L-6». Валландінгема помістили у душову камеру «L-6», де його руки були сковані наручниками за спиною, а на голову надягли простирadlo. Пізніше Валландінгема перевели до камери в блоці «L-6»»³.

«Організовані переговори між владою та ув'язненими почалися на другий день бунту. Крім того, на другий день дорожній патруль штату Огайо встановив пристрої для прослуховування у великих тунелях під блоком «L». Незабаром після цього ФБР поставило більш досконалі пристрої для прослуховування, які були розміщені в щілинах у десяти місцях під блоком «L» у січні 2008 року. Влада прослуховувала і записувала розмови ув'язнених, так звані «тунельні плівки», упродовж всього бунту. Всього було створено 591 «тунельний запис». Крім того, на другий день бунту в блоці «L» було відключено воду і світло»⁴.

14 квітня уповноважена за зв'язки з громадськістю Департаменту виконання покарань відповіла на запитання ЗМІ про погрози з боку ув'язнених. Вона заявила, що «погрози були, і що вони були стандартною частиною переговорів. Ув'язнені, які стежили за новинами за допомогою телевізорів і радіоприймачів на батарейках, були засмучені цими коментарями і відчували, що влада не сприймає їх серйозно»⁵.

Під час зустрічі 15 квітня, яка була записана на «тунельну плівку» № 61, Варе та інші лідери ув'язнених обговорювали вбивство одного із заручників, щоб показати владі, що вони мають намір діяти серйозно. Варе, який називав себе прихильником жорсткої лінії, закликав інших зайняти більш тверду позицію під час переговорів. Перед завершенням зустрічі 15 квітня Варе та інші лідери ув'язнених проголосували за те, щоб убити співробітника в'язниці, якщо їхні вимоги не будуть виконані. Ув'язнені-мусульмани вирішили, що Валландінгема буде вбито, оскільки він бачив, як вони вбили іншого ув'язненого на початку бунту. Після зустрічі Варе заявив: «Я зроблю це, я зроблю це, я подбаю про це. Жорстка лінія бере гору. Я подбаю про це»⁶.

Під час бунту ув'язнений Томас Тейлор був замкнений у камері в блоці «L-6». Вранці 15 квітня Тейлор бачив, як Варе та інший ув'язнений вивели Валландінгема з камери і відвели його в кінець блоку «L-6». Приблизно в той же час ув'язнений Шерман Сімс проходив повз душову «L-6». Верес стояв біля дверей душової і дивився в душ. Вони помітили Сімса і запитали, що він там робить. Поки відбувався цей обмін думками, Сімс зазирнув у душ і побачив чоловіка з чимось на голові, якого двоє людей душили мотузкою. Він також бачив, як один з них «приставив прут до горла чоловіка». Сімсу сказали, що він повинен буде допомогти винести тіло з в'язниці. Ув'язненим наказали загорнути тіло в простирadlo. Об 11:10 ранку 15 квітня Сімс і троє інших ув'язнених у масках винесли тіло Валландінгема з в'язниці у двір для відпочинку»⁷.

Окремо можна наголосити на важливому аспекті: на зв'язок – та іноді тотожність понять – вуличних та в'язничних банд вказує те, що ув'язнені вступають до банд і виходять з них, перебуваючи в ув'язненні. Сьогодні в'язничні адміністрації створили розвідувальні апарати для документування та протидії бандам»⁸.

¹ State v. Were, 118 Ohio St.3d 448, 2008-Ohio-2762. Appeal from the Court of Appeals for Hamilton County. No. 2006-1578. Submitted February 26, 2008. Decided June 17, 2008.

² Там само.

³ Там само.

⁴ Там само.

⁵ Там само.

⁶ Там само.

⁷ Там само.

⁸ Pyrooz, D. (2022). The Prison and the Gang. *Crime and Justice*, 51.

В американській практиці немає єдиної думки щодо того, яка стратегія – концентрації чи розосередження – робить в'язниці безпечнішими, хоча члени банд надмірно представлені в одиночному ув'язненні (так званій «адміністративній ізоляції»).

Наприклад, у справі *Wiggins v. California Department of Corrections* йшлося про член *the Black Guerilla Family*, поміщеного на невизначений строк у *the Special Housing Unit* в'язниці штату¹.

У справі *Blocker v. Kernan et al* позивач-ув'язнений Блокер домагався звільнення з адміністративної ізоляції. Блокер був поміщений до адміністративної ізоляції у в'язниці штату Пелікан Бей, оскільки він є членом в'язничної банди *the Black Guerilla Family*. У своїй скарзі Блокер стверджував, що його переведення та подальше утримання в адміністративній ізоляції порушує його права, передбачені Восьмою і Чотирнадцятою поправками². У відповідному рішенні суд встановив, що «Блокер отримує періодичний перегляд його утримання в адміністративній ізоляції. Відповідно, тривале утримання Блокера в адміністративній ізоляції не порушує його права на належну правову процедуру. Нарешті, позов Блокера за Восьмою поправкою ґрунтується на відсутності контактних побачень з його родиною та друзями. Цей суд вже постановив, що відсутність контактних побачень не порушує Восьму поправку»³.

Крім того, американські вчені наголошують, що «доказів надто мало, щоб робити якісь висновки про ефективність перспективних реабілітаційних програм» щодо членів в'язничних банд⁴.

Вуличні та в'язничні банди як кримінальні підприємства

Особливе місце в американській судовій практиці посідає питання розмежування: 1) некримінальної діяльності членів банди; 2) «індивідуальної» кримінальної діяльності членів банди – поза межами діяльності самої банди; 3) кримінальної діяльності членів банди у межах діяльності банди.

Звичайно, в останньому випадку наступає кримінальна відповідальність через вчинення найбільш тяжких злочинів з відповідними найсуворішими санкціями.

У таких випадках на порядку денному перед стороною обвинувачення постає питання доведення діяльності члена банди саме у *кримінальному аспекті* та у *межах діяльності банди*. Сторона захисту, відповідно, намагається довести, що такі злочини, якщо і вчинялися, були вчинено обвинуваченим саме в *«індивідуальному»* статусі, тобто поза межами діяльності самої банди.

При розгляді справи *United States v. Wilson and Williamson* обвинувачений не заперечував, що він убив потерпілих, проте він заперечував, що він зробив це «з метою ... збереження або підвищення» свого статусу в банді⁵. На вказане вище суд відповів: «Нещодавно ми відмовилися від припущення, що члени банди «завжди мотивовані, принаймні частково, бажанням зберегти свій статус у банді». Цей елемент статуту вважається дотриманим лише «якщо присяжні можуть встановити, що основною метою дій підсудного було збереження або посилення його становища в рекеті»⁶.

У рішенні у справі *United States v. Graham* у пункті 1 обвинувального висновку обвинуваченим було пред'явлено звинувачення в тому, що вони були учасниками змови *RICO*. Обвинувачені, за твердженням уряду, були частиною *the DSBF* – злочинного угруповання (підприємства), яке займалося торгівлею наркотиками та вчиняло інші злочини (наприклад, пограбування та вбивства) з 2000 по 2017 рік на території комплексу *South Gwen Cherry*.

Свідок-експерт захисту висловив заперечення щодо свідчень офіцерів поліції. Він стверджував, що офіцери поліції надали неприпустимі експертні висновки щодо остаточного питання про те,

¹ Weldon Eugene Wiggins, Ii, Plaintiff-appellant, v. California Department of Corrections, Director Of; Jamesgomez, Warden of Corcoran State Prison; Smith; Quinn Robiebeaux; Lamberg; Cynthiastoiria; R. Lopez, Defendants-appellees, 142 F.3d 447 (9th Cir. 1998). U.S. Court of Appeals for the Ninth Circuit – 142 F.3d 447. Submitted April 20, 1998. Decided April 23, 1998.

² Mitchell Craig Blocker, Plaintiff-Appellant, v. Peggy L. Kernan, Warden, et al., Defendants-Appellees, 29 F.3d 630. U.S. Court of Appeals for the Ninth Circuit – 29 F.3d 630 (9th Cir. 1994). Submitted July 18, 1994. Decided July 26, 1994.

³ Там само.

⁴ Pyrooz, D. (2022). The Prison and the Gang. *Crime and Justice*, 51.

⁵ United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Keairus Wilson, Defendant-Appellant, Rondarius Williamson, Defendant-Appellant. United States Court of Appeals for the Sixth Circuit. On Appeal from the United States District Court for the Middle District of Tennessee. Filed August 27, 2014.

⁶ Там само.

чи існувало *підприємство* за ознаками *RICO*, називаючи обвинувачених у сукупності «бандою» або «організацією»¹. Він висловив думку, що обвинувачені не були бандою, оскільки: 1) вони були «купою придурків, які бігали навколо, порушуючи закон без «відчуття напрямку, без керівництва»; 2) вони вживали наркотики, що було несумісним з поведінкою членів банди; 3) вони не збиралися на збори для обговорення поточного стану справ організації; 4) вони «стріляли один в одного без розбору»; 5) вони не вбивали конкурентів².

У справі *US v. Huskey* на порядку денному як раз перебувало питання відмежування злочинів, вчинених членами банди, від злочинів, вчинених у рамках функціонування банди.

Усі обвинувачені наполягали на відсутності доказів, які б підтверджували третій елемент – те, що їхня злочинна діяльність була пов'язана з діяльністю *the United Blood Nation*. Згідно з цим аргументом, торгівля наркотиками, пограбування і вбивства кожного обвинуваченого були «особистими справами людей», які випадково були пов'язані з *the United Blood Nation*. І оскільки ця злочинна діяльність була *особистою*, а не пов'язаною з бандою, обвинувачені стверджують, що Уряд не зміг довести, що вони «свідомо і навмисно домовилися про те, що» вони або хтось інший у змові «вчинять щонайменше два рекетирські акти»³.

При розгляді справи присяжні заслухали докази того, що члени *the United Blood Nation* регулярно торгували наркотиками, щоб сплачувати внески до *the United Blood Nation*, що члени *the United Blood Nation* повинні відповідати на публічні прояви неповаги насильством, і що члени *the United Blood Nation* повинні «відпрацьовувати», включаючи вчинення насильницьких злочинів, як частина членства в банді.

Разом з іншими доказами ці докази надали присяжним підстави вважати, що обвинувачені з числа членів *the United Blood Nation* займалися торгівлею наркотиками, пограбуваннями та вбивствами саме у зв'язку у рамках *підприємства*⁴.

У справі *United States v. Andrews* суд, надаючи правову оцінку діяльності банди *the El Rukns* як кримінального підприємства, вказав на те, що основним «діловим інтересом *the El Rukns* було розповсюдження наркотиків, в рамках якого 37 обвинувачених вступили у змову з метою зберігання з метою розповсюдження багатокілограмових партій героїну та кокаїну, сотень фунтів марихуани, тисяч пігулок амфетаміну, тисяч пігулок талвіну та трипленаміну, багатолітрових партій кодеїнового сиропу та великих обсягів фенциклідину тощо»⁵.

«Щоб захистити ці наркобізнеси від амбіцій «конкурентів», *the El Rukns* вирішили, що необхідно вбити безліч наркодилерів-суперників та членів конкуруючих банд. Щоб захистити членів угруповання від кримінального переслідування за деякі з цих вбивств та інших злочинів, *the El Rukns* вбивали, залякували та викрадали свідків. Кожному з обвинувачених інкримінується значна участь у цій злочинній діяльності»⁶.

При розгляді справи суд сформулював важливе питання: «У цій справі ми повинні вирішити, чи буде «пересічна людина» достатньо обізнана про те, що поведінка, яку інкримінують кожному з обвинувачених, становить «систему рекету»⁷.

Відповідь суду була однозначною: «Кожен з обвинувачених звинувачується у вчиненні численних актів рекету у зв'язку зі злочинною діяльністю *the El Rukns*. Для початку в обвинувальному акті стверджується, що кожен з обвинувачених був учасником *широкої та розгалуженої наркозмови*, яка перебувала в основі діяльності *the El Rukns*. Кожен з них також звинувачується щонайменше в одній змові з метою вбивства з метою сприяння, захисту або приховування цієї наркодіяльності. Крім того, ці злочини були вчинені упродовж тривалої співпраці з *the El Rukns*. Зрозуміло, що така поведінка лежить в основі вимоги про «систематичність» і цілком відповідає формулі «безперервність плюс зв'язок». Що стосується вимоги про взаємозв'язок, то акти рекету, безумовно,

¹ *United States v. Graham*, No. 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.

² Там само.

³ *US v. Huskey*. Appeals from the United States District Court for the Western District of North Carolina. Argued October 25, 2023. Decided January 8, 2023.

⁴ Там само.

⁵ *United States v. Andrews*, 749 F. Supp. 1520 (N.D. Ill. 1990). US District Court for the Northern District of Illinois – 749 F. Supp. 1520. October 17, 1990.

⁶ Там само.

⁷ Там само.

не були вчинені ізольовано. Вони пов'язані між собою сильною «відмінною рисою», яка полягає в тому, що всі вони тісно переплітаються зі справами *the El Rukns*. Цей факт, а також той факт, що банда *the El Rukns* була злочинною організацією, безсумнівно, задовольняє вимогу пов'язаності. Так само очевидно, що вимога безперервності виконана. Згідно з обвинувальним актом, банда *the El Rukns* у різних формах існує вже понад два десятиліття, і, як ми вже зазначали, кожен з обвинувачених був пов'язаний з цією організацією упродовж декількох років¹.

У справі *State of Tennessee v. Reynolds* Штат намагався представити докази того, що обвинувачений та інші особи були членами банди *the Gangster Disciples*. Штат стверджував, що «докази спільного членства в банді є важливими, оскільки вони допоможуть пояснити, чому обвинувачений та Дункан були разом у лікарні одразу після вбивства жертви, і чому пістолет *Hi-Point*, судова експертиза якого пов'язала його з місцем злочину, пізніше був знайдений в автомобілі Джексона, хоча Джексон не міг бути на місці злочину у ніч стрілянини. У відповідь відповідач на початку досудового слухання намагався «виключити будь-яку згадку про банди»².

Справа *State of Tennessee v. Reynolds* містить вельми цікавий приклад того, як органи правопорядку намагається формалізувати процес збору доказів членства у банді: «Слідчий Пенні засвідчив, що існує стандартизований на національному рівні процес перевірки того, чи є особа членом банди. З цією метою поліція вела формуляр для підтвердження членства в банді. Процес і форма перевірки належності до банди передбачали нарахування різної кількості балів за різні види діяльності, пов'язані з участю в банді, які поділялися на 15 категорій. Для того, щоб вважатися підтвердженим членом банди, потрібно було набрати певну загальну кількість балів»³.

При розгляді в суді справи *State of Tennessee v. Reynolds* слідчий Пенні засвідчив, що обвинувачений був визнаним членом банди *the Gangster Disciples*. Він також пояснив, яким чином обвинувачений був визнаний членом банди. Опрацьовуючи форму підтвердження членства в банді для обвинуваченого, яка була представлена як речовий доказ на слуханні, Пенні пояснив, що обвинувачений отримав 4 бали з п'ятнадцяти категорій: 1) татування/символи банди; 2) використання/володіння символікою, логотипами, кольорами тощо; 3) контакти з повноправними членами банди; 4) участь у фотозйомці з повноправними членами банди»⁴.

Відтак слідчий Пенні засвідчив, що «обвинувачений відомий у середовищі *the Gangster Disciples* як «Сонний» або «Сонний Джи». Ця фотографія продемонструвала, як обвинувачений отримав відповідні бали в категорії «бандитські татування/символи»⁵.

Політичні впливи та політичний дискурс

В контексті питань, що досліджуються, не можна не зазначити на політичні аспекти діяльності афроамериканських вуличних та в'язничних банд, без чого історико-правовий аналіз цього феномену буде неповним.

Автори наголошують, що «колективна свідомість щодо феномену чорних банд, здається, настільки зосереджена на сучасній їх криміногенній діяльності, що ігнорує історичну реальність, згідно з якою «чорні банди виникли на основі громадського активізму, влади чорношкірих та прогресивних низових зусиль»⁶. «Спадщина чорного гангстеризму демонструє, що чорні банди були достатньо громадянськими, щоб допомагати у боротьбі за рівність. Крім того, деякі чорні банди були схвалені місцевим керівництвом та місцевими політиками як соціально орієнтовані громадські організації»⁷.

З цим не можна частково не погодитися, особливо згадуючи, що афроамериканські вуличні та в'язничні банди з'явилися на місці вакууму, створено після занепаду руху та політичної партії *the Black Panthers*. Політична складова не могла зникнути просто так, особливо на фоні політичних суперечностей, рухів за громадянські права та посилення соціальної нерівності.

¹ United States v. Andrews, 749 F. Supp. 1520 (N.D. Ill. 1990). US District Court for the Northern District of Illinois – 749 F. Supp. 1520. October 17, 1990.

² State of Tennessee v. Jeremy Reynolds. The Supreme Court of Tennessee. Appeal by Permission from the Court of Criminal Appeals Criminal Court for Hamilton County No. 290147 Barry A. Steelman, Judge. March 31, 2021.

³ Там само.

⁴ Там само.

⁵ Там само.

⁶ Cureton, S. R. (2009) Something Wicked This Way Comes: A Historical Account of Black Gangsterism Offers Wisdom and Warning for African-American Leadership. *Journal of Black Studies*, 40(2), 347-361.

⁷ Там само.

На додаток, можна наголосити, що «поширення банд у більшості великих міст і навіть у менших бідних районах значною мірою пов'язане з міграцією чорношкірих і перенаселеністю соціально дезорганізованих районів»¹. Останнє обумовлює обговорення суто політичних проблем як першопричини появи вуличних банд.

Висновки

Афроамериканські вуличні та в'язничні банди становлять дуже важливий і знаковий феномен сучасного політичного дискурсу у США, а також соціального та економічного життя у цій країні. Так само афроамериканські вуличні та в'язничні банди становлять важливу частину культурного і музичного життя не лише у США, проте у всьому світі, транслуючи відповідні наративи через реп-культуру та різні напрямки *gangsta rap*.

На актуальність питань, що досліджувалися нами у цій статті, у першу чергу, вказує *кількість* членів різних вуличних та в'язничних банд. Якщо щонайменше 0,4% населення країни є членами банд або пов'язані з ними, то це ставить на порядку денному закономірне питання, чому держава допускає існування та поширення цього феномену.

По-друге, якщо історія окремих вуличних та в'язничних банд вже нараховує більше 50 років, то це зумовлює питання щодо причин перманентного успіху їх функціонування – не зважаючи на численні законодавчі ініціативи та діяльність органів правопорядку з їхніми величезними бюджетами.

Американські вуличні та в'язничні банди за півстоліття свого існування у сучасному своєму вигляді сформували унікальний *політико-правовий комплекс протизаконності*, який інкорпорований до системи кримінальної юстиції та правосуддя, політичного, економічного та культурного життя країни. Діяльність вуличних та в'язничних банд постійно становить предмет обговорень політиків та джерело звинувачень політичних опонентів у занадто ліберальному ставленні до вуличних та в'язничних банд.

Щодо в'язничних банд, то їх наявність ще раз примушує порушити питання про цілі покарання, місію пенітенціарних установ та можливість досягнення таких цілей та, відповідно, успішності самої реабілітаційної місії. Поява сучасних в'язничних банд у США співпало з гострою критикою реабілітаційного ідеалу наприкінці 1960-х років та доленосною статтею Роберта Мартінсона на початку 1970-х років. Якщо і до Мартінсона реабілітаційний ідеал рухався *по інерції*, то після «вируку» реабілітаційному ідеалу через *«Nothing Works»* на фоні існування в'язничних банд та кореспондуючого інституційного насильства питання ресоціалізації злочинців та їх реінтеграції до суспільства стави ще більш примарливими, особливо враховуючи, як правило, довічний статус членства у в'язничній банді, та розчинення кордонів між «в'язничними бандами» та «вуличними бандами».

У ракурсі раніше сформульованих нами висновків щодо симулякру в'язничної субкультури, враховуючи поширеність вуличних та в'язничних банд на широкі верстви населення та навіть створення *«гангстерського»* сегменту у соціальній структурі суспільства, ми можемо сформулювати висновок про належним чином організовану та глибоко продуману систему неформальної карально-репресивної влади, яка становить успішну конкуренцію формальним владним інституціям як у в'язниці, так і у вільному суспільстві. Водночас йдеться про механізм примусового вилучення матеріальних цінностей у представників середніх та нижчих рівнів вуличних і в'язничних ієрархій (і не тільки). Ця організована система карально-репресивної влади та водночас механізм перманентного вимагання й перерозподілу матеріальних цінностей, власне, і маскується під субкультуру вуличних та в'язничних банд, формуючи її *симулякр*.

Це дослідження було проведене з використанням формально-юридичного методу та методу контент-аналізу, де в основу дослідження покладено велика кількість рішень американських судів щодо діяльності вуличних та в'язничних банд, які є важливим джерелом поглядів політичних еліт та інших соціальних груп на передумови появи, історичні трансформації та сучасний стан феномену афроамериканського вуличного та в'язничного бандитизму. Дослідження рішень американських судів, що так чи інакше стосуються вуличних та в'язничних банд, демонструє, наскільки ця проблематика є актуальною для кримінального правосуддя, створивши комплекс проблем на кшталт «кримінальної» та «некримінальної діяльності члена банди» або розмежування «кримінальної діяльності членів банд поза межами діяльності банди» та «кримінальної діяльності членів банд у межах діяльності банди».

¹ Cureton, S. R. (2009) Something Wicked This Way Comes: A Historical Account of Black Gangsterism Offers Wisdom and Warning for African-American Leadership. *Journal of Black Studies*, 40(2), 347-361.

References:

1. Alvin Toney, Petitioner-Appellee, Cross-Appellant, v. Howard A. Peters, Iii, Director, Department of Corrections, State of Illinois, Respondent-Appellant, Cross-Appellee, 48 F.3d 993 (7th Cir. 1995). US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 48 F.3d 993. Argued November 8, 1994. Decided Feb. 23, 1995.
2. Bailey v. State of Illinois, 622 F. Supp. 504 (N.D. Ill. 1985). US District Court for the Northern District of Illinois – 622 F. Supp. 504 (N.D. Ill. 1985). September 11, 1985.
3. Beasley v. State of Texas, 902 S.W.2d 452 (1995). No. 1365-93. Court of Criminal Appeals of Texas, June 28, 1995.
4. Besheer, M. (2018). New Estimates Show U.S. Muslim Population Continues to Grow. *Pew Research*. <<https://www.pewresearch.org/short-reads/2018/01/03/new-estimates-show-u-s-muslim-population-continues-to-grow/>> (2024, November, 16).
5. Brown, P. (2024). Quando Rondo Receives Federal Prison Sentence for Drug Conspiracy and Gang Activity. *Vibe*. December 12, 2024.
6. Buentello, S., Fong, R. (1991). Prison Gang Development: A Theoretical Model. *The Prison Journal*. *Pennsylvania Prison Society*. Volume LXXI. Number 2. Pp. 3-14. (4).
7. Chadburn, M. (2017). The Destructive Force of Rebuild LA. How the Nonprofit Created after the 1992 ‘Riots’ Failed the Community it was Supposed to Help. <<https://la.curbed.com/2017/4/27/15442350/1992-los-angeles-riots-rebuild-la>> (2024, November, 14).
8. Commonwealth of Pennsylvania, Appellee v. Jamal Knox, Appellant. J-83-2017. Supreme Court of Pennsylvania, Western District. Appeal from the Order of the Superior Court. Argued November 28, 2017. Decided August 21, 2018.
9. Cureton, S. R. (2009) Something Wicked This Way Comes: A Historical Account of Black Gangsterism Offers Wisdom and Warning for African-American Leadership. *Journal of Black Studies*, 40(2), 347-361.
10. Cynthiastoiria; R. Lopez, Defendants-appellees, 142 F.3d 447 (9th Cir. 1998). U.S. Court of Appeals for the Ninth Circuit – 142 F.3d 447. Submitted April 20, 1998. Decided April 23, 1998.
11. Earnest Beamon, Jr. v. Michael Dittmann, No. 16-3545 (7th Cir. 2017). United States Court of Appeals for the Seventh Circuit. Chicago, Illinois 60604. Order. Submitted December 21, 2017. Decided December 21, 2017.
12. Elonis v. United States, 575 U.S. 723 (2015).
13. Federal Bureau of Investigation (2011). 2011 National Gang Threat Assessment. <<https://www.fbi.gov/stats-services/publications/2011-national-gang-threat-assessment>> (2024, November, 14).
14. Floyd Taybron, s/k/a Floyd L. Taybron v. Commonwealth of Virginia. Court of Appeals of Virginia. From the Circuit Court of the City of Hampton. Opinion by Judge Larry G. Elder. January 11, 2011.
15. Fox News (2003). Is Gangsta Rap Hurting America’s Children? Published November 14, 2003. <www.foxnews.com/story/is-gangsta-rap-hurting-americas-children> (2024, November, 14).
16. Hinton, E. (2021). Los Angeles Had a Chance to Build a Better City After the Rodney King Violence in 1992. Here’s Why It Failed. *Time*. May 18.
17. Howell, J., Moore, J. (2010) History of Street Gangs in the United States. *National Gang Center Bulletin*. Bureau of Justice Assistance, U.S. Department of Justice, 4, May.
18. Jamel Walker, Plaintiff-Appellant, v. James H. Gomez. Jamesgomez, Warden of Corcoran State Prison; Smith; Quinn Robiebeaux; Lamberg.
19. Jeff Fort et al., Petitioners-Appellants, v. Richard J. Daley et al., Respondents-Appellees. Charles Edward Bey et al.
20. John Michael Ingersoll, Jr. v. State of Maryland. Circuit Court for Dorchester County. Case No. C-09-CR-19-000259. Reported in the Appellate Court of Maryland. No. 1477 September Term, 2021. Filed: May 31, 2024.
21. John R. Williams, Plaintiff-Appellee, v. Federal Bureau of Investigation, William H. Webster, Director, FBI, New Haven Field Office of the FBI, L. Greybrockman, Special Agent in Charge of New Haven Field Office, FBI, United States Department of Justice, Griffin B. Bell, Attorney General of the United States, Defendants-Appellants, 730 F.2d 882 (2d Cir. 1984).
22. Johnson v. California, 543 U.S. 499 (2005). Certiorari to the United States Court of Appeals for the Ninth Circuit. No. 03 – 636. Argued November 2, 2004. Decided February 23, 2005.
23. Kerry Joseph Smith, Plaintiff-Appellant, v. Allan A. Stagner, Daniel McCarthy, V. Smith, Annie Alexander, Rudolph Rutherford, Fred S. Taylor, Lt. Ortega, Daniel Mejia, Cruz-Gonzalez, Defendants-Appellees. Unpublished Disposition, 917 F.2d 28 (9th Cir. 1990). US Court of Appeals for the Ninth Circuit – 917 F.2d 28 (9th Cir. 1990). No. 88-15375. Submitted October 4, 1990. Decided October 29, 1990.
24. Kingston W. Prunty; R.r. Rath, Correctional Sergeant, Defendants-Appellees, 370 F.3d 969 (9th Cir. 2004). US Court of Appeals for the Ninth Circuit – 370 F.3d 969 (9th Cir. 2004). Argued and Submitted July 8, 2003. Filed June 7, 2004.
25. Kirt Douglas Wainwright v. A.I. Lockhart, Director, Arkansas Department of Correction, 80 F.3d 1226 (8th Cir. 1996).
26. McLaughlin, E. C. (2019). Hip-hop Wants Supreme Court to Rule, Again, on When Threatening to Kill Constitutes Art. *CNN*. March 19. <<https://edition.cnn.com/2019/03/14/us/first-amendment-rappers-supreme-court-elonis/index.html>> (2024, November, 14).
27. Mitchell Craig Blocker, Plaintiff-Appellant, v. Peggy L. Kernan, Warden, et al., Defendants-Appellees, 29 F.3d 630. U.S. Court of Appeals for the Ninth Circuit – 29 F.3d 630 (9th Cir. 1994). Submitted July 18, 1994. Decided July 26, 1994.

28. Morgan v. Illinois, 504 U.S. 719 (1992). Argued January 21, 1992. Decided June 15, 1992.
29. NPR (2006). Study: Rap Music Linked to Alcohol, Violence. Archived from the original on February 12, 2019. Retrieved February 10, 2019. <www.npr.org/2006/05/08/5390075/study-rap-music-linked-to-alcohol-violence> (2024, November, 14).
30. Penal Reform International (2023). *Global Prison Trends 2023*. <<https://www.penalreform.org/global-prison-trends-2023/>> (2024, November, 14).
31. People of the State of Colorado v. Jesus Mendoza. Colorado Court of Appeals, Div. IV. 876 P.2d 98 (1994). No. 91CA0318. March 24, 1994. Rehearing denied May 12, 1994.
32. Petitioners-Appellants, v. Richard J. Daley et al., Respondents-Appellees, 431 F.2d 1128 (7th Cir. 1970). US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 431 F.2d 1128. August 7, 1970.
33. Pew Research Center (2018). *The size of the U.S. Jewish population*, May 11.
34. Pyrooz, D. C. (2022). The Prison and the Gang. *Crime and Justice*, 51. DOI:10.1086/720944
35. Ray Charles Davis v. the State of Texas. Appeal from 299th District Court of Travis County. Jon N. Wisser, Judge Presiding.
36. Reico Cranshaw, Petitioner-Appellant, v. United States of America, Respondent-Appellee, 23 F.3d 410 (7th Cir. 1994). US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 23 F.3d 410. Submitted April 28, 1994. Decided May 11, 1994.
37. Seale v. Gramercy Pictures, 964 F. Supp. 918 (E.D. Pa. 1997). United States District Court, E.D. Pennsylvania. May 15, 1997.
38. Skarbek, D. (2014). *The Social Order of the Underworld: How Prison Gangs Govern the American Penal System*. New York: Oxford Academic.
39. Snail, Defendant-Appellant. United States Court of Appeals for the Ninth Circuit. Appeal from the United States District Court for the Central District of California David O. Carter, District Judge, Presiding. Argued and Submitted March 8, 2011, Pasadena, California. Filed August 4, 2011.
40. Snail, Defendant-Appellant. United States Court of Appeals for the Ninth Circuit. Appeal from the United States District Court for the Central District of California David O. Carter, District Judge, Presiding. Argued and submitted March 8, 2011, Pasadena, California. Filed August 4, 2011.
41. State of New Jersey v. Quran Goodman (2010). Superior Court of New Jersey, Appellate Division. Decided August 09, 2010.
42. State of Illinois v. Bryce Jamesson. Appellate Court of Illinois, Second District. Appeal from the Circuit court of Du Page County.
43. State of Iowa v. Murray Lee Doss. 355 N.W.2d 874 (1984). Supreme Court of Iowa. No. 83-477. September 19, 1984.
44. State of Tennessee v. Dashun Shackelford. Appeal from the Criminal Court for Knox County No. 109937 Steven Wayne Sword, Judge. Filed March 18, 2022.
45. State of Tennessee v. Jeremy Reynolds. The Supreme Court of Tennessee. Appeal by Permission from the Court of Criminal Appeals Criminal Court for Hamilton County No. 290147 Barry A. Steelman, Judge. March 31, 2021.
46. State v. Browne, 494 N.W.2d 241 (1992). State of Iowa, Appellee, v. Anthony A. Browne, Appellant. No. 91-1129. Supreme Court of Iowa. December 23, 1992.
47. State v. Gilmore, 103 N.J. 508 (1986). 511 A.2d 1150. The Supreme Court of New Jersey. Argued February 19, 1986. Decided July 16, 1986.
48. State v. Johnson, 124 Wn.2d 57 (1994). 873 P.2d 514. No. 60583-1. The Supreme Court of Washington, En Banc. May 26, 1994.
49. State v. Lewis, 514 N.W.2d 63 (1994). No. 93-157. Supreme Court of Iowa. March 23, 1994.
50. State v. Taylor. 892 P.2d 697 (1995). 133 Or. App. 503. Court of Appeals of Oregon. Argued and submitted November 28, 1994. Decided March 22, 1995. Reconsideration allowed May 24, 1995.
51. State v. Were, 118 Ohio St.3d 448, 2008-Ohio-2762. Appeal from the Court of Appeals for Hamilton County. No. 2006-1578. Submitted February 26, 2008. Decided June 17, 2008.
52. Tanner, Adam (2007). Hispanics Battle Blacks in Major California Prison Riot. Reuters. August 9, 2007.
53. The Black Panther Party, et al., Appellants, v. William French Smith, Attorney General of the United States, et al, 661 F.2d 1243 (D.C. Cir. 1981). Argued February 13, 1981. Decided July 8, 1981.
54. The People of the State of Illinois, Appellee, v. Terrence Brooks, Appellant. Docket No. 81624. 01 January 1999. Justice Rathje Opinion filed June 17, 1999.
55. The Royal Gazette (2023). Operation Hammer (1987-1990): Racial Profiling at Its Worst / Black History Month. *The Royal Gazette*, Feb 07.
56. The State of Illinois, Appellee, v. Nathson Fields, Appellant. The State of Illinois, Appellee, v. Earl Hawkins, Appellant. Supreme Court of Illinois. 135 Ill. 2d 18 (1990). 552. Opinion filed February 16, 1990. Rehearing denied April 9, 1990.
57. The State of South Carolina v. Price. Opinion No. 26139. Appeal From Richland County. Reginald I. Lloyd, Circuit Court Judge. Heard March 22, 2006. Filed April 17, 2006.
58. Toussaint v. McCarthy, 597 F. Supp. 1427 (N.D. Cal. 1984). US District Court for the Northern District of California – 597 F. Supp. 1427 (N.D. Cal. 1984). October 18, 1984.
59. Tyler Davis Bingham; the Hulk, Defendant-Appellant.

60. U.S. Attorneys (2024). Fentanyl Trafficker Who Attempted to Retaliate Against and Intimidate Witnesses Sentenced to More than 24 Years in Federal Prison. Western District of Pennsylvania. Press Release. <<https://www.justice.gov/usao-wdpa/pr/fentanyl-trafficker-who-attempted-retaliate-against-and-intimidate-witnesses-sentenced>> (2024, November, 14).
61. U.S. Religion Census (2022). U.S. Religion Census. Retrieved November 12, 2022.
62. United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Eddie L. Franklin and J.I. Houston, Defendants-Appellants, 197 F.3d 266 (7th Cir. 1999). US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 197 F.3d 266. Argued September 13, 1999. Decided November 22, 1999.
63. United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Edgar Wesley Hevle, aka Seal R.
64. United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Ervin Lee, Defendant-Appellant, 46 F.3d 674 (7th Cir. 1995). US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 46 F.3d 674. Argued November 30, 1994. Decided February 2, 1995.
65. United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Keairus Wilson, Defendant-Appellant, Rondarius Williamson, Defendant-Appellant. United States Court of Appeals for the Sixth Circuit. On Appeal from the United States District Court for the Middle District of Tennessee. Filed August 27, 2014.
66. United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Leon Mcanderson, Roosevelt Hawkins, Jeff Fort, Alan Knox, Andreico Cranshaw, Defendants-Appellants, 914 F.2d 934 (7th Cir. 1990). US Court of Appeals for the Seventh Circuit – 914 F.2d 934. Argued February 16, 1990. Decided September. 28, 1990.
67. United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Mark Bazemore, a/k/a Uncle Mark, Defendant-Appellant. № 16-4764.
68. United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Michael Smith, Jr., a/k/a Mikey, a/k/a Lil Mike, a/k/a Mik, Defendant-Appellant. № 16-4746;
69. United States of America, Plaintiff-Appellee, v. T. D. Bingham, aka Seal B; Bull.
70. United States of America, Plaintiff-Appellee, v. Timothy Hurtt, a/k/a Uncle Tim, a/k/a Tim, Defendant-Appellant. № 16-4765. Appeals from the United States District Court for the District of Maryland, at Baltimore. Argued October 30, 2018. Decided March 27, 2019.
71. United States v. Andrews, 749 F. Supp. 1520 (N.D. Ill. 1990). US District Court for the Northern District of Illinois – 749 F. Supp. 1520. October 17, 1990.
72. United States v. Boyd, 792 F. Supp. 1083 (N.D. Ill. 1992). U.S. District Court for the Northern District of Illinois – 792 F. Supp. 1083. March 10, 1992.
73. United States v. Burnside, 824 F. Supp. 1215 (N.D. Ill. 1993). U.S. District Court for the Northern District of Illinois – 824 F. Supp. 1215. June 4, 1993.
74. United States v. Cranshaw, 817 F. Supp. 723 (N.D. Ill. 1993). US District Court for the Northern District of Illinois – 817 F. Supp. 723. March 25, 1993.
75. United States v. Graham, No. 19-10332 (11th Cir. 2024). Appeal from the United States District Court for the Southern District of Florida D.C.
76. United States v. Roach, No. 08-3029 (10th Cir. 2009). Appeal from the United States District Court for the District of Kansas.
77. US Ex Rel. Clemons v. Walls, 202 F. Supp. 2d 767 (N.D. Ill. 2002). US District Court for the Northern District of Illinois – 202 F. Supp. 2d 767, May 2, 2002.
78. US v. Huskey. Appeals from the United States District Court for the Western District of North Carolina. Argued October 25, 2023. Decided January 8, 2023.
79. Wallace Weicherding v. David Riegel, Kenneth Dobucki and Howard Peters. 7th Cir. 1998.
80. Weldon Eugene Wiggins, II, Plaintiff-appellant, v. California Department of Corrections, Director Of.
81. Yusuf Oziz Shabazz, Appellant, v. United States of America, Appellee, 446 F.2d 77 (8th Cir. 1971). US Court of Appeals for the Eighth Circuit – 446 F.2d 77 (8th Cir. 1971). August 20, 1971.
82. Zohrabi, A. (2012). Resistance and Repression: The Black Guerrilla Family in Context. *Hastings Race and Poverty Law Journal*, 9(1), 170-172.
83. Yagunov D., Melnychuk T., Melyukhov V. (2023). Vyaznychna banda yak «brend» (ohlyad neformalnykh vyaznychnykh iyerarkhiy u suchasnykh penitentsiarnykh systemakh [Prison Gang as a “Brand” (Review of Informal Prison Hierarchies in Modern Penitentiary Systems)]. *Politychne zhyttia* [Political Life], 2, 47-56. [in Ukrainian].
84. Yagunov, D., Polovyi, M., Tupchiienko, D., Melnychuk, T., i Starenkyi, S., Sokalska, O., Chernousov, A., Trokhymchuk, V., Anishchenko, V. (2023). Fenomen neformalnykh vyaznychnykh iyerarkhiy ta symulyakr vyaznychnoyi subkultury u suchasnykh vidnosynakh vlady [The Phenomenon of Informal Prison Hierarchies and Simulacra of Prison Subculture in Modern Power Relations]. *Evropský politický a právní diskurz* [European Political and Law Discourse], 10(4), 5-51. DOI: 10.46340/eppd.2023.10.4.1 [in Ukrainian].
85. Yagunov, D. (2024). Bili supremacistski vyaznychni bandy u SSA: pokhodzhennya, subkultura, ideolohiya, iyerarkhiya ta sudova praktyka [White Supremacist Prison Gangs in the USA: Origin, Subculture, Ideology, Hierarchy, and Judicial Practice]. *Politychne zhyttia* [Political Life], 4, 27. [in Ukrainian].
86. Yagunov, D., Melnychuk, T., Melyukhov, V. (2023). Vyaznychna Banda yak «Brend» (Ohlyad Neformalnykh Vyaznychnykh Iyerarkhiy u Suchasnykh Penitentsiarnykh Systemakh) [Prison Gang as a “Brand” (Review of Informal Prison Hierarchies in Modern Penitentiary Systems)]. *Politychne zhyttia* [Political Life], 2, 47-56. [in Ukrainian].